

Three thick, hand-drawn style arrows pointing diagonally upwards from the bottom left towards the top right. The top arrow is red, the middle one is yellow, and the bottom one is blue. They are layered, with the red arrow being the highest and the blue one the lowest.

Kinderen van de Wil

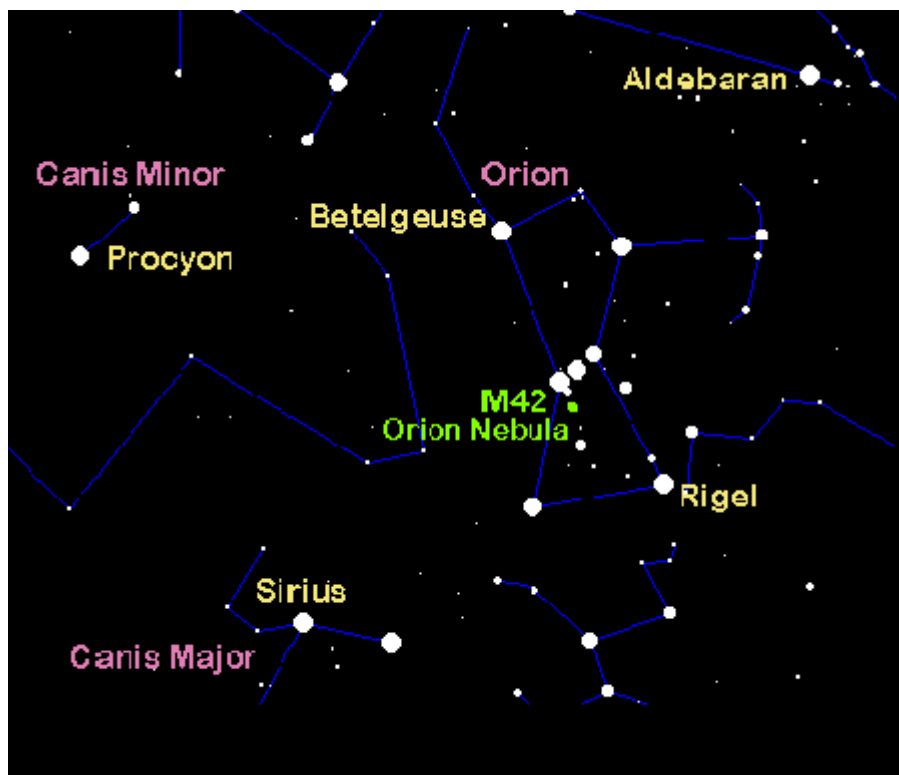
Door Evelin Omar Knuffer
Mijn dagboek 2012 – 2016

VOORWOORD – OMSTANDIGHEDEN

Dit voorwoord werd geschreven voor de lezers die de inhoud van deze teksten misschien beter zullen begrijpen, wanneer voor hen de omgevings- en tijdsomstandigheden wat duidelijker worden.

Vooraleer we in 2012 naar Tenerife vertrokken, hadden we juist een midlifecrisis meegemaakt in het gezin van een van de kinderen, dat eerst in goede banen moest geleid worden. Pas als de stabiliteit wat was teruggekeerd zijn we vertrokken en kort nadien is onze buurman MS-patiënt in ons thuisland plots overleden. Vele mensen maken iets dergelijks mee in hun leven en deze gebeurtenissen stemmen tot nadenken over de zin van het leven.

Tegelijkertijd, terwijl mijn vrouw en ik bijna iedere avond en nacht in de heldere hemel het sterrenbeeld van Orion aanschouwden, vonden we juist naast dit sterrenbeeld telkens in het zenit vlak boven ons hoofd, een zeer heldere ster, die bij nader toezien Aldebaran bleek te zijn. Het licht, dat daar omstreeks mijn geboorte van op deze ster was vertrokken was nu ongeveer op aarde toegekomen. Aldebaran wordt soms omschreven als een rode dwerg en zou wel eens een nazaat kunnen zijn van een rode reus Betelgeuze, die zelf deel uitmaakt van Orion. Het licht van Betelgeuze was daar al veel eerder ten tijde van de ontdekkingsreizen van de wereld vertrokken zodat dit nu in de tijd van globalisatie van de economie zijn volle uitwerking begint te krijgen. Aan de andere kant van Orion meer naar het zuiden zagen we het blauwachtige geflikker van Sirius, misschien een nazaat van de blauwe ster Rigel, ook onderdeel van Orion.

Onder dit gesternte was er voor mij een onweerstaanbare drang om mijn indrukken neer te schrijven over de zin van het leven, dat nadien onder voelbare impuls van Aldebaran werd bijgestuurd tot “Kinderen van de Wil”. Met het woord “wil” wordt hier “doelgericht zijn” bedoeld. “Willen” is een werkwoord en de werkwoorden “doelen” of “zinnen” had ik moeten uitvinden, reden waarom ik eerder van wil i.p.v. doel of zin schrijf. Ook verkies ik het meer abstracte woord “wil” i.p.v. het meer concrete woord “doel”. Wil heeft daarom bij mij een heel neutrale betekenis zonder een à priori positieve of negatieve bijklank.

De menselijke drama's die we pas hadden meegemaakt voordien, waren voor mij immers duidelijke voorbeelden van evoluties van heel doelgerichte mensen, die ik in dit boek liever kinderen noem, waarin in het ene geval het overlijden het gevolg was en in het andere geval een heel andere wending werd gegeven aan het leven van ons kind.

De impulsen van Aldebaran waren heel abstract en compact, zodat ik me moest haasten om de ideeën daarachter neer te schrijven in menselijke taal. Het werd me dikwijls pas bij het herlezen van deze taalimpulsen duidelijker wat eigenlijk werd bedoeld.

Dit boek kan ook gelezen worden als een soort dagboek gedurende enkele jaren, waarbij ik verklaringen probeer te geven voor nabije en verafgelegen gebeurtenissen vanuit mijn spirituele basisfilosofie, die ik in de abstracte hoofdstukken in het begin van dit boek tracht onder woorden te brengen.

Aangezien het van meet-af-aan mijn bedoeling was dat zoveel mogelijk mensen dit zouden moeten proberen te begrijpen om er hun eigen conclusies uit te kunnen trekken, werd veel nazorg besteed aan het herformuleren en het zoeken naar voorbeelden om het wat meer begrijpelijk te maken. Dit boek werd dus geschreven en herschreven in vele herhalingslussen of iteraties. Om dit boek beter te kunnen begrijpen, zou het dus voor sommige lezers gemakkelijker kunnen zijn om het boek van achteraan naar voor te lezen.

Ongeveer twee jaar later werd een vervolg geschreven aan het tweede deel van dit boek, met nieuwe en andere inzichten, aangepast aan geëvolueerde omstandigheden, hopelijk nog wat duidelijker en nuttiger voor vele lezers. (zie tweede deel vanaf hoofdstuk 37)

INHOUDSTAFEL

1^e DEEL

00. Inleiding

01. Cyclus van het ENE en het NIETS (1/0)
02. Tegenstellingen
03. Gelijk hebben of gelijk krijgen
04. Goden en avatars
05. Soorten bewustzijn
06. Leven blijft, zielen veranderen en vormen verdwijnen
07. Interactie tussen leven en bewustzijn
08. Individuele of collectieve ziel
09. Cycli van individueel naar collectief bewustzijn
10. Wat met de ziel als de vorm verdwijnt?
11. Welk doel?
12. Denken, voelen en willen.
13. Gaan we af op een fusie en daarna een nieuwe cyclus?
14. Wat is de zin van dit alles?
15. Hoger - lager, boven - beneden en buiten – binnen
16. Mensen denken, zielen voelen en goden willen
17. Leren werken met de wil
18. Met de wil dimensies doorboren?
19. Wil of magie ?
20. Geloven, hopen, bidden en mediteren
21. Aan een andere en betere communicatie werken
22. De eerdere instroom van kinderen van de wil.
23. Avatars van de wil?
24. Oorlog en terrorisme
25. Waarom synthese en welke ?
26. Uitstervende volkeren van de wil?
27. Van alleenheerschappij naar democratie
28. De wil van de “vrije” markt beheersen
29. Is groei nodig? Welke groei?
30. Leren kiezen en niet bang zijn om te kiezen
31. De rol van de media, marketing en reclame
32. De “killers” van de wil
33. De cultuur van het voertuig.
34. Individualisme – massamanifestaties
35. De wil cultiveren
36. Hemel op aarde?

2° DEEL

37. Omstandigheden
38. Thuisfront
39. Drugs
40. Fysieke Q of FQ
41. IQ, EQ, SQ en FQ
42. Radicalisering, fanatisme, psychose, focussen, perfectionisme...
43. Waar gaat de mensheid naartoe?
44. Even naar de sterren en planeten
45. Evolutie en oriëntatie van kinderen van de wil?
46. Cycli, spiralen en draairichting
47. Vluchtelingen
48. Angst
49. Hoe ontstaan trauma's?
50. Het tetraëder-model
51. Placebo's
52. Vertrouwen
53. "To recommend" lijst en "to avoid" lijst van werkwoorden
54. "Les extrêmes se touchent"
55. De zon
56. Etymologie van de ziel
57. Primum vivere deinde philosophari
58. Botsing tussen waarden
59. Omgaan met macht
60. Showgehalte verminderen
61. Swaps als geldcreatie?
62. Kentering tot apotheose
63. Synthese – Schema
64. Samenvatting

Kinderen van de wil DEEL 1

00. Inleiding

Vele mensen zoals ikzelf worstelen met fundamentele vragen over de zin van alles in het leven en bij gebrek van visie daarover, lijkt het leven dikwijls zinloos. In welk “circus” spelen we hier eigenlijk? Is er iets na dit menselijk leven of is er niets? Als er iets is hoe zou dat er dan kunnen uitzien? Waarom zijn we hier? Waar willen we naartoe en hoe kunnen we dat beïnvloeden? Met kennis, intelligentie, gevoelsmatig en vanuit traditionele, religieuze of dogmatische benaderingen wordt hier dikwijls een aanzet tot antwoord op gegeven en dit zijn uiteraard zeer belangrijke benaderingen. Ik denk en ik voel evenwel dat het nuttig kan zijn in de teksten hierna uit te wijden over de wil, de bedoelingen en de wensen.

Ik heb niet de pretentie om sluitende antwoorden op te geven op een aantal fundamentele vragen. Alles wat hierna geschreven wordt kan dogmatisch overkomen en moet zeker niet als de waarheid aanzien worden, maar geeft ongeveer de status weer van mijn eigen overpeinzingen over enkele fundamentele vragen. De antwoorden op de vele vragen zijn niet nieuw, maar pogen een synthese te zijn in tamelijk abstracte en theoretische vorm van een waarnemer, die, als het nodig is, ook betrokken is bij zijn voorwerp van waarneming. Ik probeer waar te nemen wat er echt “achter de schermen” van de verschijnselen gebeurt en stel me vragen over waarom en in welk kader iets gebeurt.

Steeds ben ikzelf bezig geweest met infrastructuren zowel in de materiële als in de geestelijke wereld, die anderen misschien kunnen gebruiken als ze deze nuttig vinden. Ik hoop met onderstaande gedachten sommige mensen te kunnen helpen om voor zichzelf meer structuur en inzicht te krijgen in waar het hier allemaal om draait en wat meer of minder belangrijk zou kunnen zijn in ons bestaan. Ons handelen wordt, denk en voel ik, immers bepaald door onze manier van denken en voelen, maar “zijn” omvat meer dan denken en voelen alleen. Er is ook nog “willen”. Wat willen we eigenlijk en zijn er manieren om onze bewuste of onbewuste wensen of bedoelingen waar te maken?

Mijn teksten zijn de vrucht van een iteratief proces en een steeds herkauwen van onderhavige teksten. Ze zijn soms zeer abstract met veel analogieën en deducties, maar kunnen met de soms te karige voorbeelden misschien naar het einde toe van de lezing begrijpelijk worden. Met analogieën bedoel ik overeenkomsten vinden in heel andere omgevingen. Deductie is iets afleiden van algemene principes. Ik hou niet zo van louter eenzijdige redeneringen vanuit de ontleding van de pure materie en feiten om dan, zoals veel onderzoekers, op inductieve wijze of op basis van grondige analyse, veralgemenende conclusies te kunnen trekken. Er zijn er al veel op deze wijze aan het einde van hun latijn geraakt.

Als reactie neem ik mijn aanloop van heel ver in de geestelijke wereld, van boven naar beneden en begin met saaie abstracte termen maar tracht steeds concreter te worden met dagdagelijkse voorbeelden en met soms een aanzet tot aanbevelingen en verder onderzoek. Probeer er u door te worstelen! Ik raad u aan om te twijfelen aan al mijn uitlatingen. Lees ze misschien, na een eerste lezing, nog eens opnieuw. De eerste hoofdstukken worden dan misschien wat duidelijker en zouden er u kunnen toe brengen een aantal zaken in uw leven te heroverwegen.

01. Cyclus van het ENE en het NIETS (1/0)

Als er geen leven, geen tijd en geen ruimte is, is er niets.

Niets(0) is tevens alles(1) als het uiteenbarst in al zijn dimensies en in plus en min. De som ervan is nul. Als het bewustzijn in het plus is, is het leven in het min of omgekeerd en beide zijn onafscheidelijk verbonden. Deze verbondenheid treedt op in aanwezigheid van een derde fundamentele dimensie “de wil”.

In feite gaat het dus om veel meer dan om plus en min of 2 keerzijden van 1 medaille, zoals het licht zich ook ontbindt in de vele kleuren van de regenboog, alle kleuren samen geven via de 3 hoofdkleuren (blauw, geel en rood) wit/zwart of 1/0, naargelang de toestand van de waarnemer.

Tenzij er niets is, loopt het bewustzijn voor of achter op het leven. Zij zijn bijna nooit synchroon. Er zijn hierdoor in de tijd regelmatig ophopingen van bewustzijn die gepaard gaan met tekorten van leven (meer geest dan materie) of omgekeerd.

Als het begrip “synchroon” hier gebruikt wordt, kan men door analogie met het elektromagnetisme de elektrische stroom (I) vergelijken met het leven en de spanning (V) vergelijken met het bewustzijn. Naargelang de toestand van het veld (hierna soms “conjunctuur” genoemd wat men kan vergelijken met de wil), inductief of capacitief is, spreekt men dan van het niet in fase of niet synchroon zijn van I en V. Denken we in dit verband ook aan een veer die een voorwerp pas enige tijd na het impuls doet verplaatsen. Er is geen faseverschil als er alleen weerstand of inertie is.

Anders gezegd kan deze toestand van inertie ook “ingehouden wil” genoemd worden, zonder leven en zonder bewustzijn. Dit kan vergeleken worden met de toestand waarin de ziel (geestelijk aspect van het bewustzijn) zich bevindt. De ziel kent geen tijd of ruimte.

Bewustzijn uit zich in vele vormen, die het leven voortdurend regenereert en onder invloed van dit bewustzijn maakt het nieuwe vormen. Het bewustzijn neemt waar en is dus bewust van tijd en ruimte, die in cycli af en toe de gedaante aannemen van materie of een vorm. Het bewustzijn spat in cycli uiteen en klontert dan weer samen. Al zijn uiteengespatte bewustzijnssoorten zijn verbonden met het leven via verspreide antennes en receptoren (soms chakra's genoemd).

Als deze antennes niet goed meer ontvangen wordt de vorm ziek en kan hij verdwijnen. Het bewustzijn dat deze vorm als voertuig had gekozen moet in dit laatste geval een andere vorm zoeken om zijn doel te kunnen realiseren. Naargelang de conjunctuur of toestand waarin de wil zich bevindt, kan dit zoeken soms lang duren, en moet het origineel doel soms worden bijgestuurd, rekening houdend met de reeds opgedane ervaring en de cyclus waarin het bewustzijn zich bevindt. Vandaar dat het bewustzijn niet synchroon verloopt met het leven.

Het leven, dat tijd, ruimte en materie doordringt, is één. Er is maar één leven, dat alle cycli en frequenties omvat. Het debiet (hoegrootheid) ervan en samenstelling van de levensstroom is variabel. Dit ene leven kan niet bestaan zonder bewustzijn, samen kunnen ze wijsheid genoemd worden. Wijsheid is het gezamenlijk optreden enerzijds van leven in zijn aspect van intelligentie en fundamentele kennis en anderzijds van bewustzijn in zijn aspect van ervaring en herinneringen.

Het ene ontbindt zich en smelt dan weer alles samen tot niets; en het niets barst weer uiteen en is dan alles, dat een is en blijft. De toestand is afhankelijk van de waarnemer, naargelang deze zich al dan niet vereenzelvigd met het “waargenomene”.

02. Tegenstellingen

De som van alle waarheden, van goed en kwaad, van juist en niet juist, van rechtvaardig en onrechtvaardig, is nul. De totale waarheid bestaat niet of die kennen we niet.

Ieder bewustzijn heeft zijn waarheid, naargelang zijn antennes en receptoren en zijn pad en zijn contact met het leven. Dit pad is voor ieder bewustzijn verschillend, naargelang zijn plaats in tijd en ruimte, het nagestreefde doel van de bewustzijnsgroep waartoe het behoort, tradities, evoluties, volk, familie, enz.

Meerdere “bewustzijnen”, verzamelen zich in een groepsbewustzijn, dat poogt zijn waarheid en doel na te streven, die voor de groep juist en rechtvaardig zijn. Tussen de groepen van bewustzijn kunnen grote verschillen van meningen bestaan betreffende de waarheid. Door het onderling af toetsen van de opinies en betere communicatie komt er in cycli en op de lange termijn meer eenheid hierin voor totale mensheid.

Voor de mensheid lijkt het plausibel als waarheid aan te nemen hetgeen gemeenschappelijk aanvaard is in alle opinies, tradities, religies, wetenschappen enz. Dit kan dan voor de mensheid als de huidige afbeelding van de waarheid aanvaard worden, maar is daarom niet de totale waarheid in het leven en in tijd en ruimte.

Tegenstellingen heffen elkaar op en bestaan enkel in het bewustzijn. De ziel kent geen tegenstellingen. Hierna zullen we regelmatig de begrippen “bewustzijn” en “ziel” met opzet door elkaar gebruiken. We willen immers niet a priori opteren voor de ene of de andere term, omdat “bewustzijn” meer in de wetenschap wordt gehanteerd en “ziel” meer in religieuze context wordt gebruikt. Het bewustzijn is de weerkaatsing of de neerslag van de ziel in deze wereld. Waar de ziel zich in een tijdloze en ruimteloze omgeving bevindt is dit voor het bewustzijn helemaal niet het geval.

Zielen kunnen elkaar aantrekken of afstoten en dit gebeurt spontaan, zonder denken. Zielen en groepszielen/zielgroepen kunnen enkel met elkaar communiceren via diegenen onder hen, die in manifestatie (incarnatie als het over vlees en bloed gaat) zijn en dan kunnen ze ook bijleren en ervaring opdoen. De zielen zitten “vast”(geen tijd en geen ruimte) in hun doelgroep als ze niet in manifestatie zijn. Als ze met velen geïncarneerd zijn, kan de groep veel bijleren en is de kans groter dat er via hen tussen zielgroepen communicatie en overleg is. De tegenstellingen tussen de “bewustzijnen” convergeren hierdoor, als het ware in een spiraalvormige trechter, naar gemeenschappelijk gedragen waarheid.

Welke zielgroepen geheel, gedeeltelijk of helemaal niet in manifestatie zijn hangt af van de wil van andere bewustzijnssoorten op niveau van de hele mensheid, aarde, ons zonnestelsel en melkwegstelsels en de frequenties die door deze wil al dan niet worden uitgestuurd.

03. Gelijk hebben of gelijk krijgen

Niemand heeft gelijk. Uit wat voorafgaat komt men tot een dergelijke uitspraak. Men kan dan evengoed zeggen dat iedereen gelijk heeft. Alles hangt af vanuit welke context of veld van waarneming het bekeken wordt.

Nochtans zijn er heel veel mensen voor wie hun perceptie van de rechtvaardigheid het hoofddoel in hun leven geworden is en op alle vlakken gelijk halen een soort bezetenheid is geworden. Ze kunnen niet tegen hun verlies en voelen zich dan zwaar geraakt in hun persoonlijkheid of ego.

Mensen bij wie de wil dominant is in hun “zijn”, kunnen het hier moeilijk mee krijgen en voortdurend botsen tegen andere ego's of tegen de maatschappij, waarin ze leven.

Oefenen om gelijk te krijgen, kan voor hen een stap zijn om uit een spiraal van eigengereidheid te geraken. Men dient dan immers zijn eigen mening af te toetsen aan de mening van anderen. Zo kan het eigen gelijk wat gerelativeerd worden.

Het kan echter ook leiden tot manipulatie van de mening van anderen om de anderen binnen te rijden in zijn eigen invloedssfeer, maar daarmee heeft men nog geen gelijk.

In feite heeft het gelijk hebben geen belang of gelijk krijgen weinig belang, tenzij meestal voor materiële doelstellingen op korte termijn van individuele zielen of om het ego te troosten.

Het gelijk krijgen kan toch belangrijk worden als de groepszielen van de wil er in slagen om, via hun opeenvolgende incarnaties, een consensus te bereiken over doelstellingen die bevorderlijk zijn voor de mensheid, voor de aarde en alles wat er leeft.

Door de aantrekkingskracht die de meesters hebben, scharen zich andere zielen rondom hen. Deze zielen voelen zich goed in hun nabijheid en trachten dezelfde principes en levenswijzen over te nemen. Op deze wijze ontstaan scholen, kerken, sekten, politieke groeperingen, sportclubs enz.

In deze groepen van bewustzijn rondom meesters zijn er sommigen die zich geroepen voelen om de waarheden van hun meester verder te verspreiden en ook te interpreteren, waardoor zich subgroepen vormen, die onder elkaar kunnen beginnen twisten over hun monopolie betreffende de waarheid.

Zo kunnen groeperingen ontstaan, die nog weinig of geen contact meer hebben met het leven/bewustzijn of doel van hun oorspronkelijke meester. Wat ze verkondigen heeft meestal weinig fundamentele waarde tenzij zij tevens in de invloedssfeer zijn gekomen van andere meesters met menslievende bedoelingen.

05. Soorten bewustzijn

De zielen nemen vormen aan door tijd, ruimte en materie tot zich te trekken en verzamelen wat ze nodig hebben om zich te ontwikkelen, bij te leren en hun doel na te streven. Als er geen doel (meer) is, verdwijnt de vorm.

Als het doel onduidelijk is of naar alle kanten tegelijkertijd uit wil, kan de vorm last krijgen van interne tegenstrijdigheden, ziek worden en kan de vorm aftakelen.

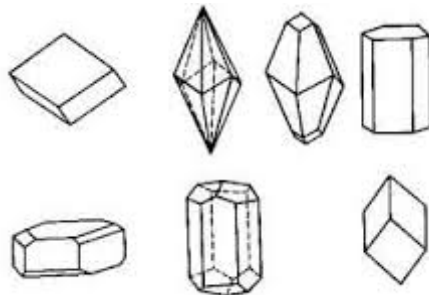
Laten we het nu even over de menselijke ziel/bewustzijn hebben. Het individueel en nog ongeboort bewustzijn splitst zich af van het groepsbewustzijn. Dit bewustzijn kiest dan als voertuig zijn ouders, een lichaam, zintuigen, liefderijke omgeving, verstandelijke bagage en materiële middelen die helpen om zijn doel te bereiken en bij te leren.

De keuze voor zijn doel wordt hem voornamelijk ingegeven door de ziel/bewustzijnsgroep waartoe hij behoort. Wanneer de omgeving waarin hij terechtkomt hem een ander doel tracht op te dringen zal zijn vorm daaronder lijden en kan hij ziek worden, tenzij hij als individu bewust koos om bij te leren van een andere groep om er deel van uit te maken. Deze verandering van keuze kan met veel pijn gepaard gaan wegens de onvoldoende aangepaste vorm van zijn voertuig aan het veranderende bewustzijn.

Door ervaringen in verschillende groepen verrijkt het individueel bewustzijn, dat soms “in één leven meerdere levens kan meemaken”. Ook het groepsbewustzijn en het algemeen bewustzijn van de mensheid wordt hierdoor voortdurend verrijkt en dit laatste is uiteindelijk nog belangrijker voor de groepsziel.

Andere bewustzijnssoorten zoals dieren, planten en mineralen hebben ook hun bewustzijn, dat minder individueel is en voornamelijk gestuurd wordt door een meer globaal groepsbewustzijn of groepsziel, die uit alle ervaringen samen van leden van de groep spontaan en automatisch conclusies trekt voor de verdere evolutie van de hele groep. Deze groepen krijgen soms de kans om via een energiesprong of kwantumsprong in een meer geëvolueerde bewustzijnssoort te geraken, wanneer door de kritische massa de wil van de groepsziel sterk genoeg is om zich naar een andere dimensie te verplaatsen.

Voor mineralen, vloeistoffen en gassen gelden de meer algemene natuurwetten als bewustzijn, die hen dwingen om zich bijvoorbeeld ordelijk te gedragen zoals in kristallen of stenen die op de grond te vallen door de zwaartekracht. De planeten, zon en sterren van het heelal luisteren ook naar de bekende en nog onbekende wetten. De moleculen, atomen en de onderdelen van hun kernen zijn zich terdege bewust van chemische aantrekking, versmelting en van kernkrachten.

Wanneer we het hebben over geïncarneerde lichamen van vlees en bloed, bestaan er ook bewustzijnssoorten, die gespecialiseerd zijn in onderdelen van dat lichaam, zoals de lever bijvoorbeeld, die een eigen leven kan leiden tijdens een transplantatie tot hij door het bewustzijn van een ander lichaam wordt geïntegreerd in dat nieuwe lichaam. Dit gaat dan waarschijnlijk gepaard met het loslaten door de overledene van zijn of haar lever en het verminderen van afstotingsverschijnselen. Alle levers van alle lichamen hebben een gemeenschappelijke blauwdruk of model: een soort bewustzijn. Het bewustzijn van een stamcel is in staat om te leren hoe het functies van een defecte gespecialiseerde cel kan overnemen.

Denken we in dit verband ook aan lichamen van comapatiënten die als planten kunnen voortleven met een eigen soort bewustzijn. De gastheer van deze bewustzijnssoort ondervindt dat zij op automatische piloot werken en niet altijd zijn eigen doel nastreven.

Virussen kunnen in deze context ook beschouwd worden als een afzonderlijke eigenzinnige bewustzijnssoort als ze onderdelen van een lichaam gebruiken om zichzelf tot hun eigen heil te ontwikkelen, waardoor ze het gastlichaam kunnen vernietigen. Het bewustzijn van de gast heeft hier meestal geen controle over, tenzij hij door zijn evolutie en oefenen van zijn wil zou geleerd hebben om deze in het voertuig van zijn lichaam als een nuttig onderdeel te integreren of om verweermiddelen te ontwikkelen om dit als hinderlijk ervaren soort bewustzijn, onder controle te houden.

Virussen moeten niet noodzakelijk als iets negatiefs beschouwd worden. Ze kunnen intelligent zijn, ervaring hebben en gestuurd worden door de wilsuiting van een andere bewustzijnssoort/groepsziel, die mogelijk op niveau van ons zonnestelsel of melkwegstelsel actief is. In hun materiële vorm zouden ze op deze aarde kunnen belanden als levensvormen die zich in meteorieten bevinden en in aanraking komen met aardse levensvormen waarvan o.a. het DNA wordt beïnvloed. Op deze wijze kan een nieuwe vorm tot stand komen, maar wat nog belangrijker is, is dat de andere bewustzijnssoort/groepsziel zich manifesteert door deze vorm en van uit het schijnbare “niets” hier op aarde kan opduiken.

Zou het niet kunnen dat de menselijke ziel miljoenen jaren geleden van elders uit het heelal hier op aarde is gekomen via de besmetting van primaten door virussen? Zijn de mensen dan aliens op deze aarde en hebben we dan ook collega's, misschien onder een andere vorm, elders in het heelal? Als we nog verder durven denken: zijn we eigenlijk niet één met de natuur en het heelal?

06. Leven blijft, zielen veranderen en vormen verdwijnen

Het leven is een kloppend hart met oneindig veel frequenties dat alle vormen in tijd, ruimte en materie continu doorstroomt via de talloze zielen van het uiteengespatte bewustzijn.

De vormen vernieuwen en verdwijnen voortdurend en de zielen klonteren soms samen of vormen nieuwe zielen, die zich in nieuwe vormen ontwikkelen of incarneren bij dieren en mensen. Voor iedere vorm en vormonderdeel zijn er aangepaste frequenties. Een bewustzijn is eveneens een verzameling van verschillende trillingen en het voelt zich goed zolang deze trillingen in harmonie zijn. Het kan, als het in aanraking komt met bronnen van disharmonie of stoorzenders, deze onderwerpen aan zijn eigenfrequentie ofwel deze bronnen afstoten, in de mate dat zijn eigen wil overheerst.

Men zou het leven kunnen vergelijken met een oneindig grote mixer die op alle frequenties draait, met cycli van veranderende trillingsgolven, en die voortdurend wervels en draaikolken creëert in een stroom van alle bewustzijnssoorten, dus met atomen, mineralen, planten, insecten, dieren, mensen, planeten, sterren en melkwegstelsels.

Al deze bewustzijnssoorten drinken gretig van de stroom, zolang ze hiermee hun doel kunnen nastreven, bijleren en hun frequenties in harmonie kunnen blijven. Alles wordt in de stroom gemengd, geregenereerd, hervormd, herboren en er ontstaan steeds nieuwe of vernieuwde bewustzijnssoorten.

Het leven is dus ook een groot recyclagebedrijf voor ontzielde materie en onharmonische vormen, die hun tel zijn kwijtgeraakt.

Denk aan het beeld van zwarte gaten in het heelal, die alle materie en zelfs het licht aanzuigen en dan een transformatieproces hierop uitvoeren zodat, wat er aan de andere kant van het “singulier” punt in de vele dimensies uit een wit gat komt, een voedingsbodem vormt voor nieuwe of oudere zielen, die nieuwe vormen ontwikkelen. Die kunnen hieruit hun keuze maken en de vormen met die frequenties aantrekken en verzamelen, die in harmonie zijn met hun bewustzijn of ziel en dus nuttig voor de rol die ze willen spelen.

07. Interactie tussen leven en bewustzijn

We herhalen dat leven en bewustzijn, behoudens een faseverschil (tijd verloopt anders voor ieder van beide) in hun optreden, onlosmakelijk verbonden.

Beide dimensies van hetzelfde kunnen verduidelijkt worden aan de hand van de evolutie van cellen in een lichaam. Iedere cel of verzameling van cellen heeft een levenscyclus. Bij sommige duurt deze enkele seconden, bij andere kunnen ze jaren meegaan. Ze ontstaan vanuit een soort blauwdruk of model in hun gespecialiseerd bewustzijn. Ze vervangen een afgestorven cel en nemen de oorspronkelijke taak van de oude cel over.

Wanneer de band met haar bewustzijn, door een verstoring of afstomping van haar antennetjes of onder invloed van andere bewustzijnssoorten, veranderingen ondergaat, kan dit zowel de vernietiging van de vorm van de cel als een upgradering door een soort energiesprong voor gevolg hebben. In dit laatste geval kan de cel een nieuwe vorm krijgen, doordat haar bewustzijn heeft bijgeleerd en een vernieuwde blauwdruk heeft ontworpen, zodat zelfs taken van een ander soort cellen kunnen worden overgenomen.

Meestal echter zijn de voorwaarden voor een vernieuwing van de cel niet altijd aanwezig, zodat een geleidelijk verouderingsproces de bovenhand krijgt. De antennetjes verslijten en andere ook gespecialiseerde bewustzijnsvormen nemen de controle van de vorm over, maar hun bedoelingen kunnen van een totaal andere aard zijn en bijvoorbeeld kanker ontwikkelen. Veel hangt hierbij af van de wil van de overkoepelende ziel om haar eigen blauwdruk in haar voertuig in te prenten en zo haar eigen doel en niet dat van de andere bewustzijnssoort te realiseren.

Aan de hand van dit voorbeeld kan men door analogie vele andere situaties trachten te doorzien, waaruit deze samenhang tussen bewustzijn of ziel enerzijds en het leven van de vormen anderzijds, blijkt.

08. Individuele of collectieve ziel

We zien een gradatie in de zielen van collectief naar individueel bewustzijn, wanneer we van kristallen en mineralen evolueren naar planten, dieren en tenslotte mensen. Als we deze trend veralgemenen, lijkt het plausibel dat er ook nog collectieve menselijke zielen zijn, die begaan zijn met groepen van mensen en met de hele mensheid. We zouden ze “geestelijke mensen” kunnen noemen.

De 7 miljard mensen op de wereld zijn eigenlijk niet zo individueel als we op het eerste gezicht zouden denken, omdat geestelijke mensen en ook andere bewustzijnssoorten hun denken, voelen en wil kunnen beïnvloeden. Op deze wijze kan men de redenering verder zetten voor andere nog meer omvattende bewustzijnssoorten, die zich met alles wat leeft op de aarde bezig houden, met ons zonnestelsel, melkwegstelsel, enz.

Is het bijvoorbeeld niet zo dat het bewustzijn, dat zich met de aarde bezig houdt, alle onderdelen ervan via haar magnetisch veld beschermt tegen kosmische stralen, waarmee haar levende wezens nog niet verzoend zijn?

Vroeger noemden ze dit soort entiteiten goden, maar als we veronderstellen dat alle zielen ook deel uitmaken van deze geestelijke mensen en entiteiten, is iedere bewustzijnssoort de potentiële uitdrukking van het ene. Alleen is de kwaliteit van de “antennes” van het individuele bewustzijn onvoldoende om zich te realiseren dat men met alle individuen samen eigenlijk één is.

Het lijkt dus niet correct om enkel de zogenaamd “hogere”, meer omvattende zielen, “goden” te noemen, omdat dan eigenlijk ook de 7 miljard mensen op aarde potentiële goden zouden zijn daar ieder van hen meer omvattend is voor het “lager” niveau. Ook de mineralen, planten, dieren, planeten, enz. zouden dan op hun beurt goden moeten genoemd worden.

Meer plausibel is het om alles wat bestaat, een in potentie allesomvattend deel van de ene god of natuur te noemen. Veel hangt af van de kwaliteit van de receptoren, antennes of chakra's en de frequenties, die de zielen kunnen ontvangen om contact te kunnen maken met het ene leven/bewustzijn. De bewustzijnssoorten van de meer omvattende of collectieve zielen, hebben beter werkende antennes, maar daarom is er nog geen hiërarchie tussen de zielen. Hiërarchie is een concept van lineair denken.

Als de antennes slecht werken, sterft de vorm af, omdat hij niet verder gevoed kan worden door het leven. Als ze goed werken, integreert de ziel zich meer en meer in een collectieve ziel en ze levert haar bijdrage aan deze laatste om het leven beter te laten doorstromen door alle onderdelen van de collectieve ziel.

Als men dit ene leven dan “god” wil noemen, waar men dan, ten andere, zelf deel van uitmaakt, is er geen bezwaar, maar dit heeft weinig of niets te maken met de god van de bijbel of van de koran, wat niet belet dat in deze geschriften bronnen van waarheid kunnen staan. Deze moeten echter in hun tijdsgeest worden gelezen. Laten we ze dus niet te letterlijk nemen. Ze zijn ook niet geschreven door een meester zelf, maar door zijn volgelingen, met alle vervormingen van dien.

Voor vele mensen, die liever de letter en bijhorende rituelen van deze geschriften belijden, verloopt de tijd waarschijnlijk niet synchroon met deze van de hoofdstroom van de mensheid. Moeten ze geholpen worden om te synchroniseren? Mettertijd meen ik wel dat hiervoor, zo nodig, aangepaste technieken zullen worden ontwikkeld. We kunnen ook gewoon de tijd er wat laten over gaan.

De beweringen in mijn tekst moeten ook niet te letterlijk genomen worden en zij zijn een poging tot synthese van ideeën, die dikwijls ook elders bij andere mensen bestaan. We proberen hier alleen grote lijnen en trends aan te geven van gedachtegangen. Als deze ideeën leven bij een belangrijk deel van de mensen, zou men kunnen spreken van één geestelijke mens die al deze mensen inspireert.

09. Cycli van individueel naar collectief bewustzijn

In de tijd zijn er soms momenten van energiesprongen (of kwantumsprongen, zie kwantummechanica), wanneer een kritische massa is bereikt binnen een groep van individuele zielen om dit collectief bewustzijn te bundelen naar een nieuw soort individueel bewustzijn. Vele oudere “individuele” vormen worden dan ontbonden en verdwijnen geleidelijk tot de essentie ervan werd overgenomen in de nieuwe vorm.

De levensstroom verwerkt de afval van de oude vormen, recycleert dit naar nieuwe vormen en geeft die nieuw leven met frequenties, aangepast aan nieuwe bewustzijnssoort.

Door ons korte menselijk leven is het heel moeilijk zich evoluties voor te stellen over duizenden, miljoenen en miljarden jaren, maar zou het niet kunnen dat het merendeel van de miljarden menselijke zielen zich in een nieuwe fase van de tijd samenklonteren tot een nieuw soort bewustzijn dat zou kunnen leven op een ander niveau dan deze aarde of is het gewoon op een andere dimensie van deze aarde?

Wat overblijft van de mensen, dieren, planten en mineralen, die de energiesprong niet hebben meegemaakt, kan gerust nog een tijd verder in de originele verpakking en omgeving verder leven tot er voor hen misschien opnieuw een kans komt om hun energiesprong mee te maken en zo gaat dat maar verder.

Deze redenering zou enige uitleg kunnen geven bij het verdwijnen van beschavingen, diersoorten en planten waarvan we alleen nog de fossielen van terugvinden en ook bij het ontstaan en bestaan van nieuwe soorten alsook van buitenaardse levens/bewustzijnssoorten.

Uit deze zienswijze blijkt ook hoe belangrijk een goede communicatie is tussen de meesters, de bewustzijnsgroepen, de volkeren, culturen, religies enz. om de doelen op mekaar af te stemmen om samen energiesprongen te kunnen maken.

We hoeven daarom niet allemaal hetzelfde te denken en te voelen, maar er zou toch wat meer coherentie en harmonie mogen komen door een gezamenlijke wil of doel te ontwikkelen.

10. Wat met de ziel als de vorm verdwijnt?

Als de vorm verdwijnt trekt het bewustzijn zich terug naar de groep(en) waar de ziel deel van uitmaakt en vindt daar onderdak. De ziel trekt dan opnieuw tijd en ruimte aan om haar bedoelingen in vormen en materie om te zetten voor haar nieuwe manifestatie (incarnatie). Wanneer en onder welke vorm dit gebeurt is afhankelijk van het samenvallen van en met impulsen van de wil van andere ziel/bewustzijnssoorten (conjunctuur, gesternte) en het al dan niet ter beschikking zijn van aangepaste vormen (is er teveel geest of te veel materie?).

Het kan ook tot een zo grote collectieve ophoping (kritische massa) komen van zielen binnen een groep, dat er een fusie van zielen komt waaruit een nieuwe kern van bewustzijn ontstaat. Op momenten dat er dan teveel aan materie en afval van vormen is, kan dit laatste als voedingsbodem gebruikt worden om een nieuwe vorm te maken, aangepast aan een nieuw meeromvattend en duidelijker doel.

11. Welk doel?

Ondertussen wordt het meer en meer duidelijk dat binnen het ene, dat we – voor het gemak – eerder hadden opgesplitst in plus en min, leven en bewustzijn, nog een andere grootheid bestaat, namelijk : doel of wil. Het woord “doel” zal ik eerder gebruiken in een context van tijd en ruimte, terwijl “wil” als meer abstract begrip in het kader van éénwording van alles wat leeft.

Zouden deze 3 grootheden door analogie met de opsplitsing van het licht in de 3 hoofdkleuren, kunnen beschouwd worden als een fundamentele opsplitsing van het ene, om het voor onze manier van denken toch wat begrijpelijk te maken? (we weten dat iedere opsplitsing een slechte is)

Naar welk doel moet al dat leven en bewustzijn evolueren? Is het ene onderworpen aan een cyclus die het doel de ene keer licht en de andere keer donker maakt, of zou het ene evolueren naar een ander ene en is dat laatste dan beter of slechter dan het vorige? Is er dan meer of minder orde of is het ene onveranderlijk? In vele godsdiensten en filosofieën is het ene “de ene over wie niets zou mogen gezegd worden” of “het ongrijpbare” voor ons menselijk verstand en daarmee is voor hen de discussie afgelopen!

Zou het niet kunnen dat het doel niet onveranderlijk voorafgaandelijk is bepaald, maar dat alle bewustzijnsoorten samen dit doel in een iteratief proces steeds duidelijker zelf moeten bepalen?

Als we op deze basis verder gaan op onze zoektocht naar een zinnig antwoord op al deze vragen, moeten we eerst onderzoeken hoe en met welk soort antennes de zielen contact maken met hun omgeving in de ruimst mogelijke zin en hoe deze iteraties zouden kunnen verlopen.

We zien voornamelijk antennes in 3 soorten domeinen. Er is denken, voelen en ook willen. Dat “willen” heeft met de “doelen” te maken. Ze interfereren voortdurend onderling.

We herinneren er ook aan dat er hier top-down of deductief geredeneerd wordt vanuit de geestelijke wereld zodat alle materiële verschijnselen en handelingen hier op aarde beschouwd worden als gevolgen van denken, voelen en willen. We proberen de achtergrond van de materiële verschijnselen op deze wijze beter te verklaren dan via inductieve redeneringen uitgaande van de analyse van de materie en de symptomen.

12. Denken, voelen en willen

Als het leven denkt, voelt het bewustzijn en wilt het doel.

Dit lijkt nogal schematisch en daarom is enige verduidelijking nodig.

Met “denken” bedoelen we hier lineair denken, met kettingen van oorzaak en gevolg of met vertakkingen binnen dezelfde soort grootheden (hiërarchische structuren of boomstructuren).

Alles is zeer logisch met zeer duidelijke beslissingsalgoritmes en automatisch, spontaan en instinctmatig aan elkaar geschakeld, ongeveer zoals een computer denkt. De handelingen van insecten en dieren zijn meestal ingegeven door dit soort “denken” en doorstromen als impulsen (instincten, driften) de ganse groep. De stroom van het leven denkt op deze manier als hij de klokken van alle vormen die bestaan doet draaien of uitschakelt. Bij insecten wordt ook een belangrijk deel van dit “zijn” ingegeven door een gezamenlijke wil, die de ganse kolonie aanzet om op een en dezelfde manier te denken. Als een mens denkt, is dit meestal een proces waarbij voornamelijk het “voelen” ook belangrijk is en in vele gevallen ook het “willen”.

Met “voelen” bedoelen we verbanden leggen, aantrekken of afstoten van verschillende bewustzijnssoorten in parallelle ruimten of dimensies, die anders niet zo veel met elkaar te maken hebben. Er komt geen denken aan te pas en het bewustzijn werkt op intuïtieve manier.

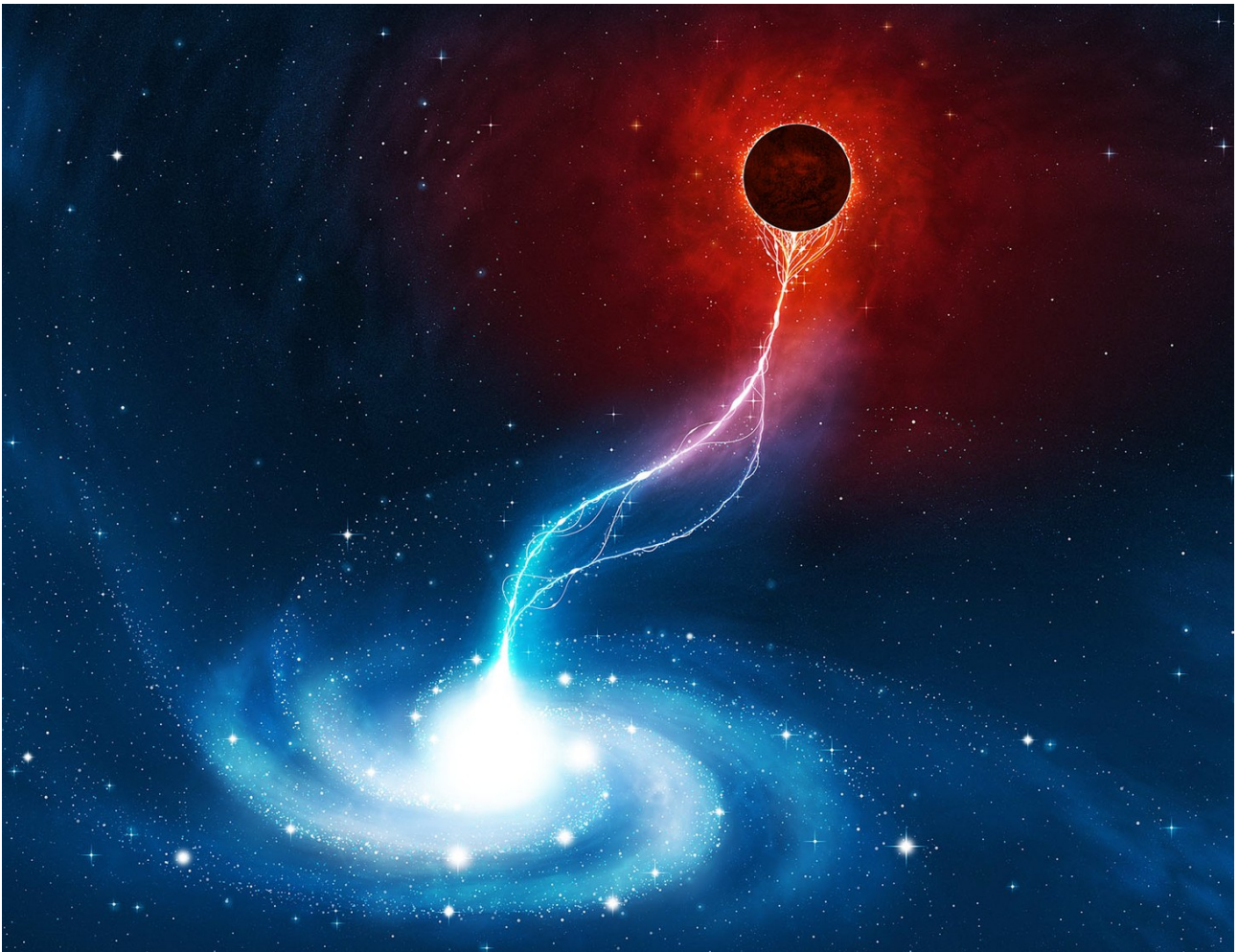
Planten voelen zich aangetrokken door de zon, de aarde en het water. Ze trekken insecten aan en kunnen niet gewenste dieren of ook mensen afstoten. Zij kunnen dit dikwijls op een zeer subtiële manier doen en onrechtstreeks handelen via geur, kleur, smaak of aanraking. Ze vertikken het om in een omgeving die voor hen niet goed voelt, verder te groeien of te bloeien en stoten deze omgeving af.

Met “willen” bedoelen we de onweerstaanbare drang om meerdimensionale bedoelingen, wensen of doelstellingen te realiseren. Tussen de parallelle meerdimensionale ruimten, die ieder hun specifieke bewustzijnssoorten huisvesten, baant de wil zich via raakpunten of singuliere punten (doorgangen tussen deze ruimten), een weg om de vereiste bewustzijnssoorten te mobiliseren en te dwingen om samen te werken om het gewenste doel te realiseren. De wil van natuurwetten zoals gravitatie en kernkrachten dwingt het delfstoffenrijk en de planeten om zich te ordenen en wil de wanorde die door andere processen van het leven of bewustzijn ontstaat, steeds herstellen.

13. Gaan we af op een fusie en daarna een nieuwe cyclus?

Van deze 3 manieren van “zijn” worden de menselijke zielen doordrongen en naargelang tijd, ruimte, ras, volk, weegt de ene of andere manier van zijn meer of minder door. Het handelen van de mensen wordt er door bepaald. Een spiraalvormige evolutie is in de tijd merkbaar, waarbij deze 3 manieren afwisselend het overwicht krijgen. In dit tijdperk lijkt er in de “westerse” wereld een belangrijke instroom te zijn van “kinderen van de wil”.

Het ziet er naar uit dat naarmate de wil de verschillende dimensies meer doorboort, de singuliere punten steeds grotere zwarte en witte gaten worden, dat de ruimten van alle dimensies meer in elkaar gaan vloeien en beter met elkaar gaan communiceren. De tijd gaat vlugger lopen zodat het lijkt alsof miljarden jaren tot uren en seconden worden teruggebracht. Een zwart gat in de ene dimensie wordt een wit gat in een andere dimensie.

Zou er dus op korte termijn in plaats van op zeer lange termijn (miljarden jaren) een soort fusie kunnen komen van de 3 manieren door de voortdurende en versnelde samenwerking tussen de bewustzijnssoorten van de verschillende dimensies? Is die fusie misschien nu al bezig, maar zien we het nog niet?

Immers door de realisatie van zoveel doelstellingen, uitingen de wil, kunnen alle singuliere punten zich openen. Alles kan dan ineenvloeien tot het ene zonder dimensies, zonder ruimte en tijd. Het ene “circus”, weliswaar verrijkt aan ervaringen, zou dan weer kunnen “uiteenspatten” en opnieuw een nieuwe cyclus beginnen.....of stopt het daarmee en welk doel is dan bereikt?

Dit “stoppen” lijkt moeilijk voorstelbaar en aanvaardbaar omdat “niet denken” overeenkomt met opgesloten zijn, “niet leven” overeenstemt met stilstaan en “niet willen” hetzelfde is als weigeren. Het kan gewoon niet dat alles voor niets dient! Wij pleiten hier dus voor een iteratief proces waarin alle bewustzijnssoorten samen bepalen waar we met het ene naartoe gaan.

Is het ook niet zo dat de thermodynamische wet van entropie er steeds voor zorgt dat er na orde weer wanorde komt? Wanorde wordt gegenereerd door leven en bewustzijn. Maar die wanorde is er dan een, met leven en bewustzijn van een andere, vernieuwde soort.

14. Wat is de zin van dit alles?

De finaliteit kan maar begrepen worden als we aannemen dat voor de ziel al wat hierboven is beschreven zich eigenlijk allemaal in het HIER en NU afspeelt. We moeten als ziel niet naar het uiteinde van het heelal of geen miljarden jaren wachten of teruggaan in de tijd. Alles spat voortdurend uit elkaar en smelt onmiddellijk terug samen.

Met onze beperkte zintuigen denken we lineair in de ruimte, maar de ruimte is niet recht maar krom en we hebben er een vervormd beeld ervan omdat we in feite door een lens kijken. De ruimte is zo krom dat haar uiteinde en begin samenvallen. Het einde van het uitdijende heelal ligt niet op miljarden lichtjaren van hier maar vlak bij ons en is in ons en maakt deel uit van ons, zodat er alleen HIER is.

De “bewustzijn” zijn niet uit elkaar gespat maar we zijn één bewustzijn. De “bewustzijn” maken de tijd, waarvan we denken dat hij lineair is met een verleden en een toekomst, maar de tijd is ook krom en zijn begin raakt aan zijn uiteinde, zodat er alleen maar NU is.

We zijn allemaal één leven. We vergeten het alleen en als we waarnemen moeten we ons proberen te vereenzelvigen met het “waargenomene”.

Met onze wil, die sneller is dan het licht, kunnen we alle dimensies doorboren en alle wensen echt maken, als we hierin geloven en vooral: samenwerken.

Laten we hier ook naar handelen en alle doelen geleidelijk op elkaar afstemmen tot één doel, binnen het HIER en NU

15. Hoger - lager, boven - beneden en buiten - binnen

Zouden we er nu eens niet goed aan doen in de **microkosmos** en in onszelf te duiken, de slangen in hun staart te laten bijten of de cyclus rond te maken?

De geleerden en wiskundigen hebben in het kader van de zgn. string-theorie al vergelijkingen uitgevonden in minstens 11 dimensies, die kunnen uitleggen dat de kernkrachten binnen atomen en gravitatiekrachten tussen de melkwegstelsels passen binnen eenzelfde formule.

Verschijselen zoals tijd en lichtsnelheid kunnen er ook mee uitgelegd worden, maar het blijft heel moeilijk om alle verschijnselen en natuurwetten uit te leggen als een coherent geheel tenzij er “geestelijke” dimensies aan toegevoegd worden.

Er zal een totaal nieuwe soort wiskunde moeten uitgevonden worden, die niet enkel stoelt op het denken om verschijnselen te verklaren, maar ook op het willen. Een soort wiskunde waar de wil de singuliere punten van de wiskunde wegblaast, alle dimensies samenbrengt en het inzicht in de totaliteit heel eenvoudig maakt, zodat hoger en lager, boven en beneden enz. eigenlijk hetzelfde worden.

Trillingsverschijnselen bestaan niet als er geen tijd is! De verschillen tussen de frequenties van ongeveer 0 Hz van de fysiek waargenomen zonnen en planeten en die van bijna oneindig Hz van de onderdelen van de atomen vallen dan helemaal weg. De slang van de cycli bijt dan ook in haar staart. Dit is de wiskunde van de synthese. Heeft deze haar roots in wat men nu numerologie noemt en zou er een verband zijn met de oneindige reeks van priemgetallen?

Als we met ons denken en voelen in onszelf trachten te kijken en alles eens binnenste buiten proberen te keren, ervaren we dat dit heel moeizaam gaat en slechts te doen is in de stilte van wat men meditatie noemt. Het leven wordt dan herleid tot heel rustig in- en uitademen en de cycli van de hartslagen wordt gestabiliseerd, waardoor onze antennes beter voeling kunnen krijgen met het ene en we gemakkelijker kunnen één worden, in eerste instantie met ons gezin, met onze familie, met ons volk, met de mensheid, met de aarde en de groepszielen, die deze bewustzijnssoorten koesteren.

Het is onze wil die dan op deze wijze een eerste laag van singuliere punten doorbreekt en nadien de andere lagen. Deze wil vasthouden, ook na de “meditatie” is zeker niet eenvoudig, want de wereld van het denken en voelen leidt ons voortdurend af. Dit betekent helemaal niet dat we ons met ons bewustzijn moeten fixeren op onze wensen. Onze wensen moeten we best impliciet laten deel uitmaken van ons “zijn”, zodat we er niet meer moeten over nadenken en we onze wensen hun loop kunnen laten gaan, zonder er ons blind op te staren.

Als we verbanden willen leggen met de **macrokosmos**, voelen vele mensen een verbondenheid van hun eigen ziel met de ziel van een of ander sterrenbeeld, ster, planeet, met de zon of de maan. Is er iets dat onze ziel verbindt met wat we een groepsziel of bewustzijnssoort van deze hemellichamen zouden kunnen noemen? Dit moet dan een andere soort verbondenheid zijn dan deze die met gravitatie te maken heeft, want hoe zouden sterren die op honderden lichtjaren van de aarde verwijderd zijn, dan iets met de mensen te maken hebben? Er zijn ook veel meer sterren dan mensen op aarde, zodat er geen eenduidig verband kan zijn tussen een mens en een ster. Het licht dat we van de sterren zien is het licht van het verleden, wegens de “traagheid” van het licht als we in termen van macrokosmos spreken. Door het Dopplereffect verkleurt dit licht ook naargelang de sterren naar ons toe komen of zich van ons verwijderen.

We hebben dus visueel een heel vervormd beeld van onze sterrenhemel. Nochtans zegt het gevoel van veel mensen dat ze ermee verbonden zijn, dat ze ons doen en laten beïnvloeden en ons doel en bestemming sturen. We gaan er hier van uit dat wanneer zovele mensen op de wereld, ook van oudsher, die verbondenheid voelen er wel iets van aan zal zijn. Maar wat zou dat verband dan zijn en hoe werkt het?

We hadden het reeds over zielgroepen, groepszielen en geestelijke mensen, die op het niveau van de aarde doelstellingen hadden en die ze met hun wil trachten te realiseren via de opeenvolgende manifestaties/incarnaties van de zielen van hun groep. Deze zielgroepen worden op hun beurt beïnvloed door wilsuitingen van bewustzijnsgroepen van een andere soort (zoals die van sterren en planeten), die impulsen geven voor het optreden/manifesteren/incarneren van nieuwe of vernieuwde zielen vanuit die groepen.

Verklaart dit het zich manifesteren van meesters of avatars? Hierbij worden zielgroepen gevisieerd, waarmee ze een of andere affiniteit hebben, die we met kleuren of muziektonen kunnen vergelijken met dewelke harmonische verbanden bestaan. Staan frequenties van 0 Hz en oneindig Hz respectievelijk enerzijds voor gravitatie en de materiële vorm van het hemellichaam en anderzijds voor de ziel ervan?

Aangezien voor zielen afstand en tijd niet bestaan, lijkt het heel plausibel dat deze bewustzijnssoorten in feite de zielen van sterren en planeten zijn. Het zou dan de wilsuiting van de ziel van deze hemellichamen kunnen zijn die verantwoordelijk is voor de instroom van zielen van een bepaalde geaardheid en die wilsuiting zou ook de uitstroom ervan regelen.

Hebben de zielen van sterren zoals Betelgeuse en Aldebaran met veel rood in hun spectrum een belangrijke invloed op de wil en onze bedoelingen en beïnvloeden Rigel en Sirius met veel blauw in hun spectrum het denken en de levensstroom? We zouden ons dan ook gelukkig kunnen prijzen dat de ziel van de Zon een overheersende invloed heeft op ons gevoelsleven en bestaan op deze aarde. In dit domein is nog heel veel onbevooroordeeld onderzoek nodig en dit zou de achtergrond van vele gebeurtenissen op aarde beter kunnen verklaren en ons misschien helpen om gebeurtenissen te voorspellen.

Kunnen we misschien ook op heel lange termijn, door een gezamenlijke wilsuitoefening te cultiveren, als mensheid de gang van zaken in de wereld of zelfs in het heelal mee sturen? Dit lijkt in ieder geval nu nog utopie.

16. Mensen denken, zielen voelen en goden willen.

We hebben het zeker hier niet over exclusieve indelingen maar over grote trends van activiteiten, waarmee mensen, zielen en goden zich voornamelijk bezighouden en er ook in cycli regelmatig in gevangen zitten. Vergeten we ook niet dat deze groepen voortdurend door elkaar gemixt worden en niet van elkaar gescheiden zijn.

Mensen, die minder denken, worden meer zielen. Zielen, die minder voelen worden goden en goden, die minder willen worden terug (nieuwe) mensen. Omgekeerd zorgen de goden voor samenklontering van de zielen rond afgelijnde doelen, de zielen voor de samenhang van en verstandhouding onder de mensen en de nieuwe mensen voor het herzien van de doelstellingen van de goden, afhankelijk van de nieuwe noden van de mensheid.

De indeling houden we hier even aan om het geheel beter te proberen te begrijpen en omdat ons beperkt verstand nu zo eenmaal werkt. Als we hier kleuren op plakken, die samen licht en donker vormen, lijkt het plausibel om het denken met blauw, het voelen met geel en het willen met rood te associëren. In een vorig hoofdstuk legden we reeds verbanden met onze zon (geel) en andere sterren die veel blauw of rood in hun spectrum hebben.

Met goden bedoelen we hier de essentiële kernen van de samengeklonterde zielen, die “genadeloos” afgaan op het doel dat ze gekozen hebben, de dimensies doorklieven en stukken ervan vernietigen. Daardoor kunnen deze dimensies beter in mekaar vloeien en tenslotte nieuwe mensenvormen maken. De meer individuele zielen, die nog niet samengeklonterd waren, kunnen in deze vormen of de afval van vernietigde vormen, hun gading vinden voor een nieuwe cyclus van het leven. De niet (meer) nuttige afvalproducten worden door de levensstroom gerecycleerd en kunnen ook andere bewustzijnsvormen dan mensen, zoals dieren, planten en delfstoffen, tot voedsel dienen.

Dit kan allemaal overkomen als sciencefiction verhalen, maar deze gedachtegangen maken deel uit van het dagelijks denken van de westerse mensheid en er zal dan wel iets van waar zijn.

17. Leren werken met de wil

In de huidige mensheid kan men in hoofdzaak 3 stromingen in het “zijn” waarnemen:

Die van het individuele materiële lineaire denken, dat volop heerst bij een zeer groot deel van de wereldbevolking,

Die van het voelen en meeleven en – lijden met alles wat de massa begeestert, ook zeer dominant aanwezig bij de wereldbevolking,

En meer recent toegenomen met de komst van meer “kinderen van de wil”, die van het “kost wat kost” realiseren van eigenzinnige doelstellingen.

De “kinderen van de wil” kunnen terechtkomen in een milieu van “melk en honing”, waar al hun meestal materiële dromen onmiddellijk kunnen gerealiseerd worden en dan is er niet direct een probleem, in de mate dat materie verzamelen niet het hoofddoel wordt.

Ze kunnen ook terechtkomen in een omgeving, die hen dit onmogelijk maakt, zodat ze frontaal in botsing komen met de maatschappij en wraak nemen op heel het establishment rondom hen.

Als deze kinderen gemanipuleerd worden door meesters in het denken en voelen, kunnen ze als levende bommen gehanteerd worden om de doelstellingen van hun meesters waar te maken.

In geval van een onaangepaste omgeving leidt hun aanwezigheid op de wereld, zelfs zonder meesters, ook tot zelfvernietiging en dit is dan een gemiste kans om mee te bepalen waar de mensheid naartoe moet. We verwijzen hier naar de toename en golven van zelfdodingen bij jongeren.

Deze kinderen zien dikwijls ook geen andere oplossing voor hun lijden dan door drugs te gebruiken. Maar de poging om hun eigen antennes uit te schakelen en zo de band met hun eigen ziel te verbreken om het leefbaar te houden, is uiteraard ook geen oplossing omdat hun ziel blijft lijden en haar doel niet kan realiseren. Zo kan een massa van onvervulde doelstellingen zich ophopen, tot er ergens en ooit een bom kan barsten.

Het heeft ook weinig zin en het leidt tot niets als al die eigenzinnige doelstellingen tegenstrijdig zijn en niet begeleid worden door harmoniserende krachten (wijsheid) van hun omgeving. In een moderne wereld waar minder normen, traditie en cultuur zijn, is dit een duidelijk en moeilijk probleem.

De tijd van goden, koningen, religieuze leiders, geleerden, filosofen en politici, die het zo maar voor het zeggen hebben, voor iedereen denken en de normen bepalen, is voorbij. De kinderen van de wil hebben over alles hun eigen gedacht, willen dat dit zo wordt uitgevoerd en dan ook nog onmiddellijk.

Wanneer ze bovendien nog hypergevoelig zijn voor kritiek, hebben de psychologen daar de naam “autisten” voor uitgevonden, maar zijn we er ons wel van bewust dat zij de normale mensen van nu en nog meer in de nabije toekomst kunnen worden en dat de “niet-autisten” in feite wel eens de minderheid zou kunnen worden, althans in eerste instantie in onze westerse wereld?

De vraag is hoe we hiermee moeten omgaan en hoe we ze moeten begeleiden om hun doelstellingen door een grote harmoniserende trechter te kanaliseren. Meer dwingend hiërarchisch optreden van ouders, scholen en hun maatschappelijke omgeving kan hiervoor waarschijnlijk slechts tijdelijk en op termijn geen soelaas brengen omdat wil niet met wil kan bestreden worden, tenzij in oorlogs- of terroristische situaties, die we moeten vermijden.

Sommigen denken evenwel dat er te veel mensen en te veel meningen op de wereld zijn en dat oorlog en terrorisme onvermijdelijk zijn. Laten we het hier liever positief bekijken.

Leren omgaan met de wil is een uitdaging voor deze tijd. Het begint met technieken die die mensen moeten leren om de stilte in zichzelf te brengen bijvoorbeeld met specifieke meditatieoefeningen.

Daarna kan men hen leren luisteren naar mensen met andere doelstellingen, in werkgroepen de verschillende doelstellingen bespreken en de punten van overeenstemming en tegenstellingen gezamenlijk vaststellen.

Tenslotte moet men de groep leren focussen op de realisatie van de punten waarover men allemaal samen kan akkoord gaan.

Dit lijkt in theorie simpel maar zal nog veel inspanningen vergen in de komende decennia en nog veel langer. Het is evenwel noodzakelijk om op langere termijn de mensheid te helpen om een gezamenlijke wil te ontwikkelen, zonder dat er oorlogen moeten komen die één soort wil met één doelstelling, die niet bevorderlijk is voor de mensheid, dominant zouden kunnen maken.

18. Met de wil dimensies doorboren?

Creativiteit heeft minder met denken en voelen te maken en wordt meestal gebruikt om volledig nieuwe vormen in een andere dimensie te ontwerpen of om problemen op te lossen. Creativiteit kan gezien worden als een uiting van de wil met een nieuwe combinatie van frequenties.

Als voorbeeld voor een belangrijk hedendaags probleem kan men de werkloosheid hier aanhalen. Over hoe men dit probleem zou moeten aanpakken wordt veel geschreven en gesproken met politieke stellingnamen van links en rechts. Is “het zonder werk zijn” wel het juiste probleem? Moet dit probleem niet anders worden benaderd in een andere dimensie? Is het niet eerder de zingeving of het doel van het leven dat dikwijls problematisch is?

Wie werkt er nu eigenlijk graag als het alleen is om een inkomen te verwerven? Altijd maar gestresseerd geraken door het werk en daarna proberen te ontspannen en dan daar zijn inkomen aan besteden om weer wat mens te kunnen worden? De ontspanning is ondertussen ook een zeer lucratieve business geworden. Vele ontspanningsmiddelen worden aangeprezen, zodat men denkt dat men deze nodig heeft om te kunnen ontspannen. Wat blijft er eigenlijk over na dit soort ontspanning? Is de mens er gelukkiger mee geworden? En zo geraken veel mensen in een vicieuze cirkel.

Veel mensen moeten misschien zelf wat creatiever worden en zich niet allerlei zaken laten aanpraten, die voor hen zelf niet geschikt zijn. Zouden ze er niet goed aan doen hun eigen wensen duidelijker voor zichzelf te bepalen en navenant hun leven te organiseren en zich niet te laten organiseren!

Er zijn meer problemen dan er mensen zijn en er bestaan veel technieken om de mensen te helpen bij de oplossing ervan. Tegenwoordig heeft men op internet ook de zoekmachines, die bij de diagnose en bij de oplossing kunnen bijdragen. Door de koppen bijeen te steken of door videoconferenties kan men in groep een probleem onderzoeken en dan kan een of ander idee, dat soms uit het niets opduikt, het probleem helpen oplossen.

Er bestaan ook technieken van herbronnen of men kan onthaasten, waardoor sommige mensen tot een ander of beter inzicht kunnen komen door periodes van stilte en rust in hun leven in te bouwen. Media zoals klank/muziek en licht/kleuren kunnen hierbij helpen.

Ook beroep doen op netwerken en lobbytechnieken kan een probleem helpen oplossen, maar daar stelt men dikwijls vast dat dit gebruikt wordt om de ego's van belangengroepen te dienen en dat ze de mensheid als geheel niet te goede komen.

Bij gebruik van simulaties om problemen op te lossen of om problemen te voorkomen, zou men zich meer vragen moeten stellen bij de gebruikte parameters en nog meer over de parameters die men bewust of onbewust vergeten is of waarvan men denkt of voelt dat ze niet relevant zouden zijn voor de oplossing van het probleem.

Om een probleem op te lossen doet men er dikwijls goed aan hier voldoende afstand van te nemen en te trachten dit als waarnemer vanuit, als het ware, een andere planeet te bekijken. Zo kan men het probleem dikwijls oplossen in een andere dimensie dan die waarin het probleem is ontstaan. Het kader van het probleem moet verruimd worden om het te kunnen oplossen.

Het is niet bevorderlijk erop te focussen. De probleemoplossing komt er dikwijls wanneer het probleem wordt losgelaten, soms door er de tijd laten over te gaan. Men kan dan tot de vaststelling komen dat er misschien helemaal geen probleem was! De wil heeft dan de dimensies doorboord en het probleem is in een zwart gat verdwenen.

19. Wil of magie ?

Wanneer hierboven een verband werd gemaakt tussen goden en de wil, zullen velen spontaan aan magie denken, maar in feite is de wil enkel een “natuurlijk” fenomeen, dat men nog onvoldoende kent en zeker niet beheerst. Wanneer een geoefend golfbalspeler een ongelooflijk moeilijke hole op grote afstand realiseert, kan men zich afvragen of dit nu ligt aan zijn goede stick en zijn handigheid of het zo is dat de bal door zijn magische wil naar het gat wordt gedreven? Of is dat toeval?

Kunnen vaardigheden van sportbeoefenaars door bepaalde trainingen en door de bedoelingen te leren kanaliseren (en niet door doping te gebruiken) niet ontwikkeld worden om bepaalde aspecten van de gravitatiekrachten, die normaal gezien tot het arsenaal van wilsuitingen van andere bewustzijnssoorten behoren, te leren beheersen?

Dit geldt ook voor andere domeinen zoals bij experts inzake monetaire en financiële zaken om de wetten inzake economie op een hoger niveau te brengen in het belang van de hele mensheid. Er kunnen nog vele generaties en reïncarnaties nodig zijn om dergelijke expertise te ontwikkelen en gebruiken, maar laten we nu reeds de stappen zetten door hierover onbevooroordeeld onderzoek te doen. Uiteraard moet, om misbruik te vermijden, de ontwikkeling van dergelijke expertise gepaard gaan met mentaliteitswijzigingen, waarbij het belang van heel de mensheid primeert op individuele egoïstische belangen.

De wil is de aansturing van doelen, bedoelingen en wensen, die zowel goed als slecht kunnen zijn in hun uitwerking. De wil op zich is dimensieloos, tijdloos en ruimteloos, maar zijn uitwerkingen als doelen en bedoelingen kunnen zich in alle dimensies uiten, actie en reactie veroorzaken, geabsorbeerd worden of weerkaatst worden. Symptomen van wilsuitingen kunnen bij voorbeeld voorkomen als vormen, materie, licht, klank, zwaartekracht of kernkrachten, naargelang de bewustzijnssoort die de bedoeling heeft uitgestuurd.

Doelen en bedoelingen worden uitgestuurd door de wil van verschillende bewustzijnssoorten en kunnen gevolgen hebben niet alleen in de dimensies waarin het bewustzijnssoort thuis hoort maar ook in vele andere dimensies, waartussen het verband niet vanzelfsprekend is.

We kennen gezegden zoals een wens doen bij een vallende ster, scherven brengen geluk of ongeluk in het spel is geluk in de liefde. Als bedoelingen door een grote groep gelijkgerichte zielen worden uitgestuurd zal het wel zo zijn dat hun uitwerking een belangrijker effect heeft dan bij een individuele ziel. De gevolgen treden op in dimensies waar er ontvangers zijn van de uitgestuurde wilsuiting of resonantie optreedt bij de antennes van de betrokken bewustzijnssoorten.

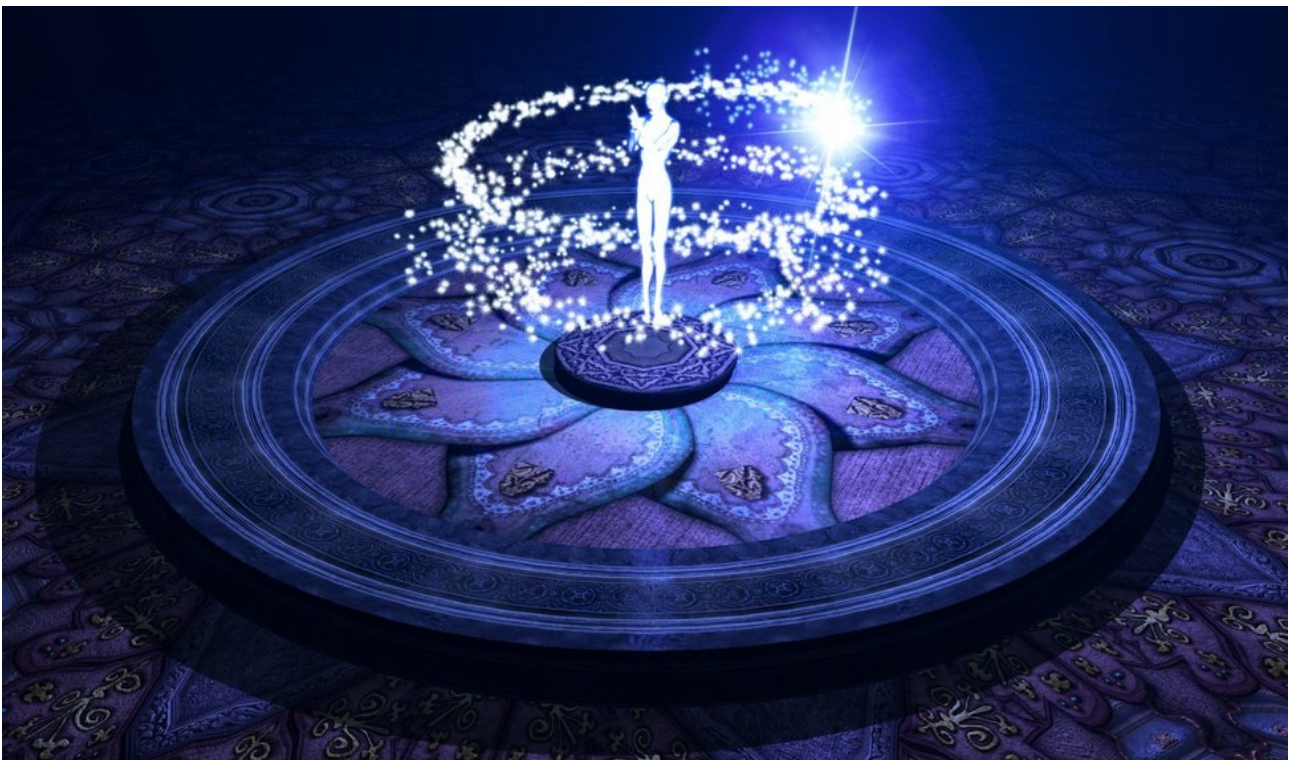
De boodschappen, die door de wil van een bewustzijnssoort worden uitgestuurd, kunnen vergeleken worden met een reeks schakelfuncties (aan of uit, 1/0) van alle mogelijke frequenties van 0 tot oneindig. Sommige frequenties in de wilsuiting worden uitgesloten en andere benadrukt. Het is de wil van ziel of zielgroep die het ontwerp van de wilsuiting formuleert en de boodschap uitstuurt.

Onwillekeurig kan men hier, naar analogie met de werking van een computer, de wil vergelijken met de veroorzaker van de programma's van bedoelingen, het leven is dan de processor en het bewustzijn het geheugen. De wilsuitingen zijn de stromen van de bits (0/1) die vanuit de applicaties door de processor vloeien. Hoe de wil in zijn werk gaat zal wel ietwat gecompliceerder zijn maar daarom moet men wilsuitingen nog geen magie noemen.

Uitstel in de tijd (andere dimensie) van doelen, bedoelingen of wensen zijn reeds een bekend verschijnsel, wanneer men een plan heeft maar de tijd er niet rijp voor is of wanneer men bijvoorbeeld liever heeft dat de gevolgen niet te vlug zichtbaar mogen worden. Deze werkwijze kan zowel met goede als met kwade bedoelingen worden gebruikt.

In plaats van magie als iets bovennatuurlijks of uit den boze te bestempelen, zou men er beter aan doen te onderzoeken hoe de wil bijvoorbeeld als bliksemafleider kan worden gebruikt om onheil af te wentelen of hoe de wil van een samenwerkende groep, andere mensen in nood kan helpen. In de werkelijke wereld gebeurt dit reeds regelmatig, maar we zijn er ons niet van bewust en we weten niet of onvoldoende hoe dit mechanisme in zijn werk gaat. Het lijkt niet onrealistisch dat een onvriendelijke wilsuiting van een of andere bewustzijnssoort kan afgewenteld worden naar een dimensie, waar een individu, een groep mensen of de hele mensheid er minder of geen last van heeft.

Zou men, door de wil op deskundige wijze te gebruiken, er bijvoorbeeld niet kunnen in slagen een zware depressie, waarbij een bewustzijnssoort bezig is een deel van de identiteit van een persoon leeg te zuigen of het bewustzijn van een virus die de controle van een orgaan van deze persoon aan het overnemen is, om te zetten in diefstal van goederen in de woning van deze persoon? In dit voorbeeld is het soort wilsuïting van de andere bewustzijnssoort gelijkaardig, maar de gevolgen treden op in een andere dimensie.

Men zal zich allicht gelijkaardige situaties kunnen herinneren, waarbij onheil werd omgezet in minder erge gebeurtenissen, zonder dat men zich daarvan bewust was. Het omgekeerde kan echter ook gebeuren, wanneer kleine ongemakken of bepaalde signalen van nakend onheil niet serieus genomen werden.

Wij menen dat bedoelingen en wilsuïtingen in ieder geval moeten worden uitgevoerd tot de energieën die ermee gepaard gaan zijn uitgewerkt, eventueel gespreid in de tijd of in andere dimensies. De kracht en de gevolgen van wilsuïtingen die uitgaan van bewustzijnssoorten die bijvoorbeeld met kernkrachten te maken hebben zijn vanzelfsprekend van een andere orde dan deze die uitgaan van de bedoelingen van een menselijk individu.

In feite kunnen we bedoelingen of wilsuïtingen ook als gerichte informatiestromen beschouwen, die specifieke energieën losmaken. Deze energie kan dan in materie worden omgezet en omgekeerd naargelang de omstandigheden en het punt van waarneming.

20. Geloven, hopen, bidden en mediteren

In verband met “willen” worden dikwijls andere woorden gebruikt zoals “geloven” en “hopen”. Er is ook nog “bidden” en in dit laatste geval doet men eerbiedig beroep op de wil van een “hogere” bewustzijnssoort en legt men de afloop van wat gewenst wordt volledig in de handen van dit “hogere”, waardoor deze activiteit meestal in verband wordt gebracht met religies. Men kan ook “mediteren” en in dit geval gaat het meer om het vrij maken van de geest van de aardse beslommeringen en zich tegelijkertijd bewust op een doel richten. Dit doel kan ook betekenen dat men zich volledig leeg of vrij van enige gedachte wil maken.

Wanneer men het over hopen heeft, is het niet altijd nodig dat diegene die hoopt zelf het initiatief neemt om een doelstelling te realiseren, maar doet hij beroep op de wil van andere mensen en bewustzijnssoorten, zonder dat daarom noodzakelijkerwijze sprake is van religie of hogere machten. Men zal het in dit geval meer over toeval en geluk hebben.

Geloven kan met verschillende intonaties worden gebruikt. Men kan zeker zijn van zijn geloof in iets als iets dat onwrikbaar in het denken en voelen van diegene die gelooft vaststaat. In dit geval is er een zeer nauw verband met willen. Geloven kan ook in een veel losser verband worden gebruikt wanneer men van wat men beweert of zou willen toch niet zo erg zeker is en begint dan soms meer op hopen en bidden te gelijken.

Wanneer een bewustzijn of bewustzijnsgroep echt in iets gelooft, dan is dat “iets” ook werkelijkheid voor diegene die er in gelooft. Het initiatief hiervoor ligt volledig bij het bewustzijn dat gelooft en zijn bedoeling is realiteit. Bij dit geloof worden andere bewustzijnssoorten, op dewelke men zijn antennes kan afstemmen, automatisch ingeschakeld. Deze voeren dan ieder hun deeltaak uit om dat “iets” helemaal en onmiddellijk waar te maken. Als een groep in iets gelooft, is dit voor de hele groep realiteit. Geloven is hier een wilsuiting en hoe groter de bewustzijnsgroep die iets gelooft, hoe groter het effect van de wilsuiting die dat “iets” tot werkelijkheid maakt.

Geloven heeft veel met intuïtie, dus met voelen te maken en tegelijkertijd ook met willen. Wie gelooft straalt, heeft charisma doordat zijn antennes goed werken en in harmonie zijn met het domein waarin men gelooft. Diegene die gelooft kent geen vrees, op het gevaar af dat zijn geloof fanatiek wordt, als dit ten koste zou gaan van de werking van de andere antennes/receptoren en vele andere domeinen worden afgestoten. Er moet voortdurend gezorgd worden voor voldoende instroom van energie van andere domeinen om het uitzenden van zijn geloof met spontane wilsuitingen te kunnen voeden.

Wonderen, die in feite samengebundelde wilsuitingen zijn van verschillende bewustzijnssoorten in meerdere dimensies, zijn echt voor diegenen die er in geloven. Het zijn zij die geloven, die katalysator zijn voor de conjunctie van deze wilsuitingen, die in vormen en materie kunnen worden omgezet. Dit heeft niets met toveren te zien!

Een kankerpatiënt die echt gelooft in zijn genezing en verband kan leggen met de oorzaken die dikwijls in het mentale - of gevoelsgebied en daar de echte reden kan achterhalen waarom de zwakke plek in zijn constitutie kankert, kan spontaan genezen. In plaats van de oorzaken simpelweg te wijten aan tabaksgebruik, drugs, gebruik van zonnebanken, eten van rood vlees en dergelijke, zou men moeten trachten te achterhalen waarom iemand rookt, alcohol drinkt enz. Er zal meestal hulp van buiten uit nodig zijn om dit te achterhalen. Oorzaken zullen ook moeten gezocht worden in het groepsbewustzijn, familie of volk waartoe hij behoort. Soms zijn dit gewoonten, tradities of het zich afgesloten houden van bepaalde invloeden.

Het kan ook te maken hebben met absorptie van wilsuitingen van andere bewustzijnsvormen, die onderdrukt en opgestapeld worden. Dit gebeurt wanneer ze niet weerkaatst, geïntegreerd of verteerd, ontbonden en verspreid kunnen worden door het eigen bewustzijn.

Hier moeten technieken worden ontworpen om de symptomen tijdig te ontdekken, zonder dat de eerste gezwellen moeten worden afgewacht. Wanneer de patiënt geneest, is dit geen mirakel!

Er wordt in verband met geloven en voorspellen dikwijls denigrerend gesproken en geschreven bij voorbeeld over self-fulfilling prophecy en over placebo's omdat het gebruik van deze technieken tot nu toe nog niet wetenschappelijk onderbouwd is, maar feit is dat vast geloof en de wilsuitingen, die hiermee gepaard gaan, voor vele mensen en volkeren oplossingen hebben gebracht, die niet kunnen verklaard worden in de huidige stand van zaken van de wetenschap. Mits veel onderzoek zal men mettertijd wel beter begrijpen hoe geloof en wilsuitingen te werk gaan.

21. Aan een andere en betere communicatie werken

In vorige hoofdstukken werd reeds gewezen op het belang van een betere communicatie tussen bewustzijnsgroepen. Er zijn nu al veel fora zoals de Verenigde Naties, oecumenische bijeenkomsten, colloquia van wetenschappers, waar harmonisatie op wereldvlak wordt besproken. Maar de evoluties, die daaruit voortspruiten gaan zeer traag doordat de culturele verschillen of sommige tradities vooruitgang onmogelijk maken en vele wereldleiders hun eigen “ego” dikwijls belangrijker vinden dan gezamenlijke vooruitgang.

Internet spreekt een veel grotere massa aan en de uitwisseling van ideeën en sociale netwerken op wereldvlak zorgen op termijn voor een gemeenschappelijke wereldtaal en meer interesse voor en begrip voor andermans standpunten, zonder dat daar wereldleiders voor nodig zijn. Wereldleiders kunnen soms een gevaar zijn als ze de massa opzwepen voor hun eigen belang.

Ondanks het verdeelde net van servers, waardoor alle kennis en alle zoekmachines niet op één plaats geconcentreerd zijn, is het internet en heel de communicatieapparatuur zeer kwetsbaar. Elektrische storingen, menselijke sabotage, zonnewinden en kosmische stralingen kunnen in een oogwenk een groot gedeelte van het netwerk plat leggen. Wanneer men dan vele mensen gekluisterd ziet aan hun computer of smartphone, kan men zich terecht afvragen wat al deze mensen zullen doen als dit netwerk plots niet meer zou bestaan.

Met betrekking tot smartphones en computers moeten er ook ernstige vragen gesteld worden bij de coltan-industrie en op welke wijze deze basisgrondstof voor gsm's, smartphones en dergelijke wordt gewonnen. Misschien zijn er nog meer vragen te stellen hoe de wil van de groepsziel, die achter de groei, marketing, reclame en verkoop van deze toestellen, vele gewone mensen aanspoort om dingen te kopen die ze misschien echt niet nodig hebben. Dit soort wil zou best wat ingeperkt mogen worden.

Sommige media zoals muziek, dans en sport kunnen in brede zin ook als communicatiemiddelen worden gezien en blijken zeer nuttig te zijn. Vandaar het belang van het behoud, naast deze netwerken, van de echte meer menselijke communicatie. Dit behoud komt niet van zelf. Het vraagt voortdurende training en inspanningen.

De talen zelf, die over honderd jaar zullen gesproken worden, zullen wel bijna vanzelf meer en meer op elkaar gelijken, maar dit volstaat niet opdat de volkeren en culturen elkaar beter zouden begrijpen en de redenen en de waarheid, die schuilen achter hun verschillende manieren van denken en voelen, zouden ontdekken. Dit zal meer wijsheid brengen in de mensheid en niet alleen bij de ouderen, maar ook bij de jongeren. Meer kennis is het domein van computers, maar meer wijsheid is het domein van mensen en vereist echt menselijk contact.

22. De eerdere instroom van kinderen van de wil.

Er zijn altijd al kinderen van de wil geweest. Zij weten alles best en hebben zich heel hun leven ingespannen om steeds en onmiddellijk hun zin te krijgen, maar na een tijd en door het lange botsen, trekken hun zielen zich moedeloos en geleidelijk terug uit de wereld.

Dit fenomeen wordt in de geneeskunde ziekten zoals die van Alzheimer, Parkinson, MS of gewoon dementie genoemd. Hun antennes en zenuwstelsel laten het afweten, de verbinding tussen hun ziel en hun lichaam geraakt versleten en de isolatie rondom hun zenuwen geraakt stuk.

Het gevolg is dat de impulsen van hun bewustzijn niet meer doordringen tot waar ze nodig zijn om de onderdelen van hun lichaam te laten functioneren. Hun zielen gaan stilaan “vliegen”. De geneeskunde kan het leven van deze patiënten, die eigenlijk langzaam in de coma geraken, wat rekken, maar lost het echte probleem niet op.

Men weet niet goed hoe men dit probleem ten gronde moet aanpakken en veel psychologen en psychiaters vinden er dikwijls niets beters op dan deze mensen stilaan in een diepe slaap te wiegen met allerlei verdovingsmiddelen. Soms lijkt dit nodig om het leven van de onmiddellijke omgeving van deze patiënten draaglijk te maken. Uiteraard worden ook veel inspanningen gedaan via herhaalde gesprekken om de patiënten ook op menselijke wijze te begeleiden. Maar gebruikt men de juiste technieken?

Waarom trekt de ziel zich terug uit deze lichamen? Zijn ze nutteloos geworden in het kader van de doelstellingen van de ziel of de groepsziel? Kan men tijdig en op voorhand achterhalen wat deze doelstellingen zijn om dit onheil te voorkomen? De klok kan men allicht voor deze patiënten niet terugdraaien, maar dan zou men toch moeten technieken kunnen ontwikkelen om ten minste de kinderen van de wil, die nu instromen in deze wereld, tijdig en op aangepaste wijze te begeleiden om dergelijke situaties in de toekomst te voorkomen.

Kan de wil van deze zielen gekanaliseerd worden en gebundeld worden tot globale doelstellingen, die uiteindelijk de ganse mensheid ten goede komen en dit zonder de creativiteit van de afzonderlijke zielen te beknotten? Dit is zeker geen eenvoudige opdracht. Als er niets op gevonden wordt, riskeert men meer en meer echte bommen te creëren van onvervulde wilsuitingen.

23. Avatars van de wil?

In het verleden werden vele kinderen van de wil dikwijls onderworpen aan duiveluitdrijvingen omdat men dacht dat het niet anders kon dan dat mensen, die er een andere eigenzinnige mening op nahielden dan die van de religie en overheden, door de duivel waren bezeten. Geleidelijk is er daar verandering in gekomen en nu kan iedereen in de westerse wereld meer en meer ongestraft voor zijn mening en doel uitkomen, zolang anderen zich daardoor niet beledigd voelen.

Door al deze zielen van hun doel af te blokken kunnen deze bijna niet anders dan met dubbele energie in de wereld terug te keren omdat ze niets hebben kunnen bijleren over de gevolgen van de uitvoering van hun doelstellingen. De groepsziel van hun “wilsgenoten” zal dan al deze teleurgestelde energieën bundelen om dan terug te keren naar deze wereld soms met goede maar mogelijk ook met nefaste gevolgen voor de mensheid.

Er was een tijd met weinige wijze en intelligente mensen en een massa van minder ontwikkelden, die nogal klakkeloos aannamen en moesten aannemen wat hun door de “meer geëvolueerden” of meesters werd voorgedrukt. Tegenwoordig is de wijsheid en intelligentie ook in de massa te vinden, zodat het verschil tussen beide groepen kleiner wordt.

De kinderen van de wil zijn met velen en hun doelgroepen talrijk, zodat men in de huidige periode van de mensheid zou kunnen spreken van meer avatars of meesters tezelfdertijd . Dit heeft goede en minder goede kanten omdat ze tot vrede kunnen leiden maar ook tot oorlog of terrorisme in de mate dat er geen synthese komt van de soms zeer uiteenlopende doelstellingen. Moeten de kinderen en meesters van de wil niet bijgestaan worden door meesters van de synthese?

Ieder doel van een ziel of groepsziel is de moeite waard om onderzocht te worden en moet voor bespreking vatbaar zijn en zeker niet om dogmatische redenen of traditionele redeneringen a priori worden uitgesloten. Het ontbreken van doelen leidt tot wanorde en er zou meer moeten geïnvesteerd worden om te leren paden te kiezen teneinde te komen tot een synthese, dienstig voor de hele mensheid en aarde.

24. Oorlog en terrorisme.

Vele meesters van de wil hadden in het verleden en hebben tegenwoordig hun eigen aanpak om te komen tot synthese: deze van de harde confrontatie tussen volkeren, religies en filosofieën. In het verleden waren deze confrontaties, oorlogen tussen machtsblokken, waarbij de wil van enkele meesters hele volkeren hebben meegesleept in hun gedachtegoed en dit aan een groot deel van de wereldbevolking hebben proberen op te dringen. Zij gebruikten daartoe hele legers met een groot arsenaal aan wapens.

Wij hebben de indruk dat er tegenwoordig meer meesters van de wil zijn dan vroeger en dat ze meer gespecialiseerd zijn. De kans op confrontatie is groter en de oorlogen worden nu op een andere manier gevoerd en uitgevochten doordat de grote massa nu beter opgeleid is en minder volgzaam geworden is. Het gaat nu over terrorisme.

Door betere communicatie wordt de invloed van meesters van de wil verspreid via netwerken, die de ganse wereld kunnen omspannen. De middelen die worden gebruikt om het doel van de zielegroepen, die aldus worden gevormd, te bereiken zijn ontvoeringen, gijzelingen, hier en daar (soms levende) bommen doen ontploffen met zoveel mogelijk slachtoffers, onschuldige mensen neerschieten enz..

Meestal hebben de slachtoffers weinig of niets te maken met het doel van de meesters die achter de aanslagen zitten. Het doel is hun boodschap via zoveel mogelijk communicatiemedia te verspreiden en de wereldbevolking bang te maken, als niet naar hen geluisterd wordt. Diegenen die dit terrorisme bestrijden, menen dikwijls dat het volstaat om de kopstukken van deze terroristische organisaties uit te schakelen om er een einde te maken. Men vergeet dat de groepsziel blijft en haar wil via andere vormen zal laten gelden. Hun doel is veelal religieus of cultureel, maar kan ook ingegeven zijn door een streven naar macht en door economische motieven.

In dit laatste geval zijn de gijzelingen van klanten van producten en van leveranciers van grondstoffen door grootindustriëlen met de bedoeling om de winst te maximaliseren zonder enig sociaal oogmerk, meer subtiel. Ook wordt het natuurlijk potentieel van deze aarde door deze kapitaalkrachtigen en aandeelhouders met enkel een winstmotief, dikwijls gegijzeld en vernietigd, maar dat is meestal op korte termijn niet zichtbaar en heeft het kapitaal de tijd om zijn actieterrein naar een ander veld te verplaatsen. Hier kan men dan spreken van een sluipend economisch terrorisme.

Vandaar de nood aan goede communicatie, goede indicatoren om dit soort onheil tijdig te zien aankomen en een gezamenlijke wil te ontwikkelen om dit menonwaardig gedrag in de kiem te smoren.

Dit terrorisme is er niet alleen op wereldschaal, maar treedt geregeld ook op in sommige gezinnen bij een van de partners of bij sommige kinderen. Zij kunnen een heel gezin terroriseren en tot gewelddaden overgaan. De wil van de partner of het kind, die zijn zin niet krijgt, werd meestal onvoldoende begeleid om die beter af te stemmen op de andere behoeften in het gezin.

25. Waarom Synthese en welke ?

Als men er in slaagt de doelstellingen te harmoniseren en beter op elkaar af te stemmen en de neuzen van de zielen en groepszielen min of meer in dezelfde richting te zetten, krijgen deze meer kracht voor heel de mensheid, ontstaat er een kritische massa en kunnen er energie- of kwantumsprongen worden gemaakt. De wil opent dan de singuliere punten van de vele dimensies van het ene. Er komen grote gaten, zodat materie en geest meer samenvallen en het onderscheid dat het bewustzijn nu tussen beide maakt verdwijnt, zodat ook tijd en ruimte verdwijnen. Wat deze nieuwe geestelijke mens denkt en voelt wordt door de wil onmiddellijk werkelijkheid in een andere constellatie. De meesters van de synthese moeten de verscheidenheid in “willen”, door en met wijsheid samenvoegen.

Om dit te realiseren, op zeer lange termijn uiteraard, moet een stappenplan worden opgesteld, dat een fundamentele aanpak op wereldvlak mogelijk maakt, die in eerste instantie niet uitgaat van enkel materiële beslommeringen, maar van de geestelijke eenheid van de mens en zijn onlosmakelijke verbondenheid met deze aarde.

Uiteraard moeten eerst honger en ziekte op aarde grondig aangepakt worden om zoveel mogelijk mensen te kunnen boeien voor geestelijke waarden.

26. Uitstervende volkeren van de Wil?

Tegenwoordig is het voorbeeld van een volk van de wil ongetwijfeld Noord-Korea. Dit volk gedraagt zich als een bom van on vervulde wilsuitingen van zijn zielen, volgt zijn leiders blindelings en wordt, zoals bij vele insecten, door een sterke groepsziel van de wil geleid. In het verleden hebben we dit in onze wereld reeds dikwijls meegemaakt.

Misschien is dit momenteel voor dit volk zelf nog niet zo'n slechte oplossing, alhoewel men in de westerse wereld wel denkt dat dit niet deugt en bedreigend is. Vroeg of laat zal er wel een instroming van wijsheid komen om deze groepsziel van de wil wat te temperen.

In bijna alle delen van de wereld heeft men dergelijke fenomenen reeds meegemaakt, maar zouden, door analogie met terminologie uit de sterrenkunde, deze rode dwergen zich ook eerst zoals een kikker opblazen om dan nadien met heel hun gevolg in een zwart gat te verdwijnen?

Met andere woorden, sterven dit soort volkeren van de wil stilaan uit en zullen ze naar de andere kant in een andere dimensie transformeren en dank zij de opgedane ervaringen door een wit gat met een nieuwe verlichte visie terugkeren?

Op zich is het waarschijnlijk een goede zaak dat er consolidatie van doelstellingen komt binnen groepen van mensen, die zich als volkeren gedragen. Maar het lijkt geen goede zaak als een volk zich van de rest van de wereld afsluit en overgaat tot verheerlijking enkel van zichzelf en van zijn eigen leiders, omdat dit de convergentie van de doelstellingen over heel de wereld in de weg staat.

De betere en andere communicatie zal ongetwijfeld meer en meer de afsluitingen tussen de volkeren op aarde doorbreken en vermijden dat men komt tot situaties zoals in Noord-Korea.

Maar dit vraagt voortdurende inspanningen om te anticiperen op groeiende communicatiebarrières, die men kan zien aankomen. Hoe moet men deze barrières afbreken op wereldschaal?

27. Van alleenheerschappij naar democratie

We hebben nu al enkele duizenden jaren evolutie meegemaakt van goden, farao's, religieuze leiders, keizers, koningen enz. naar systemen waar de grote massa van mensen meer en meer bij betrokken wordt, die dan hun vertegenwoordigers en presidenten aanstellen. De oude Grieken noemden dit systeem van wilsuitoefening : democratie.

Het zou kunnen dat in bepaalde gevallen, met een massa mensen met onvoldoende wijsheid, systemen van alleenheerschappij nog te verantwoorden zijn en dan nog in de mate dat de alleenheerser voldoende voeling onderhoudt met de noden en wensen van zijn volk. In Syrië waar dit laatste nu blijkbaar niet (meer) gebeurt, takelt dergelijk regime met de dag af en is het gedoemd om te verdwijnen. Als een alleenheerser zich omringt met jaknikkers en marionetten, die uit het regime hun eigen profijt uit halen, kan dit het proces van aftakeling van alleenheerschappij alleen maar versnellen.

Het alternatief van verkiezingen met aanduiding van de vertegenwoordigers van het volk, is allicht een beter systeem als de verkiezingen eerlijk verlopen, als de vertegenwoordigers werkelijk het volk vertegenwoordigen en zorgen dat er beslissingen komen waarbij de hele maatschappij wel bij vaart zowel op materieel gebied, welzijn als voor haar geestelijke gezondheid.

Als we echter het verloop van vele verkiezingen nagaan, merken we regelmatig dat allerlei lobbygroepen ze misbruiken en de kiezers manipuleren om hun eigen belangen te behouden of te versterken en dat vele volksvertegenwoordigers marionetten worden van deze groepen en niet representatief zijn voor het volk dat ze vertegenwoordigen. Het wordt nog erger als deze vertegenwoordigers op hun beurt een hoger niveau van machtsuitoefening moeten aanduiden.

Ook de controle op de machtsuitoefening laat dikwijls veel te wensen over, zodat uiteindelijk de macht wordt geconcentreerd bij een klein aantal oligarchen die in naam van het volk de beslissingen nemen. De sanctie voor een beleid waarbij het volk niet wel vaart, kan er komen bij de volgende verkiezingen, maar ondertussen is er misschien al veel onheil gesticht.

Dit neemt niet weg dat het democratisch systeem allicht tot nu toe het minst slechte is en minder risico's inhoudt dan alleenheerschappij. Alles hangt af van de visie van de werkelijke machthebbers van het volk. Ook hun visie met betrekking tot andere mensen en volkeren buiten hun eigen milieu is hierin belangrijk. Een volk is immers een onderdeel van de hele mensheid en van deze aarde.

In vele democratische systemen heeft men ook referenda rondom allerlei maatschappelijke vragen. Alles hangt er hier van af of de juiste vragen worden gesteld aan de bevolking en hoe en in welke context ze worden gesteld. Ook hier is veel manipulatie mogelijk.

Wordt de bevolking ook ingelicht over de mogelijke gevolgen van hun keuze voor de bevolking zelf en ook voor andere groepen van mensen, die niet tot de eigenlijke bevolking behoren? En wat met de gevolgen voor de hele aarde?

Ligt de toekomst van de democratie in het systematisch uitvoeren van opiniepeilingen via internet, na uitvoerige en objectieve uitleg aan de bevolking over het gekozen onderwerp met alle mogelijke gevolgen van de keuze niet alleen voor de eigen bevolking maar ook mogelijke gevolgen voor de hele wereld? Als de resultaten van de keuze duidelijk zijn, zouden deze in beslissingen en regels kunnen worden omgezet.

Is er geen gevaar dat al deze democratieën, bastions worden van egoïsme en eigenbelangen? Bestaat er een wil, sterker dan de wil van al deze soorten machthebbers, die al deze afzonderlijke wilsuitingen kan laten convergeren en kanaliseren tot doelstellingen op het niveau van de hele aarde? We hebben het hier ook over de natuur in al zijn manifestaties.

28. De wil van de “vrije” markt beheersen.

Na de tweede wereldoorlog, in een tijd van wederopbouw en toen in Europa de economie terug moest opgestart worden, hebben enkele vredelievende avatars van de wil samen de beslissing genomen de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal op te richten, ondertussen de EU geworden. De nood aan economische heropleving was groot en los van nog grote culturele en sociale verschillen en zonder gemeenschappelijke munt of financiële systemen, werd deze EGKS de hefboom van het samenbrengen van enkele volkeren in Europa om voor de toekomst vrede te stichten.

Ondertussen is deze gemeenschap uitgegroeid tot 27 landen. Buiten de oorlog in de Balkan, heeft deze samenwerking als verdienste dat er sindsdien geen oorlog meer is in Europa. Dit belet niet dat er nog grote meningsverschillen bestaan tussen de landen zoals over de schulden- en bankencrisis, maar de problemen worden rond de tafel en niet meer met de wapens uitgevochten.

In de wereld poogt men ook via de economische hefboom tot een wereldmarkt te komen met regels om misbruiken tegen te gaan. Zoals men in Europa problemen heeft door te vlug te willen gaan in het convergentieproces door zoveel verschil in de culturen, mentaliteit en sociale systemen, moet men nog veel grotere moeilijkheden overbruggen op wereldvlak. De sterke economieën in de wereld verpletteren daardoor de landen van de derde wereld door hun voorwaarden van een open wereldmarkt op te leggen. Het lijkt nodig deze te sterke wil tot een te spoedige convergentie te matigen om de mensen in de arme landen een kans te geven op een degelijk bestaan. Kan het niet met wat minder groei?

Ook onze aarde lijdt onder deze druk door vervuiling en afsterven van de natuur, waardoor ook uiteindelijk het ganse mensdom dreigt ten onder te gaan. Het te goedkope transport van de vele goederen naar alle uithoeken van de wereld vervuult de hele aarde en ontnemt de kans op groei van de lokale economieën in de derde wereld. Men dient er zich ook bewust van te zijn dat op redelijk korte termijn de huidige grote vraag naar petroleum zal vervangen worden door een nog grotere vraag naar drinkbaar water en water voor landbouwdoeleinden. Diverse plaatselijke en internationale overheden zullen er moeten over waken om deze markt te beheersen vooraleer multinationals hier voor eigen winstbejag misbruik kunnen van maken.

De vooruitgang van een klein deel van de wereldbevolking mag niet ten koste gaan van de verdere verarming en afstomping van de meeste mensen. Hun wil en eigen initiatief wordt meer en meer uitgeschakeld en het kan toch niet de bedoeling zijn dat uiteindelijk enkele heersers overblijven met een leger van slaven. Het is ook niet menswaardig dat in de meeste grote bedrijven en multinationals de winst van de aandeelhouders als enige doelstelling wordt gebruikt.

Er moet dus naar meer mechanismen gezocht worden die deze ongebreidelde wilsuitingen beheersen. Het aanrekenen van de reële transportkosten (alle vervuiling van mens en natuur inbegrepen) bij het verhandelen van goederen zou hiervoor een van de belangrijke hefbomen kunnen zijn. Moet er misschien onder de transporteconomen een avatar opstaan?

29. Is groei nodig? Welke groei?

De economie is verstard geraakt in haar eigen wetten. De vraag wordt door allerlei kunstmatige ingrepen gestimuleerd, waardoor er een kunstmatige schaarste ontstaat, die niet reëel is en wordt ingeprent in het bewustzijn van veel mensen over de hele wereld.

Wat in overvloed aanwezig is wordt niet gewaardeerd of aangeprezen en er is geen spontane vraag hiernaar omdat veel mensen, door het verkrijgen of gebruik van deze zaken, zich niet van anderen kunnen onderscheiden. Veel mensen voelen zich immers maar goed in hun vel als ze beschikken over goederen en diensten, die anderen zich niet kunnen veroorloven.

De economische indicatoren hollen achterna op de echte veranderingen in het menselijk bewustzijn en leiden meestal enkel tot een anticyclisch beleid als het al te laat is. Misschien moeten er andere indicatoren worden uitgevonden zodat op voorhand meer gefocust kan worden op wat de kapitaalkrachten in de wereld echt willen en waarop de zowel witte als zwarte geldstromen zich concentreren. Wisselkoersen zouden niet mogen gebruikt worden om de het concurrentievermogen van landen te manipuleren. Kunnen er geen regels komen om het geld als een neutraal en onbevooroordeeld ruilmiddel te gebruiken? Of is het beter terug naar ruilhandel te gaan? Sommige lokale economieën zouden er waarschijnlijk beter bij varen.

Ook de on vervulde echte bedoelingen (ook de geestelijke verlangens) van alle lagen van de wereldbevolking moeten bij het ontwerpen van indicatoren een belangrijker rol spelen. Er is nog veel werk voor macro-economen op wereldschaal.

Bij een beleid dat in tijden van recessie, groei stimuleert voor meer werkgelegenheid en om de consumptie aan te wakkeren, moet men zich afvragen welk soort groei men wil en wat er de gevolgen niet alleen op korte maar ook op langere termijn van zijn.

Natuurlijk is het belangrijk dat een groot deel van de mensen een zinvolle bezigheid en een inkomen hebben, maar is het soort werkgelegenheid dat wordt gecreëerd steeds zinvol en wordt het inkomen altijd besteed aan echte behoeften?

Houdt het beleid ook rekening met de behoeften van de rest van de wereldbevolking en met de zorg voor deze aarde? Wordt, ook in de zogenaamde groei landen, de lokale bevolking en het milieu beter door stimulansen voor meer groei? Hoe is het daar met de sociale en menswaardige omstandigheden?

Als de Wereldhandelsorganisatie enkel oog heeft voor groei inzake materiële behoeften van de mensen door een vrije markt, vergeet ze dat er helemaal niet voldaan wordt aan de psychische behoeften van de mensheid en dat de onrust in de wereld daardoor alleen maar toeneemt. De armen worden armer en de rijken worden rijker. Maar zowel de armen als de rijken krijgen meer en meer psychologische problemen. De lokale economieën gaan teloor en de plaatselijke bevolking wordt volledig afhankelijk van de wil en hebzucht van grootindustriëlen, die nauwelijks wordt ingedijkt.

Gelukkig staan er meer en meer organisaties op die de vaste wil hebben om hier een kentering in te brengen om te komen tot een eerlijke wereldhandel met tevens minder verspilling van grondstoffen. Is er een einde in zicht aan een economie die de wil van de mensen uitschakelt en stress en ziekte veroorzaakt?

30. Leren kiezen en niet bang zijn om te kiezen.

Vele mensen zwalken in hun leven rond als schepen zonder kapitein en hun koers kan worden bepaald door ontmoetingen, al dan niet toevallig, met andere mensen of entiteiten die soms hun verdere levensloop kunnen bepalen in een of andere zin. Dit kan een einde maken aan hun zwalkend bestaan, maar uiteindelijk goed of slecht aflopen.

Men kan zich in dit verband afvragen of toeval wel bestaat en of het niet een of andere groepsziel is die zorgt voor deze ontmoetingen. Als deze mensen bang zijn voor ontmoetingen missen ze kansen om zinvol door het leven te gaan.

Veel hangt af van de wijze hoe ze op hun weg begeleid worden door oudere zielen, die ze ontmoeten. Wanneer aan hen te precieze doelstellingen zonder bewegingsruimte worden aangepreft, kan dat een gevaar inhouden. Ze kunnen teveel lineair beginnen denken en fanatiek slechts één enkel doel nastreven, zeker wanneer bij deze oudere zielen, die hen begeleiden, de wil om een welbepaald doel te bereiken dominant is.

Oudere zielen, bij wie wijsheid meer dominant is, zullen dergelijke ontmoetingen met onervaren zielen, met meer kans op slagen tot een goed einde brengen in de mate dat ze de jonge ziel wijzen op de vele keuzemogelijkheden, die de ziel heeft bij iedere stap die in het leven wordt gezet.

De ontmoeting zou eerst moeten beginnen met het luisteren naar de jonge ziel om te proberen te achterhalen wat het inherente soms onuitgesproken doel van de jonge ziel is en ze van daaruit te helpen om juiste keuzes te maken.

Uiteraard zal de oudere ziel aan de jongere ook trachten uit te leggen wat belangrijk is in het leven van deze oudere ziel en welk doel zij nastreeft, maar de jongere moet verder vrijuit kunnen kiezen. Op deze manier leert men de jongere ziel haar eigen wil te leren gebruiken in de keuzes die moeten gemaakt worden.

Wanneer men met jonge kinderen van de wil te maken heeft, zal de aanpak een andere oriëntatie moeten krijgen. Deze jonge zielen weten namelijk heel goed wat ze willen en wat ze hier op de aarde komen doen en ze hebben altijd gelijk. Hun assertiviteit ontaardt dikwijls in arrogantie.

Ze weten echter niet altijd welke gevolgen hun wil kan hebben voor hun omgeving. Hun ambitie zou op voorzichtige wijze wat getemperd moeten worden, eveneens door hen er eveneens op te wijzen dat er in plaats van één enkele keuzemogelijkheid, in hun levensloop regelmatig een punt van stilte zou moeten worden ingebouwd, waarbij telkens nagedacht wordt over de alternatieven, die er bestaan. Wanneer men hen begeleidt, zal men uitweiden over deze alternatieven en het impact die hun eigen keuze en de alternatieven kunnen hebben voor hun familie en op de mensheid en de aarde.

Normaal gezien begint een levenscyclus met het intreden in de materie, er mee leren omgaan, ervaringen opdoen, dingen realiseren, genieten en ten slotte terug uit de materie treden. Sommige mensen maken in één leven meerdere levens mee en kiezen bewust telkens, soms na een botsing, voor totaal andere doelstellingen, kiezen andere vormen om in te leven en veranderen van omgeving. Dikwijls ook leert hun ervaring dat een totaal andere levenswijze nodig en nuttig is. Soms dwingen de gewijzigde levensomstandigheden hen tot deze drastische veranderingen.

Heeft er dan een groepsziel in hun plaats gekozen en hen in deze omstandigheden gebracht? Of is dat toeval? In ieder geval moet het zeer leerrijk zijn als men deze kans krijgt, zou men deze aangereikte kansen zeker moeten aangrijpen en niet door angst blijven stilstaan of besluiteloos worden.

31. De rol van de media, marketing en reclame

Het belang om goed ingelicht te worden over wat in de maatschappij en de wereld gebeurt, over wat nodig en nuttig is om door het leven te gaan, is niet te onderschatten.

Spijtig genoeg sturen wetenschappers, journalisten, politici, industriëlen, religieuzen, bankiers enz. , die beschikken over of jagen op informatie, onjuiste of vervormde informatie de wereld in. Dikwijls doen ze dit niet bewust, omdat ze door hun innerlijke vooringenomenheid niet op de juiste manier waarnemen. Veelal doen ze het ook bewust om macht te verwerven en uit eigenbelang.

Internet is ook een steeds belangrijker en onmisbare bron van informatie aan het worden, maar mist dikwijls objectiviteit, omdat iedereen en alle belangengroepen vrij zijn om op hun websites, gelijk wat te verkondigen, zonder dat daar degelijke controle op is. Er zijn hier weinig regels en de keuze waar men meer of minder geloof moet aan hechten, wordt een ingewikkelde onderneming. Het beginsel van vrije meningsuiting kan niet absoluut zijn en zou zijn grenzen moeten kennen wanneer hierdoor schade wordt aangericht of mensen individueel of als groep zonder enig respect verbaal geweld worden aangedaan.

Waar de klant vroeger weinig keuze had en om zijn behoeften te bevredigen moest kopen wat in het fabriek gemaakt werd en wat de plaatselijke landbouwers teelden, is er nu de techniek van marketing uitgevonden om de klanten te “helpen” bij hun keuze uit een zeer uitgebreid assortiment van goederen uit alle uithoeken van de wereld. Dat “helpen” is hier wat sarcastisch bedoeld, zeker als we denken aan sommige uitwassen van de reclame, die ons ook “helpt” om dingen te kopen, die we niet nodig hebben.

Dat belet niet dat marketing en reclame ook hun nuttige kanten kunnen hebben, afhankelijk van de echte bedoelingen van deze kinderen van de wil die deze systemen gebruiken of misbruiken.

Voor vele mensen, waarvan de wil minder sterk is ontwikkeld of beknot, wordt hun doen en laten dikwijls heel sterk beïnvloed door de media, reclame enz.. Zij kunnen hierdoor volledig willoos gemaakt worden en nemen in feite geen eigen initiatief meer. Alles wordt buiten hen bepaald en gestuurd, zonder dat ze het zelf eigenlijk goed weten.

Hier gaat het in dit geval niet over monarchen of oligarchen, die over hen beslissen, maar over groepszielen die hun wil misbruiken om van een grote massa slaven te maken van de consumptiemaatschappij of van egoïstische belangengroepen.

32. De “killers” van de wil

We gaven hiervoor reeds verschillende domeinen aan, waarin de wil van vele mensen wordt beknot, verdoofd of in slaap gewiegd en dit gebeurt soms op een heel subtiele manier zowel mentaal als fysiek. De antennes tussen het lichaam en de ziel worden afgebroken en vernietigd.

Een ander voorbeeld wordt hier nu aangehaald in verband met sommige bestrijdingsmiddelen van kanker. De gezwellen worden wel bestreden met chemotherapie en stralen, maar deze technieken vernietigen meestal ook andere onderdelen van het lichaam en breken de zintuigen geleidelijk af.

De antennes worden stilaan uitgeschakeld en de verbinding tussen lichaam en ziel verdwijnt. In plaats van deze bestrijdingsmiddelen en mits veel onderzoek kan men er misschien in slagen om de wil van de patiënt te cultiveren om hem te leren om deze uitwassen zelf onder controle te krijgen door een soort energiesprong (kwantumsprong of mentale klik) te maken.

In andere domeinen van de geneeskunde is dit ook dikwijls zo. Medicatie die een orgaan geneest kan een ander orgaan ziek maken. Het bewustzijn dat waakt over de ordelijke samenhang van de organen en onderdelen van het lichaam, geraakt verward en de endocriene klieren geraten verstoord. De gespecialiseerde bewustzijnsvormen, die ieder van deze klieren voeden, worden niet meer aangetrokken door het bewustzijn van de patiënt en het lichaam geraakt stilaan in een kringloop van aftakeling, tenzij de wil van de ziel de band met het lichaam voldoende onderhoudt. Verdovingsmiddelen, die de antennes uitschakelen, zouden hier moeten vermeden worden tenzij het echt niet anders kan of misschien bij terminale patiënten.

In dit verband kan men zich afvragen waarom er niet meer objectief onderzoek gebeurt naar de werking van homeopathie, waarbij men tracht te genezen door de patiënt met een soort inenting van stoffen, te behandelen. In feite gaat het hier niet om “stoffen”, maar om frequenties van stoffen, die de antennes van de patiënt vergeten zijn. De herinneringen hieraan kunnen met minieme hoeveelheden opgewekt worden en de zieke helpen genezen.

Waarom moet men een ziekte “bestrijden”? Is het niet te verkiezen te proberen verzoend te geraten met de ziekte en deze op het eerste gezicht vijandige bewustzijnsvorm, door de wil te integreren in zijn eigen bewustzijn?

Naast het “bestrijden” lijkt ook de huidige tactiek van bescherming, afzondering en isolatie niet altijd zo'n goede resultaten te bereiken. Het zou thans bijvoorbeeld bij kinderen tot veel meer allergieën kunnen leiden. Moeten we soms niet besmet worden, zonder overdrijving natuurlijk, om ons lichaam de kans te geven om bij te leren?

33. De cultuur van het voertuig.

Sommige mensen, die met een auto rijden, koesteren dit voertuig alsof het belangrijker is dan de chauffeur ervan. Hun voertuig wordt grondig gewassen, gepoetst, opgeblonken en opgetuigd . Er wordt mee geparadeerd met het kloppende hart van de bastonen van de luide muziek om goed gehoord en gezien te worden.

Ook vele mensen weten (nog) niet dat ze een ziel hebben of zijn en koesteren het voertuig van hun lichaam alsof dit lichaam het enige doel is in hun leven. Uiteraard moet ieder mens zijn lichaam goed verzorgen, maar wanneer het enige doel “een lang leven in een mooi en gezond lichaam “ wordt, lijkt dit toch eigenaardig.

Is “alles voor de show” de slogan van de nieuwe cultuur in de hedendaagse westerse maatschappij geworden? Er zijn nog genoeg andere voorbeelden te vinden zoals hamburgervreetwedstrijden om in het Guinness Book of Records te komen of baden in een bad vol champagne.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de mensheid evolueert naar een verzameling van ontzielde willoze lichamen of robots.

Een voertuig is een “tuig” om te (ver)voeren.

Als uw hond met u gaat wandelen i.p.v. u gaat met uw hond wandelen, laat u misschien onbewust toe dat uw hond de leiding overneemt over uw doen en laten. Iemand met obesitas laat toe dat de antennes die het bewustzijn van zijn maag stimuleren de leiding overnemen. Vele mensen kunnen niet meer zonder de leiding van hun smartphone leven en deze bepaalt met welke mensen ze omgaan en wat ze consumeren. De mensen die smachten naar hun glas alcohol hebben hetzelfde probleem!

Zij volgen hun eigen doel niet meer of kennen hun eigen doel niet meer en zijn overgeleverd aan het doel van een ander soort bewustzijn. Hun eigen wil wordt uitgeschakeld.

De mensen, die met dit frequent voorkomend verschijnsel geconfronteerd worden zijn onderhevig aan niet afgeremde aantrekking / emotie tot/voor hun ”tuig”. Hun beleving van cultuur van het voertuig heeft dikwijls heel nefaste gevolgen voor hun eigen leven en de contacten met hun medemensen.

Is onze maatschappij decadent aan het worden en kondigt dit soort verschijnsel het einde van de huidige menselijke beschaving aan? Dit willen we niet geloven.

Zijn er geen andere waarden meer dan vormen zonder inhoud of lichamen zonder ziel? De vraag is of deze mensen wel willen geholpen worden en zijn het stuiptrekkingen van vormen die aan het verdwijnen zijn omdat hun ziel hen reeds verlaten heeft?

In dit laatste geval, is het hoog tijd dat er heel veel zorg besteed wordt aan het cultiveren van de wil en de doelstellingen van de vele mensen, die nog niet te ver in het stadium van verval geraakt zijn.

34. Individualisme – massamanifestaties

Het kan merkwaardig lijken dat in deze tijden van meer individualistisch gedrag bij vele mensen ook gelijktijdig meer massabijeenkomsten plaats hebben. Het kan met muziek, sport, dans, licht en klankspel, vuurwerk enz. te maken hebben en zowel door er zelf aan deel te nemen of als een in vervoering geraakte toeschouwer mee te leven. Het bevordert het saamenhorigheidsgevoel door de antennes/receptoren samen te laten trillen.

Bij de meeste mensen die aan dit gebeuren deelnemen, wegen “voelen” en “ritmisch of cyclisch denken” door in hun bewustzijn. Wanneer deze massamanifestaties hun hoofddoel zou worden, en het medium dat ze gebruiken, van middel tot saamenhorigheid tot enig doel zou geëvolueerd zijn, kan dit ontaarden tot een soort verdoving en zou men zich daar toch vragen moeten bij stellen.

Dit “alles voor de show” - gevoel kan ontaarden tot fanatisme en hooliganisme en men zou in het bewustzijn van deze mensen en de mensen, die dit organiseren momenten van stilte en bezinning moeten kunnen inbouwen. Wanneer dergelijk “show”- gevoel te veel bij jonge kinderen wordt gestimuleerd, kan dit de eigen wil van de kinderen afstompen en merken deze kinderen soms pas op latere leeftijd dat ze in een verkeerde richting werden gestuurd. Daardoor en kunnen ze zich heel ongelukkig voelen.

Voor de kinderen van de wil, bij wie het individualistisch gedrag dikwijls belangrijk is, is de stap naar massamanifestaties niet altijd vanzelfsprekend. Zij moeten soms aangemoedigd worden om stappen te zetten naar steeds grotere groepen van mensen. Voornamelijk opdat ze zouden leren naar anderen te luisteren en zouden trachten hen in hun doen en laten, te begrijpen.

Mettertijd is de kans groot dat ze bij anderen parallellismen ontdekken met hun eigen doen en laten en zo meer saamenhorigheidsgevoel te ontwikkelen. Dikwijls zullen ze echter echte massamanifestaties blijven schuwen, tenzij ze er zelf de leiding kunnen van nemen.

35. De wil cultiveren

Hiervoor hadden we het reeds over een toename van zogenaamde avatars of meesters van de wil in deze tijd. Het voertuig van hun ziel - of is het een groepsziel?- straalt een soort charisma uit, dat nog meer doordringt dan bij gewone wijze mensen, omdat ze een vaste wil uitstralen. Voor andere mensen lijken ze soms ongenaakbaar en het kan overkomen alsof hun bedoelingen vanzelf en zonder moeite in de dagelijkse werkelijkheid worden omgezet.

Hun bedoelingen zijn niet noodzakelijk bevorderlijk voor hun omgeving en dan kan het lijken alsof ze de wil van hun medemensen wegzuigen. Het kan ook dat de wil van de mensen uit hun omgeving aangescherpt wordt om mede de bedoelingen van de meester te helpen realiseren. Alles hangt er dan van af wat de bedoelingen van de meester zijn. Er zijn veel wolven die rondlopen in een schapenvacht! Zowel het ene als het andere geval kan gevaar inhouden voor de verdere evolutie van de mensen die in hun vaarwater terechtkomen.

Daarom lijkt het nodig een strategie te ontwikkelen, die ervoor zorgt dat meer en meer mensen een zinvol bestaan kunnen leiden, zich nuttig kunnen maken in dit leven zonder mee te hoeven lopen met een of andere trend of meester of, zoals in vele ontwikkelingslanden, als slaven te worden uitgebuit. Iedereen moet een doel hebben in het leven en de wil hiertoe zou van kindsbeen af moeten ontwikkeld worden.

Het moeilijkste probleem hierbij is te achterhalen welk doel het best past bij de “geïncarneerde” ziel. Dat doel zou niet te concreet mogen omschreven worden of in te materiële termen worden uitgedrukt. Er moeten veel bewegingsruimte en keuzemogelijkheden overgelaten worden tijdens de levensloop. Het moet immers mogelijk zijn en het is nodig zijn eigen doel af te toetsen aan de doelstellingen van andere mensen. Men moet zijn eigen doel kunnen bijsturen, zodat samen met anderen zoveel mogelijk gemeenschappelijke doelstellingen kunnen nagestreefd worden.

Voor de eigenlijke kinderen van de wil, is een andere en waarschijnlijk veel moeilijker aanpak vereist om te vermijden dat hun ganse omgeving wordt meegesleurd met de eigengereide wil van deze kinderen en dat ze zich in hun verder leven als meesters gaan gedragen met mogelijke nefaste gevolgen voor diegenen, die zich in hun kielzog bevinden. Hun eigengereid doel moet zo vlug mogelijk geconfronteerd worden met de gevolgen die het kan veroorzaken voor hun omgeving.

Deze zielen dienen ook van jongs af aan met groepen van zielen, die andere doelen nastreven, in aanraking te komen. Echte botsingen moeten evenwel worden vermeden door een aangepaste communicatie en ordelijke gedachte-uitwisseling.

Door deze gedifferentieerde aanpak, mits veel onderzoek en opleiding van gespecialiseerde pedagogen zou het moeten mogelijk zijn op termijn de doelstellingen van de mensheid te stroomlijnen. Dit zou best ook geleidelijk en met kleine stappen gaan, eerst het gezin, vriendenkring, volk enz. maar zonder internationale en multiculturele contacten te schuwen.

36. Hemel op aarde?

Vele (de meeste?) mensen genieten voortdurend van de kleine dingen van het leven en van hun dagdagelijkse bezigheden. Zij stellen zich weinig of geen vragen over hun doel en over wat er gaat komen. En ze hebben misschien gelijk als ze zich hier niet te veel zorgen over maken, als ze maar gelukkig zijn. Dat er ooit een einde komt aan hun bestaan hier op aarde, is voor hen heel normaal en geen probleem.

Ondertussen zorgen ze voor hun nageslacht en vrienden, zodat die een goed en menselijk bestaan hebben. Ze zijn op die manier gelukkig, ook al hebben ze soms nauwelijks materiële middelen om behoorlijk (volgens westerse normen) te leven of te overleven.

Voor de meeste mensen op aarde kunnen we het hier toch niet echt een hemel op aarde noemen. Er worden wel meer en meer initiatieven genomen om honger en ziekte uit de wereld te helpen, om de economie en wereldhandel te stimuleren, om te zorgen voor betere infrastructuren, die communicatie en transport vergemakkelijken. Er komen ook meer vredelievende initiatieven.

Waar veel te weinig aandacht aan geschonken wordt is aan de “geestelijke” infrastructuur. Om te begrijpen wat hiermee bedoeld wordt en hoe men er iets kan aan doen, moet men zich mentaal en met het gevoel naar de dimensie van de ziel trachten te verplaatsen. Ieder ziel/groepsziel heeft een wil en een doel in een dimensie waar ruimte en tijd niet bestaan. Deze zielen evolueren enkel als ze in manifestatie/incarnatie zijn en de essentie van de opgedane ervaring wordt verzameld in de groepsziel, waartoe ze behoren.

Wanneer zielen tijdens hun incarnatie er niet in slagen om hun wil te uiten, hun doel te realiseren of bij te leren hoe hun doel moet worden bijgestuurd, krijgt men in de groepsziel een opstapeling van onvervulde wilsuitingen, en kan de groepsziel bij een volgende manifestatie steeds agressiever worden. Er komen dan op de wereld meer en meer kinderen van de wil, die heel ongelukkig en zeer agressief kunnen zijn.

Vandaar dat er, wanneer men iets wil doen om de hemel hier op aarde te verbeteren, moet gewerkt worden aan een andere, meer geestelijk georiënteerde opvoeding van de kinderen. Nu worden ze in een competitieve atmosfeer voornamelijk klaargestoomd om mee te draaien in de economie, die niet altijd wordt gestuurd met de beste bedoelingen voor de mensheid.

Iedereen die betrokken is bij de opvoeding van kinderen, zowel ouders als pedagogen, zou moeten leren op de juiste wijze om te gaan met kinderen, zowel met deze waar de wilsuitingen te veel verborgen blijven als bij diegenen, die een heel duidelijke wil en bedoelingen hebben.

De juiste wijze ontdekken, is een werk van lange adem, waar beroep zal moeten gedaan worden op evenwichtige wijze (denken en voelen) mensen (meesters/avatars?) met ook een instelling, die gericht is op synthese van denken, voelen en willen, in meerdere dimensies. Ook de geestelijke waarden moeten hierbij een belangrijke rol spelen.

Dit is helemaal iets anders dan de huidige godsdienstlessen of de zedenleer, die wel een bijdrage kunnen leveren maar meestal ruim onvoldoende zijn omdat niet altijd het juiste probleem bij de opvoeding wordt aangepakt. Deze lessen of leringen hebben meestal enkel als doel dat het kind zich behoorlijk of zoals “het past” in zijn huidige omgeving, leert gedragen.

Wanneer geleerd wordt om zijn eigen echte bedoelingen te uiten, begrip op te brengen voor doelstellingen van medemensen en andere culturen, doelstellingen op elkaar af te stemmen, te stroomlijnen en te laten convergeren, kunnen de groepszielen, dankzij de opeenvolgende incarnaties en de ervaring, die daar telkens wordt bij opgedaan, meer stabiel worden. De agressie en eigenzinnige wilsuitingen van de zielen in een nieuwe incarnatie zullen er geleidelijk door verminderen.

Op heel lange termijn, na vele generaties zou men dan kunnen komen tot meer gebundelde en beter gerichte doelstellingen voor de mensheid, waardoor de mensheid als geheel een kwantumsprong zou kunnen maken en een gezamenlijke wil kan ontwikkeld worden, waardoor er een echte hemel op aarde kan komen, in dewelke de grens tussen de materiële en geestelijke dimensies vervaagd. In zulk een wereld worden bedoelingen en wensen onmiddellijk werkelijkheid.

Om dit ambitieus plan te realiseren moeten we niet zitten wachten op de komst van meesters of avatars van de synthese, ze zijn er nu al en we moeten er zelf nog bijmaken!

Kinderen van de wil DEEL 2

VOORWOORD

Deel 1 vertrekt van een top-down benadering (van abstract naar concreet) die dan naar het einde toe meer praktische toepassingsgebieden introduceert. Het voornaamste probleem is het woordgebruik en naargelang de context krijgen de woorden soms een andere betekenis, maar dit kan moeilijk anders omdat er over domeinen geschreven wordt waarvoor eigenlijk nog geen woorden bestaan en moeten worden uitgevonden. Het is dikwijls opnieuw ronddraaien om voor de woorden een betere/andere verklarende uitleg te geven en dit kan voor verwarring aanleiding geven. Ik heb er voor geopteerd om nauwelijks nog iets in deze tekst te wijzigen, maar een deel 2 te schrijven.

In deel 2, dat een hele tijd later is geschreven, werden eerst gebeurtenissen (zowel familiaal als met betrekking tot de wereld) vanaf oktober 2013 genoteerd, getoetst aan vroegere inzichten en telkens met mijn bedenkingen daaraan toegevoegd. Er kwam gelukkig na enige tijd ook nieuwe inspiratie bij. Ik blijf ook het moeilijke begrip “wil” hanteren om sommige gebeurtenissen uit te leggen in het kader van dit begrip. Ook worden er pogingen gedaan om meer praktische uitleg, denkpijlers en modellen voor een beter begrip te geven.

Er zijn uiteraard nog heel veel vraagtekens en ik heb voor veel vraagtekens geen verklaringen en nog minder oplossingen. Mijn inzicht verbetert door mijn gedachten als een spiraal te laten ronddraaien en ik meen dat ik er goed aan doe dit inzicht mee te delen aan de mensen, die er in slagen om ook dit tweede deel door te nemen. Zij kunnen er dan eventueel uit halen wat voor hen nuttig zou zijn.

37. Omstandigheden

Deel 2 begint in een periode dat we in Tenerife naar een 2^e woonst op zoek gaan. Dit brengt heel wat drukte mee en Aldebaran hebben we 's avonds nauwelijks kunnen bespeuren aan het firmament. Hebben wij hem door de drukte laten zitten of heeft hij ons laten zitten?

Wat we wel heel de maand december hebben gezien, is Venus die nu 's avonds in het WZW stilaan aan de horizon in de oceaan zakt. Zou zich nu ergens tussen Capricornus en Sagittarius bevinden. Door het verstorend licht op de marktplaats, waar we een tijdje geleden een appartement huurden, hadden we geen goed zicht op de sterren en planeten, maar Venus, die 's avonds meer en meer in de oceaan zakt, was steeds duidelijker zichtbaar. Zou inspiratie nu uit een andere hoek uit de hemel komen of is er gewoon geen inspiratie?

Vanuit ons eigen appartement, dat we ondertussen vonden, hopen we een betere sterrenhemel te kunnen aanschouwen en bij de overgang van het jaar bij klare hemel waren Orion, Sirius en een zwakke Aldebaran te zien. Ik ben dus hoopvol over het verder verloop van de gebeurtenissen en vernieuwde inspiratie voor dit boek.

We stellen vast dat bij onze zoektocht met flinke dosis spitstechnologie i.v.m. aankoop van woning in Tenerife en bij het herstel van de spanningen in ons gezin, zowel hier door plaatselijk heel vriendelijke mensen als op het thuisfront in België, we voortdurend worden geholpen door “engelen”. Zij zorgen er voor dat alles naar wens verloopt ook zonder een al te nadrukkelijke wilsuiting van ons. Wij danken hen daarom ook voortdurend.

Ondertussen verlopen op het thuisfront in België de gebeurtenissen verder met ups en downs.

38. Thuisfront

Een van onze kinderen voelt zich niet meer thuis, noch in gezinsverband, noch in verband met het werk en voelt zich eenzaam in deze wereld. Dit kind van de wil, wat ontegensprekelijk het geval is, is voor niemand nog een aangenaam gezelschap. Het wordt niet begrepen in zijn gezin en het gezin begrijpt het ook niet. Op het werk zijn het allemaal “dommeriken”. Het wordt niet gevolgd in zijn eenzijdig, cijfermatige en lineaire manier van denken.

Zowel zijn gezins- als werkomgeving geven het geen rust en om uit zijn lijden van de stress te geraken en het begeeft zich dan aan de drank... een soort verdoving. Een deel van de hersenen werkt dan blijkbaar niet meer en het heeft geen controle meer over doen en laten, alsof het geen aards bestaan meer heeft, alhoewel dan de instinctmatige overlevingsbehoeften zoals vraatzucht en seks naar boven komen.

Het is moeilijk voor ons om zijn manier van denken als het gedronken heeft te begrijpen. Ook in een periode zonder alcoholische drank kan het plots van denkwijze veranderen. Dit verschijnsel heeft in de psychologische wetenschappen een naam: bipolair gedrag. Een psychologische toestand waarbij alleen wit of zwart bestaat of een soort schizofrenie met alleen extreme “up en down” toestanden van het menselijk zijn. In de down-fase is de totale afwezigheid van enig groepsgevoel merkwaardig, zowel in het gezin, in de familie als op het werk. Het doen en laten wordt dan volledig bepaald door onmiddellijk te vervullen individuele behoeften en instincten. Er wordt in deze toestand ook geen verschil meer vastgesteld tussen realiteit en fictie.

De knop omschakelen naar een meer normale, meer gevoelsmatige of spirituele manier van denken lukt moeilijk. Wanneer deze omschakeling dan plots gebeurt, is ze drastisch. Er is een ommezwaai van extreem ratio-denken naar hypergevoeligheid en zeer grote behoefte aan liefde en begrip.

Er is evenwel hoop want het is zich bewust van het probleem en het vraagt om het te leren hoe het met mensen moet omgaan. Het is zich bewust dat het anders door zijn eigengereid gedrag zichzelf en andere mensen de grond in boort. De ommezwaai in de tegenovergestelde richting van gevoel naar ratio gebeurt dan blijkbaar als het kind zich gekrenkt voelt in zijn ego.

Mensen rondom ons vertrouwen, toelaten dat ze fouten maken en toch delegeren ondanks het risico dat het resultaat niet perfect zou kunnen zijn, kunnen voor het kind van de wil een sleutel tot een meer menselijk gedrag zijn, zowel voor hemzelf als voor de mensen rondom hem. Vaststellen dat de mensen rondom geen vijanden zijn en ook hun goede kanten en capaciteiten hebben. En alles moet niet tot in alle details perfect zijn. Nobody is perfect! Het moet niet denken dat het alleen staat en alles zelf moet oplossen! Dan zal het ook kunnen vaststellen dat er veel liefhebbende mensen overal rondom zijn.

Het moet dus leren de knop ontdekken om te switchen naar andere manieren van denken, niet alleen door te luisteren naar wat andere mensen te zeggen hebben, maar ook door niet onmiddellijk zijn eigen conclusies daaruit te trekken, maar bijkomende vragen te stellen om de denkwijze van de andere te proberen te begrijpen. Er zijn immers veel waarheden buiten wat het aanneemt als zijn eigen waarheid.

Wij waren van oordeel dat dit kind van de wil er goed zou aan doen om bij ons naar ons eiland te komen en zo wat tot rust te komen. Er moest ook vermeden worden dat het gezin meekwam, want dit gaf alleen maar meer stress.

Na een tijdje rust kan het dan soms weer beter gaan. Blijkbaar zijn er moeilijk te voorspellen omstandigheden die de knop doen omschakelen. Zou het iets met door het kind ervaren toestand van tegenslag of niet begrepen worden, te maken hebben? Of heeft het te maken met het einde van een periode van hyperactiviteit, die geleid heeft tot een euforische toestand, waarbij het denkt alles (alleen) aan te kunnen. Het voelt zich sterk en is er van overtuigd dat het nemen van alcoholische drank geen hinderpaal kan zijn om verder zijn eigen leven te leiden. Het maakt zichzelf wijs (en probeert andere mensen wijs te maken...) dat de echte oorzaken van zijn gedrag elders moeten gezocht worden en dat er ondertussen verder alcohol kan gedronken worden. Een druppel alcohol is genoeg om vervolgens in een diep dal te zakken. De toestand is voortdurend in een op- of neerwaartse beweging naar uitersten. Is de “interface” van de hersenen, die de link maakt van de instroom van de antennes en sensoren, door de alcohol stuk gemaakt?

Wat is oorzaak en gevolg? Waarschijnlijk is alcoholverslaving het gevolg van vroegere niet verwerkte traumatische toestanden en tevens oorzaak van nieuwe en soms nog ergere problemen in het gezin en in werkverband. In gezinsverband verergert de toestand door inadequate opvang en onbegrip voor vroegere problemen, in werkverband door stresstoestanden waardoor men alles zelf wil doen door niemand te vertrouwen. Bovendien worstelt het met “burn-out”, o.a. door te weinig slaap.

Het is in feite een hypergevoelig kind en de diagnose zou een mix kunnen zijn van het syndroom van Asperger met borderline-toestanden en bipolair gedrag. Alcohol is een middel om de problemen te verdoven, maar medicatie verdooft ook en lijkt geen echte fundamentele oplossing.

Ik stel voor deze toestand van het kind een analogie vast met licht- en geluidsverschijnselen. Die hebben niet alleen cijfermatige frequenties van iedere kleur en toon, maar het is de combinatie en samenhang ervan dat muziek en een mooi licht en klankspel kan maken. Dat is ook zo met menselijke relaties onderling. Als individu, dat we ieder van ons soms denken te zijn, zijn we NIETS waard. Het is slechts in het samenspel met de toon- en kleuraarden van andere mensen, zowel in het gezin als op het werk, dat we goede dingen kunnen tot stand brengen, waar iedereen iets aan heeft en plezier alsmede geluk kan aan beleven. Maar hoe brengen we het idee achter deze analogie over bij een kind van de wil?

39. Drugs

In vorige artikels heb ik reeds over onze hersenen en zenuwstelsel geschreven, die eerder als antennes, receptoren of sensoren worden gezien, die contact maken met het geheel van de mensheid en de wereld.

Wanneer deze antennes worden verdoofd (of aangescherpt) of de “interface in de hersenen”, die de coördinatie tussen de antennes verzorgt, stuk gaat, heeft dit gevolgen voor het contact en samenhang met het geheel. Meestal werkt de verdoving de onevenwichtigheid in de hand en schakelt zij sommige dimensies van het “zijn” uit of accentueert ze een dimensie overmatig.

De “knop” uit het vorige hoofdstuk, die zorgt voor omschakelingen in de hersenen is vermoedelijk de interface tussen de hypofyse en epifyse. In de chakra-leer heeft men het over de verbinding tussen de kruinchakra en de voorhoofdchakra. Chakra’s zijn een soort geestelijke wervels, die ons fysiek lichaam verbinden met diverse soorten energieën. Vereenvoudigd kan gesteld worden dat de kruinchakra zorgt voor geestelijke instroom, die via de voorhoofdchakra wordt getransformeerd en gericht naar meer fysieke, emotionele en intellectuele chakra’s in het lichaam. Allerlei drugs hebben een heel grote invloed op deze interface tussen kruin- en voorhoofdchakra en (ont)regelen de werking van de “knop”.

Drugs hoeven niet per se een negatieve invloed uit te oefenen. Ze worden dan meestal niet drugs genoemd. Ayurvedische kruiden bijvoorbeeld kunnen helpen om de antennes van het lichaam aan te scherpen zodat de geest beter kan werken en de ziel haar plannen (wil, verlangens....) beter kan uitvoeren. Drugs kunnen sommige mensen helpen om heel wakker en inventief te zijn en te presteren...en om misschien meer helder te denken en dingen te realiseren in sommige domeinen.

Een nieuw soort drugs vinden we in het overmatig en onoordeelkundig gebruik van informatiestromen. Via computers en smartphones krijgen we, zonder dat we dat uitdrukkelijk willen, enorm veel informatie op ons afgevuurd. Dit werkt ook verslavend en men noemt dit, naar analogie met obesitas: “digibesitas”. Het kan ook elk normaal fysiek menselijk contact onmogelijk maken en de interface in de hersenen, die zorgt voor evenwichtige coördinatie tussen alle soorten informatie die instroomt, geraakt overbelast en ontregeld. Men kan dan geen onderscheid meer maken tussen wat al dan niet nodig en nuttig is. Het hoofd geraakt vol “bull-shit”.

Maar als we dan denken aan koffie en sommige soorten thee ...scherpen die dan ook de antennes aan of zijn dat eerder "drugs"? Is er een soort hiërarchie in de kruiden en voedingsstoffen? Of is het eerder een aangepast recept en dosering naargelang ieders constitutie? Kan men komen tot een voor iedere mens aangepast kruidengebruik naargelang zijn constitutie en kan dit aan zijn constitutie iets veranderen en bijdragen om hem in een meer aangepaste zin te helpen evolueren?

Kan de toepassing van bepaalde principes, bijvoorbeeld volgens de ayurvedische leer over Kapha, Pitta en Vata met daarbij aangepaste kruiden en oliën, ons bij de keuze helpen?

Voor sommige mensen zoals terminale patiënten zouden sommige drugs nodig en nuttig kunnen zijn. Omgekeerd zou het ook kunnen dat mensen die verslaafd zijn aan zware drugs in feite geestelijk reeds terminaal, waardoor zij ook lichamelijk gaan aftakelen, omdat hun contact met de rest van de wereld verbroken is.

Drugs kunnen worden beschouwd in alle mogelijke vormen die zowel materieel en geestelijk kunnen zijn. De meeste gekende drugs zijn deze van chemische of plantaardige aard. Gevoelsmatige drugs komen voor bijvoorbeeld door isolatie (zoals in een cel) omdat men de dimensie "ruimte of samenhang" kwijt is. Indoctrinatie, inprenting of beïnvloeding kunnen ook als drugs worden beschouwd.

Of de drugs de oorzaak of het gevolg zijn van ongemakken en trauma's is een andere vraag. Misschien is deze vraag niet relevant omdat verondersteld wordt dat het ene na het andere komt, wat een verkeerde voorstelling zou kunnen zijn.

Is het drinken van overmatig alcohol alleen oorzaak van onaangename gevolgen voor zichzelf en omgeving? Wat is de oorzaak dat men overdreven alcohol begint te drinken? We moeten er ons in dit verband van bewust zijn dat alcohol bezig is met de aftakeling van onze westerse maatschappij.

Een vrachtwagenchauffeur bijvoorbeeld die onder invloed van drugs achteraan op een file inrijdt met veel doden. Was zijn aandacht heel sterk geconcentreerd/gefixeerd op iets anders? Of zat hij in de wolken? Wat is de echte oorzaak? Drugs zijn hier zowel oorzaken als gevolgen.

Zouden de meeste oorzaken niet voornamelijk in de "geestelijke" sfeer moeten gezocht worden? Begint men niet te drinken omdat de beïnvloeding door een groepsgevoel dit gedrag heeft aangeleerd, om stoer te doen of omdat men een opgelopen trauma probeert te vergeten? In de verdere evolutie van het dronkenschap wordt het dronken zijn dan op zich oorzaak van vele onprettige gevolgen en zo wordt dit een neerwaartse spiraalbeweging van het zijn.

Mensen in gevangenschap (afzondering kan ook als een drug beschouwd worden), die een misstap hebben begaan en niet doeltreffend worden geholpen om dit trauma te verwerken, lopen ook veel kans om bij hun vrijlating terug te hervallen en hun toevlucht tot drugs te nemen om verder te kunnen leven...

Hebben godsdiensten (ook een drug), die in het verleden mensen een houvast gaven door indoctrinatie (met dikwijls ook positieve gevolgen, zoals bijvoorbeeld bij de Islam het verbod op alcohol) niet stilaan afgedaan en schakelen ze zichzelf op termijn uit door onderlinge twisten over wie de echte god of goden heeft? Door meer communicatie worden de mensen immers "slimmer" en sommige godsdiensten proberen nog met hun laatste stuiptrekkingen de mensen dom te houden, door te proberen het onderwijs (buiten godsdienstonderwijs!) uit te schakelen.

Het gevolg van eenzijdig en zonder godsdienst "slimmer" worden, is echter dikwijls oorzaak van het verliezen van houvast, waardoor men zich tot andere drugs zoals die van het geld, materialisme en show-gedoe gaat richten. Dit worden dan de nieuwe goden.

Drugs zijn aanleiding tot veel denk/gevoels-fouten van velerlei aard zoals:

- perfectionisme in zijn eigen streven en rechtvaardigheidsgevoel
- negativisme voor al wat van de omgeving komt
- zich laten opjagen om beslissingen te nemen
- alleen staan in de wereld en alles zelf te moeten oplossen

Men kan hiertegen in gaan door:

- te genieten ook van wat niet perfect is (positieve kanten bekijken)
- te relativiseren en van op afstand te bekijken (niet meedoen met collectief doemdenken)
- “stap voor stap” te evolueren en niet alles ineens willen oplossen
- hulp te aanvaarden van mensen, die het met u goed menen
- naar toekomst te kijken en dingen te doen waarvan men blij en gelukkig wordt
- zich leren gedragen als deel van het geheel

Op basis van deze principes had ons kind van de wil op het thuisfront besloten om geen alcohol meer te gebruiken in 2014. Wij hoopten dat hij dit kon waarmaken, maar denken dat zijn drugsprobleem niet alleen door deze beslissing oplosbaar is omdat de echte oorzaak van het probleem, dat nog onduidelijk is, nog niet is aangepakt.

Het blijft altijd voor velen steeds weer vallen en opstaan.

40. Fysieke Q of FQ

Tot nu toe werd de belangrijke fysieke of materiële dimensie verwaarloosd in dit boek wegens mijn top-down benadering vanuit de abstracte geestelijke sfeer en ook omdat daar reeds zoveel literatuur over en media-aandacht voor bestaat. Ik beschouw het “voertuig” dat lichaam heet, ook dikwijls als een tijdelijke verschijning in de stroom van het leven.

Een ziel die incarneert vergaart alle materiële middelen, die ze als bewustzijn nodig heeft om haar rol in deze wereld te kunnen spelen. Zij brengt verschillende bewustzijnssoorten samen onder de koepel van de mens die geboren wordt. Bij het op deze wereld komen blijft de reflex van materieel verzamelen nog lang bestaan tijdens het volwassen worden en nog lang nadien. Bij sommigen gaat de goesting niet over en wordt de bedoeling en het nut ervan, dat hierachter schuilt, niet opgemerkt. Hun zicht op de mensheid en de wereld is zeer eenzijdig. Ze denken dat als hun lichaam dood is, alles gedaan is. Ze voelen zich niet verbonden, zien hun echte rol niet zitten en worden robotten.

De vorm of uitzicht van een voertuig is een meer abstract en permanent gegeven en kan gezien worden als een blauwdruk of model voor een hele reeks verschijnselen van dezelfde soort. De soort zet zich voort als een afdruk van hetzelfde model. De vorm kan met de ons bekende zintuigen niet worden waargenomen. Wij kunnen alleen de afbeelding van de vorm waarnemen. Massa of de geestelijke vorm ervan (nucleaire samenstelling) is eveneens een materiële dimensie (in tegenstelling tot gravitatie- of aantrekkingskracht die als EQ moet beschouwd worden)

Zoals DNA structuren van lichamen enig zijn, lijkt het plausibel dat de "geestelijke" infrastructuur van ieder wezen enig is en het DNA zou daar dan maar een gedeeltelijke geïndividualiseerde afspiegeling van zijn. De geestelijke infrastructuur van al wat bestaat is evenwel een samenhangend geheel.

De cultuur van het lichaam (sporten, trainen, dansen, hygiëne, schoonheidsproducten, aantrekkelijk zijn, voeding, dieet, kruiden, medicatie, massages, seks enz.) is tegenwoordig een hype en soms de overwegende dimensie in het leven van vele mensen. Modeverschijnselen van de laatste tijd zoals tatoes en piercings zijn hier ook kenmerkend. Deze zouden de kracht van het individu benadrukken. Het instinct om te overleven en de beste te zijn om de soort voort te zetten en de drang om als sterkste te winnen, zijn hierin de voornaamste drijfveren.

Op zich is lichaamscultuur een goede zaak. We noemen het FQ. Het gevaar bestaat er echter in als dit enige drijfveer wordt in het leven en los wordt gezien van de totale geestelijke FQ-infrastructuur. Begrippen die FQ het best benaderen zijn instinct, zorg voor de vorm of uitzicht of ook als massa. Bij materie zou men het ook kristalstructuur kunnen noemen. Kristallen van dezelfde materie worden waargenomen met dezelfde meetkundige vorm. Bij kristallen is er dus ook een uiting van de wil, ingebakken in de fysieke vorm.

Zuivere fysieke trauma's zoals ongevallen kunnen ook gevolgen hebben in andere gebieden of dimensies (of is het soms omgekeerd?). Gezond lichaam, gezonde geest of omgekeerd...alles moet met wijsheid bij elkaar passen en andere dimensies (IQ of tijd, EQ of ruimte) mogen hierbij niet verwaarloosd worden. Zij zijn aanwezig maar dikwijls op een niet evidente manier.

Seksualiteit is een belangrijk aspect van FQ, niet alleen met het oog op voortplanting en het behoud van de soort, maar ook voor de loutere beleving ervan. Waar de overgrote meerderheid van de wereldbevolking de seksualiteit instinctief beleeft samen met veel EQ, valt het op dat zich hier 2 extreme en tegenovergestelde tendensen naar voor komen. Beide trends hebben als gevolg dat seksuele driften beter onder controle kunnen worden gehouden, zolang men deze trends gescheiden kan houden.

Enerzijds is er in de Westerse wereld de trend naar “open en bloot”, waarbij alles mag getoond worden. Na een periode van ophitsing hierdoor, lijkt er ook een afkoelingsperiode te komen, doordat het allemaal zo gewoon wordt en het blote minder ophitst dan wat bedekt is.

Anderzijds is er de andere aanpak in de Arabische wereld waarbij als schild tegen de ophitsing, de vrouwen volledig bedekt moeten worden en ongeletterd gehouden worden. De mannen voelen de drang naar seksuele contacten reeds bij een klein stukje bloot.

Het probleem ontstaat dan wanneer deze beide trends met elkaar in contact komen.

In dit FQ-verband zijn hier ook enkele bedenkingen over homo's, lesbiennes en transgenders op hun plaats. Menselijke zielen, die niet a priori een geslacht hebben omdat de ziel een gegeven van de ziel als groep is, incarneren in lichamen, die ze zelf niet gekozen hebben. Het kan dus zijn dat sommige mensen zich niet goed voelen in hun mannelijk of vrouwelijk lichaam. Ook als dat wat door de wetenschap beschouwd wordt als “mannelijk denken en zijn” in een mannelijk lichaam zou thuis horen (en mutatis mutandis voor vrouw), moet dit er niet toe leiden dat alle van de wetenschappelijke standaard afwijkende gevallen abnormalen zouden zijn. De maatschappij mag die andere gedragingen niet als verwerpelijk beschouwen.

Is de mensheid als geheel op lange termijn aan het evolueren naar hermafrodieten (geslachtslozen)? Zie ook in een verder hoofdstuk i.v.m. het “vergeestelijken” van de mensheid, wat bondig kan omschreven worden als het evolueren naar een menselijke groepsziel.

Naast “IQ-denken” en “EQ-voelen” hebben we dus nog een derde belangrijke fysieke dimensie FQ, die zowel materieel als geestelijk moet beschouwd worden.

41. IQ, EQ, SQ en FQ

Hier is enige verdere uitleg op zijn plaats over de begrippen IQ, EQ, SQ en nu ook FQ.

FQ (fysiek) is eigenlijk al het langst bekend (werd hierboven omschreven), samengevat als “instinct” of “vorm” en volgens de omschrijving hiervoor wordt er hier een etiket op geplakt.

IQ (intelligentie) werd vorige eeuw uitgevonden in het kader van psychologische tests die intelligentie bij de mensen zou meten. Het heeft met logica, redeneren in boomstructuren en planmatigheid te maken.

Er is ook een overwegende tijddimensie aan IQ verbonden, steunende op kennis uit het verleden (geheugen) en naar de toekomst toe, het verder onderzoeken en het maken van toekomstplannen.

De Westerse maatschappij wil alles meten (IQ). Is dat oorzaak van stress? (Als we FQ, EQ of SQ zouden proberen te meten, zijn we verkeerd bezig) Men kan de waarde van alles ook niet in geld uitdrukken. Waarde van iets is erg subjectief, gemakkelijk manipuleerbaar via media, politiek, godsdienst en kunstmatig schaarstegevoel.

Zijn er alternatieven voor geld? Hoe moet de wereldeconomie, nu typisch IQ-gestuurd, georganiseerd worden? Is een onderneming of land failliet als de schulden niet meer kunnen betaald worden of als het niet meer zou geloofwaardig zijn? Hoe wordt culturele of filosofische rijkdom gewaardeerd? Is het alleen productie, werk, competitiviteit, militair potentieel, grondstoffen... dat telt? Wat doet men met ongelijkheid rijk /arm /derde wereld? Dit zou mede oorzaak kunnen zijn van het opkomend terrorisme.

Vele mensen (en de meerderheid is eerder EQ-gestuurd) moeten werken in een door IQ gestuurde economie, met genadeloze concurrentie en kunnen de stress hiervan niet meer aan. “Time is money” is in dit verband overduidelijk. Er worden hierdoor meer en meer “dissonante” individuen geschapen, die de samenhang niet meer zien zitten. Zij “zingen” meer en meer vals door gebrek aan harmonie met de samenleving.

De IQ gestuurde mens denkt hiërarchisch en aanvaardt weinig of geen inbreng van anders denkenden, tenzij het wetenschappelijk zou bewezen zijn. IQ-mensen maken hun eigen goden en denken soms zelf god te zijn. Voor de uitvoering van hun gedachten hebben ze meestal meiden en knechten nodig, die verondersteld worden blindelings en onmiddellijk te gehoorzamen.

Zij ergeren zich vlug aan toestanden die niet conform zijn met hun eigen inzichten en kunnen zich dan vlug boos maken. Als ze bovendien aan alcohol of andere drugs verslaafd zijn, worden het dikwijls meesters in manipulatie, zoals veel politiciers.

Als we in energietermen denken zien we verbanden tussen IQ en kinetische energie of trillingsenergie. Stressverschijnselen zijn in dit verband ook niet weg te denken.

Typisch voor IQ is ook quizen, bezigheidstherapie voor competitief ingestelde BV's en individualisten, die competitiestress moeten afreageren door de slappe lach.

Er is ook een downgrade-proces bezig van de originele IQ omdat dit begrip aan het verglijden is van wetenschappelijke en historische kennis naar “virtuele” kennis, zoals deze die steunt op films, videospelletjes en reclame.

EQ (emotioneel) werd nog niet zo lang geleden geïntroduceerd om intuïtie, gevoelsmatigheid, aantrekkingskracht (ruimte) en het leggen van verbanden en samenhang een plaats te geven.

Het is wel sedert vele duizenden jaren en nu nog altijd de overwegende sturende kracht van de mensheid. Bij zoogdieren en planten is EQ ook heel belangrijk.

Waar bij IQ de tijd als 1 lijn met – en + (verleden en toekomst) dominant is, is bij EQ de ruimte met 3 richtingen belangrijk. Daardoor worden er bij EQ verbanden gelegd tussen allerlei grootheden.

Men zou kunnen zeggen dat EQ gestuurd wordt door een groepsziel, die zorgt voor resonantie en harmonie. Zo is een show met ritme en muziek een oefening om samenhang van groep te bewerkstelligen. Samen is men sterk. Men spreekt hier soms ook van “buikgevoel”.

Vermoedelijk wijst dissonantie of de (gemeenschappelijke) toon/ritme niet kunnen aanhouden op gebrek aan samenhang en overeenstemming in de groep? Als iemand “vals zingt”, heeft die waarschijnlijk weinig contact met de groepsziel, of is hij/zij te veel individu geworden. “Vals zingen” kan ook betekenen dat men als individu, door isolatie, gebrek aan harmonie vertoont of niet erkend wordt door de omgeving. Het gaat hier niet alleen over “zingen” maar ook over “dialecten” in een taal of “rituelen” in een religie. Het zich goed of slecht voelen of pijn hebben, wordt in het zwaartepunt van het eigen lichaam ervaren, omdat daar het bewustzijn bij geïndividualiseerde mensen huist. Deze mensen hebben dan ook meestal een hoog IQ/FQ-gehalte.

EQ-geörienteerde mensen, waarvan het zwaartepunt van hun bewustzijn zich in de groep bevindt, zullen eerder psychische pijn voelen, wanneer de groep wordt getroffen door onheil of onrecht of zich mentaal goed voelen als de groep het goed doet.

Sociale media zijn goed voor veel communicatie omdat dit de samenhang kan bevorderen. Bij direct fysisch contact wordt ook niet-verbaal gecommuniceerd en verloopt de overbrenging van gevoelens en gedachten spontaner en eerlijker dan via het internet. Hoe men overkomt bij anderen lijkt dikwijls belangrijker dan tonen hoe men eigenlijk is. Alles voor de show! Er moet blijkbaar circus gespeeld en gestunt worden. Een uitgekende IQ-marketing via de media speelt daarop in om vele EQ-mensen aan te zetten tot kunstmatige behoeften.

Vebanden leggen of analogieën ontdekken tussen zaken, die op het eerste gezicht weinig met elkaar te maken hebben zoals de stand van enerzijds de sterren en gravitatiekrachten bij planeten en anderzijds de gevoelstoestand van een persoon of van een volk, zijn ook kenmerken van EQ.

Intuïtie en gevoelsmatig aanvoelen van toestanden is ook EQ en kan zeer nuttig zijn, maar kan tot verkeerde en overhaaste conclusies leiden omdat men onmiddellijk verbanden legt zonder over voldoende elementen te (willen) beschikken om te oordelen of te veroordelen. Vele EQ-mensen zouden moeten leren rustig observeren in plaats van alles tegelijkertijd en impulsief te willen doen.

SQ (spiritueel) is een nieuw begrip en heel moeilijk te omschrijven. Men zou het zuivere wil kunnen noemen en het verwijst doorheen een aantal bewustzijnstoestanden naar de ziel van de mensheid of een soort eindbestemming van de mensheid of de wereld, waar alle dimensies uiteindelijk samenvallen in singuliere punten of zwarte/witte gaten. Het is de dynamiek van het leven. Het zorgt voor inzoomen (of focussen op) concrete (materiële) zaken en uitzoomen naar abstracte (geestelijke) toestanden.

Energie, of die nu voorkomt van kernkrachten, van gravitatiekrachten of van kinetische energie, behoren tot dezelfde “geestelijke SQ” infrastructuur. (zie ook Hoofdstuk 15 hierover: de samenhang tussen deze soorten energieën kan in mathematische modellen verklaard worden met variabelen in minstens 11 dimensies) Van vele dimensies hebben wij als mensen niet het minste benul van hun bestaan. Metter(lange)tijd zal door onderzoek een en ander duidelijker worden.

SQ is een soort schakelfunctie tussen bekende en onbekende dimensies van wat bestaat en (nog) niet bestaat. Deze functie maakt alles vloeibaar of supergeleidend (zoals bij het absolute nulpunt van 0°Kelvin), waardoor alle dimensies doordringbaar worden en er kan geschakeld worden tussen deze dimensies. Het schakelt bijvoorbeeld ook tussen IQ en EQ en wanneer het SQ-beginsel bij sommige mensen gestoord is kan deze omschakeling vrij plots en onverwacht gebeuren in plaats van via een geleidelijke en harmonische overgang of door samenvloeiing. SQ of “wil van de ziel”, die zich uit in alle andere domeinen (dus ook FQ) is dimensieloos en zorgt voor individueel en collectief leven op alle vlakken. De levensstroom, gegenereerd door de wil, kan gezien worden als alle verlangens van alle wezens, die in een trechter terecht komen van een zwart gat om er langs de andere kant van het wit geworden gat als nieuwe scheppingen uit te komen. Men kan in verband met SQ ook spreken van ingehouden wil of potentiële energie. In een toestand dat er “niets” is kunnen we ook van inertie spreken.

SQ is ook oorzaak van een faseverschil in het optreden van verschijnselen in de concrete materiële FQ-wereld enerzijds en de meer abstracte geestelijke IQ-sfeer anderzijds. (zie hoofdstuk 01)

Ieder van de 4 begrippen FQ, IQ, EQ en SQ kunnen positieve en negatieve kenmerken hebben. Meestal hebben ze een positieve impact in de mate dat de 3 andere begrippen in voldoende mate aanwezig zijn. Als ze eenzijdig worden gehanteerd, kunnen ze nefaste gevolgen hebben zowel voor de mens zelf als voor zijn omgeving. Alles is ook hier een kwestie van evenwichten.

Er zijn zekere analogieën tussen FQ, IQ, EQ en SQ met niet respectievelijk Vata, Kapha en Pitta of met de 1^e, 2^e en 3^e Straal in het woordgebruik van A. Bailey...of "de heilige drievuldigheid" bij de Christenen. Iedereen probeert het op zijn manier uit te leggen.

42. Radicalisering, fanatisme, psychose, focussen, perfectionisme...

De uitdrukking die de laatste tijd meest gebruikt wordt voor de recente gebeurtenissen in deze hedendaagse wereld is “radicalisering”. Merkwaardig is ook dat dit het meest met de opgroeiende jeugd of “kinderen” te maken heeft. Het verband met “kinderen van de wil” is voor mij duidelijk.

Waarom oefent het geradicaliseerd gedachtegoed zoveel aantrekkingskracht uit op de jeugd? Het gaat hier niet alleen om jeugd, die het “IS-moslim-gedachtegoed” en gelijkaardige ideeën aankleeft, maar ook andere stromingen waarbij de jeugd gefocust is op een of ander ideaal. De toenemende wereldwijde communicatie heeft hier een grote invloed op het vlug verspreiden van bepaalde ideeën. Er wordt hier geen oordeel geveld over het soort ideaal of idee, dat nagestreefd wordt en op zich is het goed een ideaal te hebben. Het gevaar bestaat wanneer een ideaal op een fanatieke manier wordt nagestreefd ten koste van al de rest.

Het terrorisme, dat hier kan uit voortspruiten is evenwel moeilijk goed te praten. Waarom zou een deel van de mensheid moeten vernietigd worden? In het verleden zijn de grote dieren uitgestorven, maar moet de mensheid daarom over x miljoen jaar als kakkerlakken incarneren?

De trend van radicalisering neemt toe en heeft met spiritualiteit in zijn 2 uitersten te maken, zowel fysiek (instinct/vorm) als met de vergeestelijking of het evolueren naar een menselijke groepsziel van een belangrijk deel van de mensheid. Het heeft enerzijds te maken met de “driften”, die de overleving van de mensheid (niet van het individu) als soort beoogt en anderzijds heroriëntering naar een geestelijke en collectieve mens, die hoge spirituele waarden nastreeft.

Het is nog niet duidelijk welke spirituele doelstellingen worden nagestreefd en of daar steeds dezelfde trends inzitten.

Emotionele reflexen voor individueel zelfbehoud verliezen aan belang. De waarde van een mensenleven neemt af. Verwijzen we even naar de zelfdodingen van Steve Stevaert, de Duitse piloot die in de Franse Alpen zijn A320 deed crashen, talloze drugverslaafden, borderline-toestanden en zelfmoordterroristen.

Is er een rode draad in de denkwijze van deze mensen om tot het nemen van onverantwoorde risico's, het doden van zichzelf en anderen te komen? Is het zo dat iemand die sterft door zelfdoding kansen gemist heeft om bij te leren in dit leven en weer opnieuw moet beginnen in ander soort leven? De ervaring van de groep, die een ideaal nastreeft, gaat evenwel door zelfdoding of het uitschakelen van een of ander individu, niet verloren in geestelijke stroom van de mensheid

Als een individu kiest voor zelfdoding, kan dit duiden op volledige afzondering, uiterste individualisering, de antennes zijn kapot en er is geen verbinding meer met mensheid of het gevoel overheerst dat ze alles zelf moeten doen en oplossen. Of is het zoeken naar andere waarden dan die waarmee de meeste mensen bezig zijn en die hun nut niet zouden bewezen hebben? Is het de stress door het als failliet ervaren van de westerse beschaving. Is het eergevoel misschien zwaar aangetast of is het perfectionisme, fanatisme of rechtvaardigheidsgevoel van uit een of ander principe? Is zelfdoding het lot van kinderen van de wil?

43. Waar gaat het mensdom naartoe?

Wat is in deze wereld normaal of abnormaal te noemen? Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat er steeds meer “zotten” in de wereld rondlopen, niet alleen Boko Haram, Al Quaeda of IS maar ook de fascistische verrechtsing in de westerse wereld. Wordt het ideaal nu gevonden in totalitaire regimes in plaats van in democratieën? Wat voor samenleving wil men?

Als het “mensdom” om zeep gaat is dat dan de schuld van democratie, door gebrek aan langetermijnvisie van gekozen politici? Hun doel is inderdaad meestal op korte termijn herverkozen geraken. De kortetermijnplannen zouden inderdaad eerst moeten getoetst worden aan langetermijnplannen. Hoe aan een door “wereld gedragen en afdwingbare” langetermijnvisie geraken?

Is onze westerse mentaliteit en zijn onze westerse waarden ideaal? Is democratie het beste voor heel de mensheid? Is een totalitair regime of op godsdienst gebaseerd regime voor bepaalde volkeren of in bepaalde omstandigheden niet beter?

Is het door verwerping door de maatschappij van visionaire beelden van sommige verlichte mensen omdat ze dikwijls niet “wetenschappelijk bewezen” kunnen worden? Of is het door gebrek aan doorstroming van deze “visioenen” in de dagelijkse opvoeding en cultuur.

Kan het menselijk denken niet meer gestroomlijnd worden? We moeten meer leren luisteren en observeren zonder te oordelen of te veroordelen. Evenwel moet er natuurlijk gelet worden op beïnvloeding door fanatici, die denken dat alleen hun waarheid de enige juiste is.

Geestelijke waarden zouden moeten primeren boven louter materiële, maar welke geestelijke waarden sturen onze maatschappij in de juiste richting?

Macht van individuen of van groepen bepalen nu meestal onze evolutie. Vroeger in het nomadentijdperk ging het om het territorium voor jacht- en visvangst. Nadien ging het om landsgrenzen voor het telen van gewassen, bezit van grondstoffen, godsdienst, taal, cultuur.

Een evolutie van soevereine landsgrenzen naar afbakeningen van gebieden, die beter rekening houden met de verschillende karakteristieken van volkeren en mensen, zoals persoonsgebonden materies en veiligheid, zou soelaas kunnen brengen. Een hiërarchie van behoeften, naargelang ze collectief of individueel zijn, zou de basis kunnen zijn voor de afbakening van deze gebieden. Deze evolutie is al aan de gang, maar vraagt veel tijd.

Handel en geld zijn uiteraard ook middelen om macht te verwerven en in dergelijke domeinen zijn landsgrenzen en territoriumbegrippen meer en meer hun belang aan het verliezen omdat zij hun invloed uitoefenen zonder grenzen. Zij hebben een wereldwijde impact en moeten daarom beheerst worden.

De laatste tijd wordt wereldwijd de macht in toenemende mate uitgeoefend door de media en het internet. Het wijst ook op het ijler worden van de fysieke verbale of geschreven communicatie. Het gaat wel vlugger maar deze evolutie komt de samenleving niet altijd ten goede. Er wordt te veel gemanipuleerd en deze netwerken zijn zeer kwetsbaar. Zij bepalen hoe we zouden moeten denken en leven. De bronnen van informatie zijn dikwijls onbetrouwbaar en maken misbruik van onze persoonlijke gegevens. Meer controle en regelgeving is hier nodig.

“De groeiende wereldbevolking in combinatie met een toenemende materiële welvaart in grote delen van de wereld legt een steeds grotere druk op onze planeet. Het probleem is sterk gerelateerd aan het gangbare ‘lineaire model’, waarbij gebruikte producten die geen economisch nut meer hebben, of overblijfselen ervan, vaak probleem- en kosteloos op het milieu worden afgewenteld. Dat zorgt ervoor dat uitputting en verspilling van natuurlijke hulpbronnen alsook afvalproductie en milieuvervuiling vandaag op grote schaal voorkomen.”(KBC, Fin.Econ. Nieuwsbrief)

44. Even naar de sterren en planeten

Op ons vulkanisch eiland is het mooi om in de winter 's avonds naar de hemel te kijken. Aldebaran staat hier boven mijn hoofd en flikkert nog altijd wat roodachtig licht uit. Spijtig is de verstoring door het kunstlicht, maar de engeltjes helpen en Aldebaran begint mijn SQ wat licht te geven van uit het zenit.

Ondertussen draait Orion samen met Sirius van oost naar west en aan de horizon in het zuiden glinstert Canopus.

Ik ben er mij van bewust dat ik in de hemel lichtjaren ver in het verleden aan het kijken ben. Waarschijnlijk leef ik toch in het NU en moet de toekomst ergens aan mijn binnenkant en aan de binnenkant van de mensheid zitten.

De vraag rijst hoe het nu verder met de mensheid moet (of is het “ mensdom “?), wegens die moeilijk te begrijpen eigenaardige ontwikkelingen van de laatste tijd met schijnbaar veel domme mensen. Is dat wel zo?

We gaan nu even terug nu naar 4 miljard jaar terug bij het ontstaan van de aarde en de maan. Er wordt soms beweerd dat de maan is ontstaan uit de aarde door de passage met botsing van een Marsachtige planeet.

Dit zou ongeveer kunnen kloppen, maar hier volgt mijn versie:

We vertrekken van Rigel, enkele honderden lichtjaren van hier, die een blauwe ster is (blauw betekent ook intelligent leven). Rigel zou "vader" kunnen zijn van Sirius (ook blauw en slechts op tiental lichtjaren van hier).

Van buiten ons zonnestelsel uit de Sirius-omgeving wordt er een soort spermatozoïde (grotendeels ijs) op ons zonnestelsel afgestuurd en passeert heel dicht bij de "oeraarde", die dan nog heel heet en een gas-papperige massa is.

Door aantrekking (harmonisch verschijnsel, geen botsing) geraakt er een grote hap weggezogen uit deze moeder “oeraarde”, waarop een belangrijk deel van het smeltend ijs neerslaat. Dit kan geïnterpreteerd worden als een soort bevruchting.

Deze hap is de toekomstige maan, die een rol van katalysator vervult om die waterdamp/water, die het door te weinig eigen aantrekkingskracht zelf moet loslaten. Op deze wijze wordt water afgestaan aan de aarde, waardoor hier leven ontstaat. Leven op aarde heeft voor een belangrijk deel met intelligentie te maken. De rest hebben we aan de zon te danken. Als de theosofen zeggen dat de aarde uit de maan is ontstaan, klopt dat als men met "aarde" water en leven bedoelt. De maan is nu dood en heeft enkel meegeholpen om leefbare aarde te maken en is te vergelijken met een uitgedroogde prostaatklier.

Onze aarde is nu nog altijd aan het bekomen van de verwijdering van de "maan-hap" (het grootste gat is nu de stille oceaan), waarvan continentendrift met opeenvolgingen van samenklonteren van continenten, dan weer uiteengaan en weer samenklonteren het gevolg zou kunnen zijn.

We mogen van geluk spreken dat er hier op aarde water genoeg is om door de regen levensvatbaar water te maken. Hier, aan de vulkaan, is er weinig regen maar het eiland is ook een spons die vol water zit.

Nu, 4 miljard jaren later, onder invloed van Aldebaran en zijn moeder Betelgeuse zijn we aan het evolueren naar een rode zon, maar die ontploft maar binnen 4 miljard jaar. Onlangs, in de herfst, zagen we ook bij een maansverduistering een rode maan. Zou dit terugkerend verschijnsel ook een teken zijn van wat fysisch: ontbrandend gas en spiritueel: vergeestelijking, kan betekenen?

Is het toenemend in actie komen van "kinderen van de wil" soms een teken dat we met de aarde en de mensheid evolueren naar een zwart gat in de Melkweg, waarbij alle materie verdwijnt en op heel lange termijn alleen geestelijke (geestige?) of spirituele toestanden zullen overblijven?

We zitten dus met de aarde en de mensheid blijkbaar ergens op een keerpunt, maar 4 miljard jaar is nog lang...

45. Evolutie en oriëntatie van kinderen van de wil?

“Cogito, ergo sum”(ik denk, dus ik ben). Maar er zijn vele manieren van denken of voelen, dus ook van “zijn”.

Bovendien kan de manier van “zijn” veranderen in de tijd en in de ruimte, waarin men zich begeeft. Men kan inductief of deductief denken of voelen, vanuit het kleine naar het grote of vanuit het individu of vanuit de hele mensheid, vanuit het concrete of het abstracte...

Naargelang het zwaartepunt waarin men leeft, zal het ook meer of min FQ-, EQ- of IQ-denken/voelen zijn en bovendien nog min of meer SQ gericht zijn.

Het blijkt ook dat men reeds van voor de geboorte, door het ontbreken van bindingen van sociaal-emotionele aard in de “hersenen” (ontbreken van een interface voor de juiste onderlinge afstemming van sommige antennes) de basis van autisme wordt gelegd. Er is uiteraard nog een onderscheid tussen autistische kinderen en kinderen van de wil, maar er zijn ook verschillende gelijkenissen. Dit zou een reden kunnen zijn waarom beide soorten fenomenen best vanaf jeugdige leeftijd zou aangepakt worden.

Autisme van bij de geboorte, een traumatische ervaring tijdens de jeugd en een niet gepaste vriendenkring kunnen aanleiding geven tot wraakgevoelens en het zelf in handen nemen van de gerechtigheid volgens eigen normen. Dit zouden de ideale condities kunnen zijn om te evolueren naar een kind van de wil. Naargelang het zwaartepunt van het zijn FQ, IQ of EQ georiënteerd is, is de weg om zijn doel te bereiken verschillend. De strategie die gevolgd wordt is meestal een combinatie van deze 3.

IQ leidt tot een logische volgorde om het duidelijk gedefinieerd doel te bereiken. De tijdsdimensie is hier belangrijk bij het maken van plannen.

EQ zorgt voor hypergevoeligheid voor kritiek en beïnvloedbaarheid alsook voor het fanatiek aanhangen van de principes van de groep. Ruimte en aantrekkingskracht overwegen hier. Bij de minste tegenspraak gaan de stekels omhoog staan om de eigen ruimte af te bakenen.

FQ heeft te maken met het zich sterk en “macho” tonen (veel show) voor anderen en het uiterlijk en vorm als schild gebruiken.

Vanuit deze 3 invalshoeken zal een kind van de wil zijn doel zo direct (afhankelijk van zijn SQ-gehalte) mogelijk proberen te bereiken. Dat doel zal ook weinig aan verandering onderhevig zijn. Als EQ nauwelijks of niet aanwezig is, kan FQ en IQ samen een robotachtig gedrag veroorzaken.

In tegenstelling tot kinderen van de wil zullen de meeste andere mensen meestal een tijdsschema en wegenkaart nodig hebben. Hun doel op zich kan veranderlijk zijn zowel in tijd als ruimte. Bij veel mensen wordt hun doel volgens de “heersende wind” gewijzigd en zij zijn heel labiel in hun streven. De volgorde van de stappen die zij zetten of hun prioriteiten zijn verward.

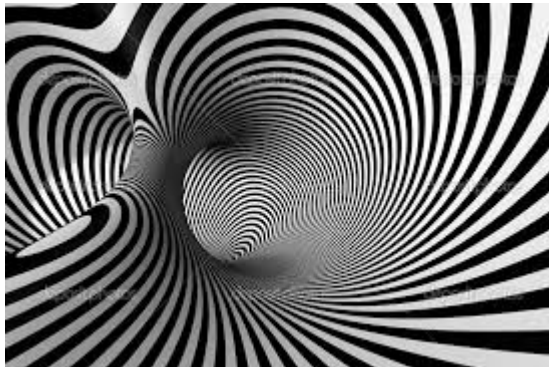
Hier volgen enkele ideeën over hoe men kan vermijden dat de levensweg van een kind van de wil ontaardt:

- Zo vlug mogelijk vanaf (of vóór) de geboorte de symptomen onderkennen.
- De oorzaken en traumatische gebeurtenissen van vroeger trachten te achterhalen, ook die van “vorige levens”. Hier is veel geduld nodig met aangepaste communicatie en begeleiding.

- In het algemeen (zeer lange termijn) het kind heel voorzichtig confronteren met uiteenlopende ideeën in de menselijke samenleving en begrip leren opbrengen voor andere opvattingen en culturen.
- Bij IQ georiënteerde kinderen: leren “tijd” te relativeren
- Proberen het begrip “eenheid en samenhang van het geheel” ingang te doen vinden in alle wereldwijde menselijke omgevingen.
- Alle afscheidingen langzamerhand opruimen. Dit gaat over veel generaties...
- Zinloosheid van individualisme en “ego's” aantonen.
- Leren dat gelijk hebben en winnen onbelangrijk zijn.
- Dit geldt niet alleen voor afzonderlijke individuen maar ook voor organisaties en groepen, die samen een bepaald doel nastreven (in economische context bijvoorbeeld winst en geen welzijn nastreven). In de “westerse” samenleving is er gevaar voor overdreven specialisatie en te weinig aandacht voor het geheel in al zijn aspecten en de samenhang ervan.

46. Cycli, spiralen en draairichting

Alle grootheden draaien in cycli rond tot ze iets bijgeleerd hebben en dan wordt de cirkel een spiraal. Zo komen evoluties tot stand. Zowel in de micro- als in de macrokosmos draait alles rond en de frequenties waarmee er wordt rondgedraaid zijn helemaal verschillend.

Buiten het ronddraaien in cycli zijn er ook veranderingen van draairichting of schakelingen tussen 0 en 1 als men het liever binair, zoals bij een computer, voorstelt. Dit zou dan kunnen wijzen op een andere soort evolutie of schepping.

De grote vraag is welke de omstandigheden zijn om te evolueren of om iets bij te leren? Kunnen we dat beïnvloeden?

Het zou kunnen dat een ander soort grootheden – met hun zwaartepunt in een andere (minder evidente) dimensie – in een bepaalde fase van hun cyclus, onze normaal gekende dimensies en grootheden plots beïnvloeden waardoor er in deze fase interferenties en singuliere punten optreden.

Die kunnen dan voor veranderingen zorgen en er kan bijgeleerd (upgrade) worden. De grootheden die in andere dimensies in cycli ronddraaien en die hiermee interfereren, kunnen hun ronddraaiende beweging zo omzetten in spiralen, de draairichting veranderen of schakelen.

Veranderingen in het optreden van cycli of het 0/1 schakelen bij grootheden in de verschillende bekende en onbekende dimensies zou met de invloed van SQ en de wil kunnen te maken hebben. Het uitdrukken van een bedoeling of wilsuiting (te vergelijken met een binaire string, zoals beschreven in deel 1) zou kunnen interfereren met het draaien, omdraaien en omschakelen van grootheden in een aantal dimensies, waardoor veranderingen of evoluties kunnen optreden.

Wilsgedreven SQ-impulsen kunnen als vrijwel dimensieloos beschouwd worden of treden op in een minder evidente soort dimensie. Zij zouden aan de basis kunnen liggen van dergelijke veranderingen...omdat ze als naalden door vele dimensielagen kunnen gaan. Ze kunnen daar singuliere punten doen ontstaan met evoluties naar nieuwe scheppingen.

Er bestaat waarschijnlijk een verband tussen de invloed van gezamenlijke wilsimpulsen op het draaien en schakelen en

- vormveranderingen, transformaties van massa of in de evolutie van levende wezens bij FQ,
- de toestand van samenhang/individualisme bij EQ
- de manier van uitoefening van macht bij IQ.

Hier zou nog veel onderzoek moeten naar gedaan worden.

Voorspellingen van een schijnbaar constant op dezelfde manier ronddraaiend fenomeen, zoals bijvoorbeeld in de economische wetenschappen lijken me onbetrouwbaar, tenzij misschien op heel korte termijn. Ik zou er mij liever niet aan wagen om vanuit het heden en verleden te voorspellen wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren.

De complexiteit van wat we waarnemen heeft met veel (ook onbekende) dimensies en cycli te maken en hun onderlinge interferenties. Ik kan moeilijk aannemen, dat men economische evoluties zou kunnen voorspellen op lange termijn.

Er zijn altijd dimensies, energieën en cycli of stralen die plots actief kunnen worden en het kan lang duren voor ze op een of andere manier waarneembaar worden. Het is ook niet omdat de theorie van iemand een tiental keren juist blijkt te zijn, dat ze de 11e keer ook zal kloppen.

We stellen wel vast dat er heel wat in onze samenleving is dat niet klopt, maar daarmee is het nog niet zo duidelijk hoe het wel zou moeten en hoe we impact kunnen hebben op veranderingen. Vele veranderingen komen er zonder een of andere verklaring. Het zou kunnen dat we geneigd zijn om de verklaringen steeds buiten ons te zoeken en misschien is het aangewezen om verklaringen te zoeken voor wat er verandert door ieder in onszelf te kijken als deel van en in relatie tot de totale mensheid.

47. Vluchtelingen

In tegenstelling tot “kinderen van de wil” is de grote meerderheid van de mensheid op deze wereld voornamelijk door emoties of EQ gestuurd. Zij ondergaan en lijden onder de doelgerichte evoluties van de geradicaliseerde kinderen.

Zij vluchten voor het geweld en miserie, die hiermee gepaard gaat. Ook de klimaatveranderingen zullen de vluchtelingenproblematiek nog doen toenemen. De onrust en conflicten nemen toe daar waar veel mensen bij elkaar opgehoopt zitten.

We zien dat heersende machten in diverse landen bang zijn voor veranderingen. Als we andere mensen met hun gewoonten, religies, taal in een land invoeren uit landen waar veel onrust, onstabiliteit of honger is, stellen we vast dat het verzet van een groot deel van de heersende bevolking zich gaat schrap zetten tegen veranderingen, die dat kan meebrengen. In het verleden is dikwijls gebleken dat grote veranderingen nodig waren om te overleven.

Is geleidelijkheid en een trager tempo van de veranderingen nodig om de heersende bevolking de pil van de veranderingen te doen slikken? Zijn gewelddadige, plotse veranderingen soms nodig voor overleven van de soorten en moeten er misschien andere soorten mensen komen?

Onze “westerse” idealen zijn zeker ook niet altijd ideaal...zelfs meer en meer decadent, door te zwemmen in de overvloed en veel geld dat minder en minder gelukkig maakt.

Het lijkt aangewezen om te proberen om de samenhang van het geheel te observeren, niet te vlug reageren uit eigenbelang, geduldig zijn en ook te trachten contact te maken met andere waarden. Hoe moeten we zoeken naar eenheid ondanks de verscheidenheid? Hoe kan samenhang van het geheel en diversificatie gecombineerd worden?

Vermoedelijk is de kortetermijnvisie van politieke leiders mede oorzaak van het vluchtelingenprobleem. Vluchtelingen zouden profiteurs zijn, komen hun mening/gewoonten/religie opdringen en kosten veel aan bestaande gemeenschap van het land.

Is het onderscheid dat gemaakt wordt tussen vluchtelingen uit oorlogsgebieden en mensen die hun land uitvluchten om economische redenen terecht?

Kapitaalvlucht is ook op globalisering en economie gebaseerd en daar wordt door mensheid minder op gereageerd! Deze economische machten zijn nochtans zeer actief, maar kapitaalstromen vallen minder vlug op dan vluchtelingenstromen. De gevolgen ervan zijn evenwel uiterst belangrijk!

Evolutie op het materieel terrein gaat vlugger (mede door betere communicatie) dan de menselijke geesten dit kunnen verwerken. Dit is oorzaak van grote spanningen. Zou er een algemene regelgeving nodig zijn hoe snel evoluties mogen gaan, bijvoorbeeld met quota voor instroom van vluchtelingen. Is dit zinvol? Dit lijkt in ieder geval toch wijzer dan dat de mensheid gewoon het recht van de sterkste moet ondergaan?

48. Angst

Zolang er terroristische aanslagen gebeuren in niet “westerse” landen, zijn we hier bij ons weinig hierdoor geraakt. We worden het gewoon dat er dagelijks tientallen doden vallen, maar: “het is toch ver van hier, het zijn toch maar soennieten, sjiieten... , Afghanen of afrikanen”.

Het wordt hoog tijd dat we ons bewust worden dat “ver van ons huis” niet meer van onze tijd is met onze intense communicatie. In deze wereld hangt alles aan elkaar.

Het zijn evenwel allemaal mensen, die ook leed en verdriet kennen en die andere opvattingen hebben over leven, dood en wat er daarna nog zou kunnen komen.

Er zijn grote verschillen in de wijze en snelheid, waarmee volkeren, religies en politieke opvattingen evolueren. De tijd verloopt niet overal op dezelfde manier.

Opvattingen lijken in kringen rond te draaien en in feite is er weinig of geen of een heel trage evolutie in het denken en voelen van de mensheid. We draaien altijd maar rond. In een mensenleven heeft men soms de indruk dat er wel iets is geëvolueerd (omdat technologie vooruitgaat), maar dat klopt niet op langere termijn, zeker niet wat de geestelijke evolutie betreft. Er moeten vermoedelijk te veel trauma's, zowel van individuele mensen als van volkeren verwerkt worden en we weten nog niet goed op welke manier dat zou moeten gebeuren.

Er zijn wel meer en meer zeer door de wil gedreven mensen, die voor evoluties kunnen zorgen en dit soms op heel radicale wijze door angst te creëren, terrorisme en manipulatie van de media en gebruik maken van de kwetsbaarheid van de internet-netwerken.

Of die evoluties of de middelen die hiervoor gebruikt worden nu goed of slecht zijn kan nu even in het midden gelaten worden. We moeten altijd proberen niet te oordelen of te veroordelen, wel te observeren om bij te leren.

Destijds hebben de christenen met hun kruistochten de mohammedanen onderdrukt en trachten uit te roeien. Tegenwoordig ziet het er naar uit dat de terroristische aanslagen de omgekeerde richting uit gaan, zoals bij de aanslagen in Parijs. Heeft de mensheid in die honderden jaren dan niets bijgeleerd? Maar wat nu gebeurt heeft waarschijnlijk niets met godsdienstoorlogen te maken. De indruk is dat “God of Allah” dikwijls wordt misbruikt om gruweldaden tegen de mensheid te verantwoorden.

Lost het iets op als men, als reactie op de aanslagen in Parijs, IS en het kalifaat gewapenderhand probeert uit te roeien? Is men niet aan het dweilen met de kraan open? Het veroorzaakt allemaal leed, trauma's en wakkert de wraakzin en radicalisering aan. Andere mensen doden lijkt geen misdaad meer als het “ongelovigen” of geradicaliseerden zijn. Martelaren hebben vroeger ook het christendom sterk gemaakt.

De geest en de wil zijn sterker dan het lichaam, niet alleen individueel maar ook voor groepen en volkeren. Zelfdoding omwille van principes wordt heel gewoon. De geest, die geradicaliseerde groeperingen voedt, wordt er alleen maar sterker door. Het fysieke en materiële leven wordt (begint ook meer en meer in westerse kringen....) minder en minder belangrijk. Evolueren we naar een meer geestelijke “wilsgedreven” mensheid?

De wil op zich kan niet worden tegengehouden, maar op termijn misschien wel worden gekanaliseerd en geheroriënteerd. Hoe kunnen we deze soms uiteenlopende streefdoelen van de wil ook beter stroomlijnen en op elkaar afstemmen? Hoe kunnen we vertrouwen scheppen tussen de verschillende stromingen?

Lossen radicale en uiteenlopende pogingen tot evolutie iets op? Of moet er heel veel tijd, geduld en langdurige intense communicatie zorgen voor meer begrip en verstandhouding tussen de verschillende geledingen van de mensheid?

Zijn de “Trojaanse paarden” met vluchtelingen uit landen met veel onrust een dreiging of eerder misschien op lange termijn een deel van de oplossing? Een mensenleven is veel te kort en waarschijnlijk moeten hier dan nog veel generaties over gaan om met minder conflicten te evolveren. Hoe moeten de volkeren meer begrip leren betonen voor hun onderlinge verschillen?

Betere kansen geven aan allochtone jongeren om te integreren, werk te vinden....dit is al geprobeerd, maar blijkbaar niet op de juiste manier, want velen van hen zijn getraumatiseerd, geradicaliseerd of onder invloed van allerlei drugs omdat ze het onrecht (volgens hun perceptie van rechtvaardigheid) niet meer kunnen aanzien. Dit geldt ook in grote mate voor de andere autochtone jongeren. Er is een gebrek aan doel en zinvol bestaan. En er zijn veel onheilsprofeten, die veel invloed op hen kunnen uitoefenen.

Of zijn er misschien te veel mensen op de wereld? Als we deze mensen in hun eigen land niet helpen, met respect voor hun eigen cultuur en gewoonten, is het misschien normaal dat ze naar het “westen” komen. Het is ook van groot belang op welke wijze we ze helpen en niet altijd van uit een superioriteitsgevoel of uit eigen profijt. Waarom gaat er niet meer juist gerichte ontwikkelingshulp naar derde landen?

We moeten af van onze al te materialistische en dikwijls decadente gedragingen in onze westerse maatschappij, waar alles nog te veel rond geld en profijt op korte termijn draait. Het ontbreekt ons aan een door de mensheid gedragen langetermijnvisie! In onze parlementaire democratie hebben de meeste politici alleen maar een heel korte termijnvisie, zodat ze politiek kunnen overleven tot de volgende verkiezingen. En dictators in totalitaire regimes dienen meestal alleen hun eigen belang en dat van een kring van profiteurs rondom hen.

Al te vlugge wraak-reacties zijn zwaar emotioneel geladen en lossen op termijn helemaal niets op, integendeel.

49. Hoe ontstaan trauma's?

Als wilsuitingen zowel van individuen als van generaties (families) en volkeren niet worden vervuld, veroorzaakt dit zowel geestelijke (SQ) als fysieke (FQ) blokkeringen, meestal na scenario's van vluchten en of vechten. Dit veroorzaakt ophopingen van energieën, die wanneer ze niet in goede banen worden geleid, tot zware trauma's kunnen leiden bij deze mensen. Het onderbreken van een wilsuiting voelt aan zoals de onmogelijkheid om nog verder in- of uit te ademen! En na een inademing moet er een uitademing komen. Als dit ontbreekt kunnen we er zowel fysiek als geestelijk aan kapot gaan. Dit is waarschijnlijk letterlijk het geval bij zelfmoordterroristen.

Deze mensen blijven mentaal, emotioneel en fysiek in cirkels ronddraaien en gaan er aan kapot tenzij er gepaste uitlaatkleppen worden ontdekt door henzelf of door aangepaste hulp. Dit is allesbehalve eenvoudig en daarom kan het zo lang duren vooraleer evoluties merkbaar zijn. Zowel het gevoel (aantrekkingskracht en door herinneringen gestuurde verbanden leggen) als de ratio (lineair en logisch uit verwerkte ervaring denken) zijn dikwijls een rem om uit dit cirkelvormig ronddraaien te geraken.

De wil is een dimensieloze, ruimteloze en tijdloze grootheid, die ook niet gebonden is aan gevoel of ratio. Het is een quasi instinctief afstevenen op een doel, dat oneindig ver schijnt te liggen ook in de limieten van ruimte en tijd. Fundamenteel heeft de wil ook te maken met instinctief leven en overleven van de mensheid. We moeten proberen om onze spontane/instinctieve wil geleidelijk en samen te ontdekken en deze dan zijn vrije loop te laten gaan, vertrouwend op deze impulsen en door zich niet te veel laten leiden door eigengemaakte gevoelsmatige of rationele denkbeelden van wat de “enige” waarheid zou zijn.

Er zijn veel wegen, die naar “het echte einddoel” leiden en bijgevolg zijn er deelaspecten van de wil en tussen-doelstellingen, die zouden moeten leiden naar een uiteindelijk doel. Over deze wegen en deelaspecten, lopen de meningen sterk uiteen.

Wanneer wilsuitingen worden geblokkeerd of een richting uitgaan die helemaal niet strookt met het ultieme doel van de mensheid, wrekt zich dat zowel op het mentale, gevoels- als fysieke vlak en dit worden dan trauma's genoemd.

Zijn er middelen of methoden die zowel individuen als volkeren kunnen helpen om uit hun cirkel te geraken? Het volstaat hierbij vermoedelijk niet om alleen de oorzaak van het trauma te kennen, herkennen of te erkennen. Dit is wel nodig en nuttig, maar men mag er niet blijven in rondhangen. Er is meer nodig.

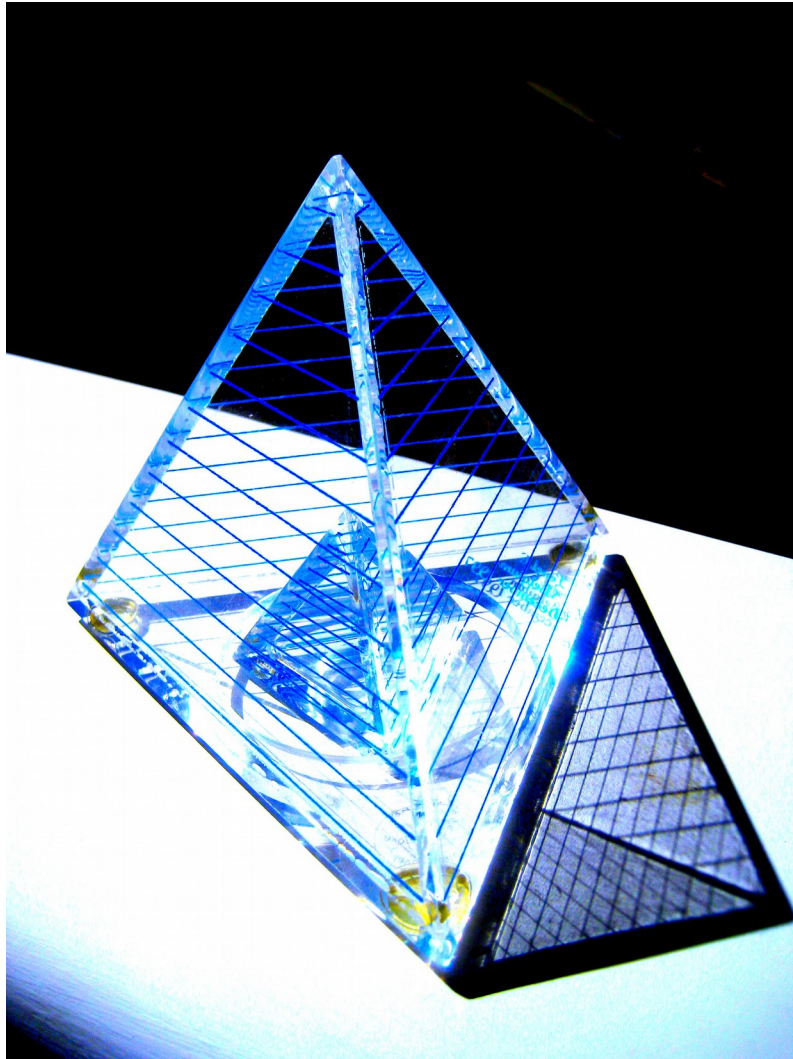
Kan men de film van zijn leven, ook van vroegere generaties, terugdraaien? Voor de menselijke ziel, die geen tijd kent, moet het wel mogelijk zijn om sommige dingen of levensloop opnieuw te beginnen op een andere manier, die meer strookt met uiteindelijke doelstellingen van de mensheid. Die doelstellingen leert men eigenlijk maar geleidelijk kennen door de weerslag van gemaakte fouten te ervaren. Maar er zijn eigenlijk geen fouten of schuldigen omdat de waarheid over wat goed en kwaad is, niet bestaat.

In cirkels draaien kan gelijkaardige omstandigheden scheppen om een nieuwe uitweg te maken uit blokkades door trauma's. Dit ronddraaien kan over veel generaties en volkeren blijven duren en moet niet alleen voor ieder individu afzonderlijk bekeken worden. Er moet van ergens een impuls komen om een sprong uit te cirkel (upgrading) te kunnen maken. Vermoedelijk moet de afgebroken wilsuiting, die oorzaak was van het trauma, eerst teruggedraaid worden naar gelijkaardige omstandigheden (meestal in EQ-verband), waaruit hij is ontstaan. Daarna zou men dan een nieuwe wilsimpuls moeten uiten. Deze zou dan meer conform moeten zijn met de ultieme doelstellingen van de mensheid om een uitweg en upgrading te kunnen maken uit de blokkade door het trauma. Dit principe geldt zowel voor individuen als voor volkeren. Het is evenwel niet zo eenvoudig om te onderkennen en te leren naar waar de geestelijke mens of mensheid best evolueert. Het algemeen wereld- of kosmos-belang zou hier moeten primeren.

50. Het tetraëder-model

In een spirituele Yoga-opleiding werden ons vroeger tetraëders overhandigd met een driehoek als grondvlak en dan 13 verdelingen loodrecht hierop naar de 4^e top toe, zonder veel uitleg maar als gedachtesteun bij meditatie.

De verdelingen naar de top toe geven lagen aan, beginnende onderaan is het “concreet” en naar boven toe wordt het “abstract”. Is er bij die 4^e top een analogie met SQ of met de 1^e straal volgens de boeken van A. Bailey?

Wat zouden de 3 hoeken op het grondvlak kunnen betekenen?

Als men zich op het (materiële) concrete grondvlak begeeft zouden deze hoeken kunnen staan voor “massa”, ”ruimte” en “tijd”.

Vertrekkende van uit de “massa” kan men zich steeds ijler wordende massa zoals vloeistof en gas voorstellen en naar de 4^e top toe zou het energie in een meer zuivere vorm zoals het licht bij een kernreactie kunnen betekenen en tenslotte in een soort absoluut vacuüm van het “niets”. Is er hier verband met FQ en heeft dat dan iets met instincten of vorm te maken?

Als men begint met “ruimte” kan men zich naar de top toe begrip als gravitatie/aantrekkingskracht en hogerop verbindingskrachten, liefde, gevoel, verbanden leggen, samenhang, verbondenheid, synthese en eenheid inbeelden. Is er analogie met EQ? Aan de 4^e top heeft men dan “alles samen”.

Van uit de “tijd” kan men denken aan verleden, nu en toekomst, hogerop een begrip zoals bewustzijn (tijd is waarschijnlijk door het bewustzijn uitgevonden), het leven en “intelligent” bestaan. Het heeft met de mensheid, ervaring en overleven door de tijd heen, te maken. Wat men “logisch” (lineair of in boomstructuren zoals een computer) denken noemt past hier ook in de opgaande tijdkolom. Analogie met IQ? Bovenaan de top kan men zich een tijdloos wit gat voorstellen nadat ook massa en ruimte door een zwart gat is opgezwolgen, zodat er helemaal niets meer is.

Van uit de top worden, omgekeerd beschouwd, massa, tijd en ruimte gegenereerd....door verschillende lagen van steeds intenser wordende concretisering zoals bij kernfusie.

Deze tetraëder is ook geen statisch model want als de tijd, ruimte en massa stilstaat is het alsof de tetraëder wordt omgedraaid en worden er terug “concrete” dingen geschapen van uit het “niets” of uit een soort supergeconcentreerde dimensieloze “wil”. Het wit gat schept dan weer een zwart gat en zo gaat dat in cycli verder. (en het wit en zwart gat is waarschijnlijk hetzelfde...)

Al wat “is”, vindt ergens een plaats in de tetraëder met verschillende doseringen van de fundamentele elementen ervan. De bedoelingen geuit door de “wil” zorgen er voor dat men zich in het medium van het tetraëder-model kan verplaatsen. Het is dus heel belangrijk te weten hoe bedoelingen en wilsuitingen werken.

Men kan zich ook voorstellen dat ieder puntje in de tetraëder een mini-tetraëder is, die zich kan verplaatsen door uitbreiding en fusie met zijn aansluitende naburige mini-tetraëders. Grote sprongen ineens door tetraëder-medium zijn weinig waarschijnlijk omdat er telkens gecoördineerde fysieke (massa), mentale(tijd) en emotionele(ruimte) leerprocessen nodig zijn. Kleine door de wil gedreven stappen maken bewegingen mogelijk. Het lukt ook waarschijnlijk niet om met één enkel basiselement (van de 3) enige verplaatsing mogelijk te maken.

51. Placebo's

Lange tijd werden placebo's als iets negatief beschouwd, omdat het de patiënt de indruk zou geven dat hij hierdoor van zijn kwaal zou genezen worden, terwijl het niet zo zou zijn.

Meer recent onderzoek bevestigt evenwel dat placebo's in vele gevallen even goed kunnen helpen als planten of chemie en proefondervindelijk gebaseerde medicatie. Daarbij zou het niet zozeer relevant zijn of de patiënt weet of hij een placebo inneemt of niet.

De effectiviteit zou eerder te maken hebben met de goede band en vertrouwensrelatie die zou bestaan tussen persoon die het middel toedient en de patiënt. En als beide er echt in geloven helpt het. Als het placebo niet meer wordt genomen kan de oorspronkelijke kwaal terugkeren.

Het placebo zou als gevolg hebben dat de endocriene klieren (interface?) in de hersenen spontaan stoffen zouden aanmaken, die de kwaal genezen.

Zou het niet kunnen dat de gezamenlijke wil van de “toediener” en patiënt, ondersteund door de kennis (tijddimensie, IQ) en empathische/vertrouwensband (EQ) tussen beide, de fysieke leemte (en de diepliggende oorzaak van de kwaal) in het lichaam van de patiënt herstelt? In feite bestaat de kwaal alleen maar in het “hoofd” van de patiënt. Doordat hij met zijn ontregelde interface tussen zijn antennes denkt en voelt dat hij ziek is, is hij ziek.

De samenwerking van 2 tetraëders (die van toediener en patiënt) zou dit tot stand kunnen gebracht hebben. De patiënt heeft daardoor een fysieke – en de toediener een kennis-upgrade ondergaan. Ze worden er beide beter van.

52. Vertrouwen

Vertrouwen zou een sleutelbegrip kunnen zijn om te komen tot een gezamenlijke wil, niet alleen in een relatie tussen toediener en patiënt, zoals hierboven, maar ook in vele relaties op wereldschaal.

In deze wereld berust reeds heel veel op vertrouwen. Geld bijvoorbeeld heeft maar waarde als er vertrouwen bestaat tussen de partners die met dat geld omgaan, handel drijven en ondernemingen doen leven en groeien. Gebrek aan vertrouwen leidt tot crashes op de beurs.

Open en niet vervalste communicatie speelt hier een grote rol en hierbij kan het internet, als het goed wordt gebruikt, een belangrijke bron zijn opdat de mensen en volkeren elkaar beter zouden vertrouwen. Er moet veel overlegd en naar elkaar begripvol geluisterd worden.

Het lijkt me ook dat begrippen zoals “privacy” en “intellectuele eigendom” in belang moeten afnemen. We moeten daarom natuurlijk niet alles open en bloot naar buiten brengen, want er zijn velen die daar graag voor hun eigen profijt misbruik zouden van maken. In dit verband spelen de sociale media een niet zo zuivere rol!

Als iemand of een groep een uitvinding heeft gedaan of nieuwe ideeën heeft, is dit in principe eigendom van heel de mensheid, die hierdoor kan bijleren en er het genot van hebben.

Als de interface tussen de antennes en het FQ van het lichaam door drugs beschadigd is, heeft dit onmiddellijk invloed op de mogelijkheid om iemand of iets te vertrouwen. Leren om afstand te nemen van de ingebakken eigen streefdoelen, eigen waarheids- en rechtvaardigheidsgevoel is voor kinderen van de wil niet eenvoudig. Dit loslaten en tevens openstaan voor andere ideeën van buiten zichzelf kan geleidelijk het vertrouwen aanzwengelen. Veel geduld en aangepaste begeleiding zijn hier nodig. Dit is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Er is enorm veel EQ in de nabijheid van het kind nodig om de interface te herstellen.

De fantasie en creativiteit, die mettertijd door de onaangepaste omgeving en begeleiding van het kind is teloor gegaan, moet terug aangewakkerd worden en kan de band met de FQ herstellen en dit kan zo maar niet in een handomdraai, maar met kleine stappen.

53. “To recommend” lijst en “to avoid” lijst van werkwoorden

We hebben het hier over niet-exhaustieve lijsten van werkwoorden die we in 2 categorieën hebben ondergebracht. Ze zijn voornamelijk bestemd voor kinderen van de wil als deze er in slagen om over deze werkwoorden te mediteren. Naargelang de interpretatie die men er aan geeft, kunnen sommige werkwoorden ook in de andere categorie worden ondergebracht.

TE VERMIJDEN:

hebben, bezitten, (ver)oordelen, (af-, op-)sluiten, zich laten opjagen/opjagen, absorberen, focussen, stunten, winnen, zich afzonderen, zich ergeren, zich opwinden, verbergen, blokkeren, (af)nemen, verdoven, (ver)hinderen, uitschakelen, piekeren, begrenzen, vergaren, haten, vernietigen, (over)heersen, zich verzetten, streven, showen, afstoten, gelijk hebben.....

AAN TE BEVELEN:

observeren, zijn, luisteren, openen, rustig blijven, loslaten, vertrouwen, verdragen, verkennen, in-/uitademen, vragen, informeren, onderzoeken, geven/ontvangen, leren, inschakelen, uitnodigen, laten doorstromen, zich leeg maken, aandacht schenken, fantaseren, overleggen, geloven, hopen, doorgeven, vergeven, begrijpen, scheppen, ontspannen, herbronnen, uitstralen, zich verzoenen, integreren, genieten.....

54. “Les extremes se touchent”

SQ heeft te maken met de uiteinden van alle universa of dimensies die elkaar raken.

Macrokosmos en microkosmos vloeien in elkaar. Het onmetelijk grote in het heelal en hetgeen met de elektronenmicroscoop kan worden gezien zijn gelijkaardig. In de fysica (FQ) ziet men in het eerste geval enorm grote massa's in de ruimte ontploffen of verdwijnen in zwarte gaten met bijhorende zwaartekrachtgolven. Deze doen tijd en ruimte trillen in superlage frequenties, die zich met lichtsnelheid voortplanten. In het andere geval wordt opnieuw massa geschapen in de kleinste onderdelen van de kern van atomen met zeer hoge eigenfrequenties.

In feite gaat het over hetzelfde soort verschijnselen, maar de waarneming heeft plaats in een ander universum (dimensie).

Er is dus blijkbaar een transformatie gebeurd in een medium waar geen afmetingen (ruimte) of tijd bestaan en met een snelheid die groter is dan de lichtsnelheid: ogenblikkelijk. Het gaat hier over een singulier punt tussen universa met aan de ene kant een zwart, dat absorbeert en aan de andere kant een wit gat, dat schept. Er zijn waarschijnlijk veel universa/dimensies die we (nog) niet kennen.

Andere uitdrukkingen zoals “ l'intelligence frise la folie ” : de intelligentie (IQ) raakt aan de zotheid, wijzen in dezelfde richting. Verkiezingsmeetings (EQ) zoals in de USA tonen ook hoe extreem kan worden gereageerd door kiezers voor oplossingen voor de problemen van deze tijd. De meerderheid van EQ kiezers voelt zich evenwel door meetings niet aangesproken maar zwalpt ook tussen uitersten.

Kinderen van de wil denken en voelen evenzeer in uitersten. Als ze tegenovergestelde ideeën hebben over de waarheid, liggen hun waarheden wellicht ook dicht bij elkaar, maar de kinderen bevinden zich geestelijk in verschillende universa. Het is dus belangrijk om na te gaan in welke omgeving en omstandigheden de ideeën zijn tot stand gekomen om ze beter trachten te begrijpen.

55. De zon

In dit boek werd tot nu toe een belangrijk aspect verwaarloosd en het zou niet verantwoord zijn dat de zon, niet alleen als een voor de aarde belangrijk hemellichaam, maar ook als de geestelijke invloed die zij uitstraalt, zijn rechtmatige plaats te geven.

Zoals de zon door Copernicus zijn juiste plaats gekregen heeft in ons zonnestelsel, waardoor de aarde niet meer als centrum van het heelal kon doorgaan, zo zouden ook de kinderen van de wil moeten tot het besef komen dat ze niet als goden hun eigengereide wil kunnen doordrijven, zonder rekening te houden met andere mensen, volkeren en de ganse mensheid.

Hiermee wordt nu niet bedoeld dat de kinderen van de wil overvloedig in het zonlicht moeten gaan baden. Wij hebben het hier over de geestelijke waarden, die de zon “incarneert” zoals aantrekking en liefde en meer algemeen EQ-waarden. Zij zouden voortdurend moeten baden in de liefde en begripvol leren omgaan met andere mensen en hun ideeën.

In een vorig hoofdstuk hadden we het reeds over de maan als (blauwe) katalysator om het water en de IQ-beginselen op aarde en de mensheid te brengen. Zo ook speelt de zon haar (gele) katalysatorrol om EQ beginselen uit te stralen naar onze aarde en hier de bron te zijn van alle leven en de samenhang van alles.

Haar rol als katalysator is nog lang niet uitgespeeld en ze gaat haar invloed nog enkele miljarden jaren uitoefenen in ons zonnestelsel. Waar de mensheid en de natuur hier op heel lange termijn naar toe gaat is ver van duidelijk, maar wat wel duidelijk is dat we van haar liefde en aantrekking maximaal gebruik moeten maken. Het uiteindelijk doel van de (geestelijke) mensheid ligt vermoedelijk verder dan ons zonnestelsel en onze Melkweg. Dit doel is eigenlijk tijd- en ruimtelos.

Zou mediteren over de zon in haar hogere (SQ) beginselen voor kinderen van de wil een hulpmiddel kunnen zijn, opdat zij zich zouden bewust worden dat zij niet het centrum zijn, maar deel uitmaken van een veel groter geheel en dat alles aaneen hangt? Kunnen ze leren om alles rondom hen graag te zien, te waarderen en liefdevolle warmte uit te stralen zoals de zon? Dergelijke instellingen moeten van kindsbeen af en wereldwijd worden bijgebracht....wij hebben nog veel tijd en geduld nodig.

56. Etymologie van de ziel

In dit boek is reeds herhaaldelijk sprake geweest van kleuren, klanken, talen, rituelen en gelijkaardige begrippen. In de taalkunde bestaat een wetenschap die tracht te achterhalen vanwaar een woord/klank komt: etymologie (Grieks). Deze wetenschap tracht de waarheid die schuilt achter een woord beter te begrijpen, door de herkomst en evolutie ervan in het gesproken en geschreven woord uit het verleden te onderzoeken. Soms moeten we verder dan het Sanskriet teruggaan.

Mettertijd kunnen sommige woorden en klanken een heel andere betekenis krijgen omdat ze in een andere omgeving of context worden gebruikt. Het is dus ook nodig de recente evoluties van woorden te kennen vanuit de omgeving waarin de nieuwe betekenis is ontstaan. Het kan op deze wijze mogelijk worden om woorden, die men voor de eerste maal hoort, te begrijpen. Ik ben er mij van bewust dat ik sommige woorden in dit boek een andere wending geef dan wat als een normale interpretatie wordt aanzien.

In feite in is het gebruik van “woorden” in de context van de “ziel” een contradictie. De ultieme ziel is tijdloos en ruimteloos, maar in de opgaande SQ-lijn naar dit ultieme, kent de ziel een aantal bewustzijnstoestanden die wel te vatten zijn met begrippen zoals klanken, kleuren, rituelen enz. We zouden het misschien moeten hebben over “animologie” i.p.v. over etymologie van de ziel.

Als we op deze wereld komen denken we, onder invloed van (blauwe) IQ impulsen, individuen te zijn, die alleen staan en materie moeten vergaren om bestand te zijn tegen de omgeving waarin we geboren worden. Niets is minder waar want we behoren tot zielgroepen onder de koepel van een liefdevolle (gele) EQ-zon. We hebben een familie en voelen ons daar veilig en geborgen. Daarbij horen een aantal rituelen. We voelen ons goed met het dialect van ons dorp. We behoren tot een volk met zijn tradities. Dit heeft veel met klanken en kleuren te maken en met onze verbondenheid met de natuur.

Kinderen van de wil met grote IQ-individu-impulsen wensen niet tot een zielgroep te behoren en zetten zich af tegen hun omgeving en denken zich voortdurend te moeten verdedigen tegen alles om hun eigen doel te bereiken. Ze moeten met veel liefde omringd worden om te ervaren wat het samenhorigheidsgevoel op verschillende niveaus betekent. Zij moeten begeleid worden en oefenen om zich bij voor hen aangepaste klanken, kleuren en rituelen goed te voelen en zo trachten de oorsprong van het zielgevoel te ontdekken: alles is met elkaar verbonden (ze zijn niet alleen).

57. Primum vivere deinde philosophari

Dit is een bekende uitspraak van de Griekse filosoof Aristoteles bijna 2500 jaar geleden. In dit boek kan ik de indruk geven dat ik het omgekeerd aanpak (van abstract naar concreet). Aristoteles had zeker gelijk als we er van uitgaan dat alles in chronologische volgorde verloopt: eerst eten en drinken voor kinderen, jongeren en adolescenten en nadien filosoferen en over de zin van het leven nadenken als men ouder en wijzer wordt.

Ik meen dat de ouderen hun ervaring op de juiste manier moeten proberen over te brengen naar jongeren of meer algemeen naar kinderen (van de wil) en naar mensen die geen behoefte hebben aan filosoferen omdat aan hun materiële basisbehoeften niet wordt voldaan. Het gaat niet alleen over de inhoud van wat overgebracht moet worden, maar ook over de wijze waarop dit wordt overgebracht.

Inhoudelijk zullen er weinigen aan twijfelen dat bij de kinderen eerst en vooral een FQ-aanpak noodzakelijk is met gezonde voeding met veel variatie, veel beweging en regelmatige rust en slaapgewoonten. Bijna gelijktijdig en niet minder belangrijk is dat er gezorgd moet worden voor een aangepaste liefdevolle EQ-omgeving zowel thuis als in en met de natuur. Het hoeven niet noodzakelijk de fysieke ouders te zijn, die voor de aangepaste FQ en EQ moeten zorgen, maar het kind moet kunnen opgroeien in een echte gezinssfeer. Vele natuurlijke ouders denken dat alles in hun kinderen van hun genen komt en dat het kind daarom van hen is. Dit klopt slechts gedeeltelijk. Voor het kind kan dit tijdens het fysiek opgroeien zeer nuttig zijn, maar geestelijk gezien is het kind een emanatie van de ganse menselijke groepsziel en niemand bezit het!

Als een van beide (FQ en EQ) ontbreekt loopt de opvoeding van het kind al verkeerd van bij het begin. Het heeft weinig zin om dit kind nieuwe dingen te leren of inzichten proberen te geven als aan deze basisvoorwaarden niet is voldaan. Het zal daar geen behoefte aan hebben en dergelijke pogingen van de omgeving kunnen door het kind zelfs als vijandelijk ervaren worden. De kans op ontsporing en vereenzaming van het kind in deze omstandigheden is zeer groot, met later behoefte aan psychologische bijstand. Vandaar het gevaar van uiteenvallende gezinnen, wat dikwijls gebeurt onder economische druk, die bij de ouders stress veroorzaakt en ook omdat de omstandigheden bij het opgroeien van de ouders, voorouders of pleegouders zelf niet zo goed waren. Het kan dus het gevolg van een kettingreactie zijn omwille van een soms moeilijk te achterhalen voorgeschiedenis.

Buiten het gezin is een van de eerste contacten buitenshuis meestal in de kleuterschool. Deze school mag er niet enkel zijn als opvangplaats voor de ouders, die gaan werken. Dit is gelukkig meestal niet zo! In de mate dat abnormale gedragingen van het kind (zoals autisme) in het gezin nog niet waren opgemerkt, is het belangrijk dat die hier tijdig wordt vastgesteld, zodat zonder verwijl passende therapieën kunnen worden toegepast. Nadien zijn ze meestal minder effectief.

In een verdere fase van het opgroeien, komt naast de opvoeding in het gezin, een periode van ontdekken en vragen stellen over een steeds groter wordende omgeving rondom het kind. Het is niet gemakkelijk voor de ouders om aan deze nieuwe behoeften te voldoen en om op de vragen een juist antwoord te geven. Er komen vrienden en scholen aan te pas om voor het kind meer duidelijkheid te brengen en het wordt dikwijls een zoektocht om gepaste antwoorden te krijgen, maar weinigen zijn in staat om deze te geven op de juiste manier. Ook opzoeken op internet leveren niet de antwoorden op, die verwacht worden en geven dikwijls een vertekend beeld van de “waarheid”, die wordt gezocht. Er is begeleiding nodig van “wijze” mensen.

In het onderwijs vinden we veel “wijze” mensen, die opgeleid zijn om de jongeren te helpen om “wijs” te worden. Veel hangt af van de wijze waarop de leerkrachten zijn opgeleid en dat ze zelf opleiding geven. Zij zijn daarin niet vrij en (te) veel wordt door de overheid geregeld. In sommige landen gaat het zelfs zo ver dat alle onderwijs buiten deze over de eigen godsdienst verboden is en slechts aan jongens mag worden gegeven. Bij ons is het gelukkig zo erg niet maar er moet ernstig gewaakt worden over de wijze waarop het onderwijs wordt gegeven en de inhoud van de vakken wordt bepaald.

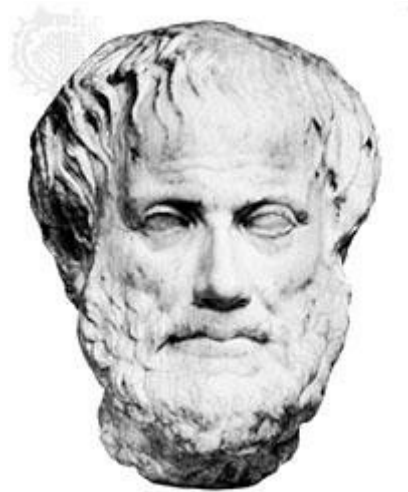
Van belang is dat de leerkrachten hun taak met veel liefde kunnen uitoefenen en dit gaat ook over de IQ-getinte vakken zoals wiskunde en economie. De kinderen moeten niet klaargestoomd worden voor de economie, maar klaargemaakt worden voor de samenleving. Er moet voldoende vrijheid worden gelaten aan de leerkrachten om dit in te vullen. Uiteraard moet er regelmatig geëvalueerd worden of deze invulling doeltreffend was en zijn vruchten afwerpt door de gedragingen en attitudes van de leerlingen te testen.

Volgende aspecten van de opleidingen zouden (meer) moeten kunnen aan bod komen (niet limitatief):

- gevaren van de marketing: wat heb ik echt nodig en wat niet?
- tijd en rust (zoals meditatie) inbouwen. Wat is bioritme?
- gezonde sport zonder competitie
- leren observeren, luisteren en juist waarnemen
- liefde voor natuur, dieren en planten, natuurwandelingen
- manieren van communiceren, talenkennis (ook dialecten)
- voor- en nadelen van internet en smartphones
- relativiteit van “waarheid”
- leren kiezen, weten wat men wil en de gevolgen ervan voor zichzelf en anderen
- kader verruimen om problemen op te lossen
- overzicht van religies en filosofieën en discussies hierover
- onze plaats in de wereld en in het heelal
- harmonische discussies voor gemeenschappelijk gedragen oplossingen
- zuivere creativiteit bij ontwerpen van kunstvoorwerpen of nieuwe ideeën
- echte democratie aanleren. Politieke regimes
- relatief belang van “het gelijk hebben”
- spaarzaam omgaan met materie en giften van de natuur
- wat is gezonde voeding?
- waarom zijn er grenzen tussen de landen? Nuttig of nutteloos?
- wat kan en wat kan niet gemeten worden?

Verdere keuzen voor studierichtingen en beroep zouden zo lang mogelijk moeten worden uitgesteld nadat men de kans heeft gehad om een overzicht te krijgen en zijn eigen vaardigheden te ontdekken. Er moet ook later een beroep gekozen worden dat men graag doet en met liefde kan worden uitgevoerd. Er moet ook veel afwisseling ingebouwd worden om verstarring te vermijden.

Er worden hier waarschijnlijk veel open deuren ingestampt, maar als met een aantal van deze principes wordt rekening gehouden, is de kans kleiner dat de nadelige kanten van een eenzijdige IQ-aanpak bij de opvoeding en opleiding in het verdere leven van het kind ontsporingen teweegbrengen.

58. Botsing tussen waarden

Er zijn “oer”- waarden, die terugkeren naar hun oorsprong bij verre voorouders, meesters, profeten en hun aanhangers en er zijn “geëvolueerde” waarden, die geleidelijk en voortdurend worden opgebouwd door ervaring, samenvloeiing en synthese van deze oorspronkelijke en gemeenschappelijk gedragen waarden bij verschillende volkeren en culturen van de mensheid.

Daar de “geëvolueerde” waarden voortdurend worden bijgeschaafd door belangrijke gebeurtenissen op wereldschaal, zijn deze zeker niet perfect en de gebreken ervan, van deze standaarden, zoals democratie, mensenrechten, privacy en globalisering komen regelmatig aan de oppervlakte door betere en snellere communicatiekanalen. Door vallen en opstaan bestaat wel de algemene wereldwijde wil om deze standaarden beter te maken voor de gehele mensheid.

Soms zijn deze gebreken zo schrijnend dat velen de indruk krijgen van een waardeloze, zedeloze en corrupte maatschappij, zodat bij velen de neiging bestaat om terug te keren naar oeroude principes. Sommige “meesters” menen dat ze de principes van hun voorouders incarneren en zij kunnen een zeer grote invloed hebben op kinderen en mensen die geen geloof meer hechten aan de huidige waarden van de maatschappij. Velen van hen, die het niet meer zien zitten en soms op het criminele pad zijn geraakt, luisteren gretig naar de boodschappen van deze profeten om dat ze een uitweg zouden kunnen bieden voor hun ontwricht en ouderloos bestaan. Zij voelen zich opgenomen in een groep met een duidelijke wil en doel: de huidige maatschappij vervangen door een maatschappij, die stoelt op oeroude waarden van profeten en voorouders.

Wanneer het EQ-beginsel op fanatieke wijze doordrongen is bij kinderen van de wil door oer-waarden en/of als deze kinderen willen dat hun oer-waarden IQ-matig, volgens een in een netwerk afgesproken plan, zonder mededogen en direct worden hersteld in de hele maatschappij, heeft dit desastreuze gevolgen.

Bijna dagelijks zijn er terroristische aanslagen in de hele wereld op onschuldige mensen. Als deze aanslagen gebeuren, zoals laatst ook in onze eigen hoofdstad Brussel, brengt dit niet alleen dood en vernieling teweeg, maar ook mentale schokgolven bij de hele bevolking. Bij sommigen, die bang zijn en voornamelijk in hun eigen inheemse oer-waarden geloven, roept dit wraakgevoelens op, maar de overgrote meerderheid is niet bevreesd en wordt overmand door een liefdevol samenhorigheidsgevoel. De wilsuitingen van alle individuen van deze meerderheid worden door het EQ-beginsel samengebundeld en gestroomlijnd naar een doel: “wij zijn één!”. Zijn dergelijke pijnlijke schokgolven noodzakelijk om de willen en doelen van mensen en volkeren in de wereld op elkaar af te stemmen en in dezelfde richting te doen wijzen?

Het is niet zo eenvoudig om de voor- en nadelen van oer-waarden en “geëvolueerde” waarden zonder vooroordelen te evalueren. In het eerste geval komen de principes van de waarden uit de mond en geschriften van individuele “verlichte geesten”, meestal meesters of profeten genoemd. Hun ideeën worden dan meestal geïnterpreteerd door volgelingen en dit geeft dan aanleiding tot diverse afsplitsingen van dat geloof, waarover de volgelingen het onderling meestal niet eens zijn.

Waar de oorspronkelijke op EQ gestoelde oer-basiswaarden zoals liefde, respect en mededogen voor de medemensen meestal heel compatibel zijn met de hedendaagse “geëvolueerde” waarden, is dit gewoonlijk niet het geval voor de interpretaties die er nadien worden aan gegeven, overwegend om macht te verwerven over een groep aanhangers. Kenmerkend is de top-down benadering vanuit de oer-wijsheid van een goddelijke macht, die alles omvat en waarvoor alle opsplitsingen in onze huidige maatschappij zoals “kerk en staat” of “wetgevende, rechterlijke en uitvoerende machten” moeten wijken. Het begrip “privacy”, wat ook het principe van afscheiding inhoudt, is in deze oervisie helemaal geen evidentie.

De meeste “westerlingen” onder ons vinden deze opsplitsingen en scheidingen van machten evenwel vanzelfsprekend in onze IQ-gedomineerde democratieën. Aan de hand van de minder goede ervaringen zoals corruptieschandalen, fiscale fraude in palmboomparadijzen, het kopen van stemmen bij verkiezingen, het welig tieren van alcoholverbruik en drugstrafieken en het misbruik dat dikwijls van privacy wordt gemaakt, moeten we ons toch vragen durven stellen over al deze scheidingen van bevoegdheden in ons democratisch bestel. Verborgen vrijheden van enkelingen kunnen immers belangrijke beperkingen veroorzaken voor vele anderen.

Moet er niet meer nadruk gelegd worden op spirituele eenheid van de mensheid en meer nadruk gelegd worden op samenhang en internationale samenwerking met EQ als ondertoon? Onze kinderen begrijpen dit veel beter dan de volwassenen, waarvan de geesten reeds vervormd zijn door commerciële stress, grondstoffenverspilling, winst en mateloze geldbehoeften. Er zijn te veel misbruiken in ons democratisch bestel, die grondige heroverwegingen noodzakelijk maken. Moeten de volwassenen niet terug gaan denken en voelen gelijk onbevooroordeelde kinderen om wereldwijd een nieuwe generatie van kinderen van de wil tot stand te doen komen?

59. Omgaan met macht

Kinderen van de wil willen macht uitoefenen. Die macht kan op velerlei wijzen worden uitgeoefend zoals met geld, via de politiek, met godsdienst of levensbeschouwelijke overtuigingen, via vakbonden, met militair geweld, met informatie, met grondstoffen enz. Het onderscheid dat voor de manier van uitoefening van de macht zou kunnen gemaakt worden tussen democratie en dictatuur is niet zo belangrijk.

Op zich is er niets verkeerd aan macht uitoefenen als het doel maar op de juiste wijze wordt gekozen. In heel veel gevallen moeten we echter vaststellen dat de macht gebruikt wordt om de macht in stand te houden van een beperkte groep mensen die er persoonlijk voordeel uit halen, zonder dat de hele gemeenschap er wel bij vaart. Dit leidt dan ook tot corruptie.

Deze kinderen van de wil kunnen zeer eigenwijs zijn en menen dikwijls dat alle complexe problemen met enkele slogans kunnen opgelost worden. Deze slogans zijn dikwijls populistisch, zodat de kring van (EQ-) aanhangers van deze kinderen vergroot. De groepszielen die zo ontstaan, gaan zo meer en meer in hun eigen slogans geloven en radicaliseren. Populisten ondermijnen het democratisch systeem omdat ze zogezegd luisteren naar het volk, dat evenwel onvoldoende wordt ingelicht over alle gevolgen van de keuzen die worden gemaakt. Overal in de wereld zien we machtswellustelingen opduiken, die dikwijls naar het hoogste politiek ambt streven en kenmerkend is dat ze naar verdeeldheid streven onder de mensen en steeds naar vijanden zoeken.

Als we naar het verleden kijken, zijn er meer voorbeelden te vinden van machtsmisbruik dan van het gebruik ten goede waar iedereen wel bij vaart. Vroeger ging het dan meer over het uitoefenen van een soort goddelijke macht en de groep of het land moest zich dan zonder morren richten naar de bevelen van enkelingen die een monopolie hierover hadden. Tegenspartelen werd als majesteitsschennis beschouwd en dikwijls met de dood bestraft. Dit soort machtsmisbruik bestaat nog altijd vandaag maar is duidelijk en gelukkig aan het afnemen. Zijn het de laatste stuiprekkingsen, die nog veel dood en vernieling zaaien zoals bij IS en soortgelijke geradicaliseerden? Hopelijk wel!

Een ander soort machtsmisbruik heeft zich voorgedaan bij de kolonisatie in America, Afrika en Azië van een aantal territoria en de volkeren die er woonden. Onder het mom van het brengen van de beschaving en de kerstening van een aantal volkeren en stammen heeft het “westen” bestaande culturen uitgeroeid, grondstoffen onvreemd en slavernij ingevoerd tot eigen verrijking en zo lange tijd zijn wil opgelegd aan de “derde” wereld. Ook hier is gelukkig een einde aan gekomen. We moeten er niet van verschieten dat wij nu de reactie van het grootste deel van deze “derde” wereld ervaren voor deze mistoestanden, die wij hebben geschapen. De ontwikkelingslanden van vroeger worden nu meer en meer onze gelijkwaardige partners en overtroeven ons zelfs.

De steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk is het gevolg van een ander soort machtsmisbruik, niet zozeer en in steeds mindere mate de kloof tussen het arme zuiden en het rijke noorden. Het gebeurt in ieder land afzonderlijk: de plaatselijke machthebbers, die zich verrijken ten koste van het grootste deel van de eigen bevolking, waarvan velen in armoede leven.

De middelen die de machthebbers (van allerlei soorten) daartoe gebruiken zijn dikwijls ondoorzichtig en geraffineerd. De klassieke wetten van vraag en aanbod worden gemanipuleerd om het directe profijt te vergroten van enkele rijken ten nadele van de hele bevolking en de latere generaties.

Machtsconcentraties vergroten meestal de kans op misbruik omdat de verleiding om profijt te genereren voor een beperkte groep te groot wordt. Er moeten grenzen komen aan privacywetten om machtsmisbruik, corruptie en fraude gemakkelijker en tijdig te kunnen vaststellen. Internationale samenwerking voor de opsporing ervan moet versterkt worden en als collectieve diefstal bewezen wordt moeten er heel zware straffen worden voorzien.

De machthebbers zelf – en er zijn er veel bij die het goed voor hebben met de hele gemeenschap – moeten zich beter laten omringen door de juiste raadgevers van allerlei disciplines en niet alleen vertrouwen op hun eigen inzichten. Als kinderen van de wil zijn ze immers geneigd om zeer eigengereid te werk te gaan. De meeste problemen zijn heel complex geworden en niet in een handomdraai op te lossen wanneer men als doel heeft dat de hele gemeenschap en de volgende generaties er wel moeten bij varen. De keuze van de juiste raadgevers is niet eenvoudig en selectiemethodes liggen niet voor de hand, maar zou multidisciplinair moeten worden georganiseerd. De machthebbers zelf staan ook onder grote druk. Wij zien meer en meer dat in dat milieu in toenemende mate toevlucht wordt gezocht naar alcohol en andere drugs, wat mede oorzaak is van het nemen van overhaaste en ongecontroleerde beslissingen. Daar dit invloed heeft op een hele gemeenschap, moeten er maatregelen genomen worden om dit op een deskundige manier vast te stellen en zonder uitstel te stoppen.

Uiteraard mag het profijt- of winstbeginsel niet worden weggewerkt, maar de hoofdzaak moet zijn dat economie geen onmenselijke stress mag veroorzaken of armoede bij een groot deel van de bevolking teweegbrengt. Ook de invloed op lange termijn op de natuur en de wijde omgeving moet worden nagegaan vooraleer grote beslissingen te nemen. De ontwikkelingsplannen van bedrijven moeten daarom openbaar gemaakt worden.

De weg naar een ideale toestand, waarbij geen macht meer zou moeten worden uitgeoefend omdat alles in harmonie leeft en ieder levend wezen zijn stukje van de macht zou uitoefenen en zo het geluk in de eenheid kan vinden, is nog heel ver te zoeken. Is dit een illusie? Hoeveel rondjes doorheen FQ, IQ en EQ moeten er nog gedraaid worden met verschillende tijdsverloop voor al de levende onderdelen van hetgeen dat uiteindelijk één leven is? Kan een gezamenlijke wil ook leiden naar een gezamenlijke machtsafstand? Zijn er manieren om de vloeibaarheid en geleidbaarheid van het SQ-beginsel te verbeteren om deze weg te vinden zonder steeds de talloze maar in feite denkbeeldige grenzen met geweld te moeten doorbreken?

60. Showgehalte verminderen

In hoofdstuk 34 hadden we het reeds over individualisme enerzijds en massamanifestaties anderzijds. Als individu zijn velen onder de kinderen van de wil geneigd om steeds de beste en de eerste te willen zijn. Er zijn zeer uiteenlopende domeinen waarin zij de show willen stelen om aan anderen te tonen hoe goed ze wel zijn in hun domein. Het gaat dikwijls over zeer gespecialiseerde vaardigheden zoals bij Rubiks-kubussen en topprestaties in de sport of idolen bij massamanifestaties en politieke meetings of genieën in quiz-wedstrijden. Meestal zijn het bijzondere kundigheden die met FQ of IQ te maken hebben en waar het eergevoel van het individu voorop staat. De huidige trend van het maken van “selfies”, waarbij niet getoond wordt hoe men is maar hoe men wil gezien worden, toont ook aan hoe de media inspelen op dit soort showgehalte, als het verder ontaardt.

Als ouders en opvoeders met dergelijke showtendensen de kinderen op deze manier opvoeden, lijkt mij dat wel bedenkelijk. Het risico is dat bij falen of tegenslag van het kind, dat zijn (door anderen voorgekauwd) vooropgesteld doel niet bereikt, de ganse wereld voor hem als een pudding kan ineenvallen door deze eenzijdige ontwikkeling. Het kunnen “mislukte” kinderen worden, met mogelijk nefaste gevolgen voor hun verder leven. Men kan dit ook zien als een soort kindermishandeling, wanneer de focus wordt gericht op een zeer gespecialiseerd doel en de andere algemene (voornamelijk EQ) ontwikkeling daardoor in de verdrukking komt. Dit is ook het gevaar bij zogenaamde hoogbegaafde kinderen, die dan soms in afzondering en met gelijkaardige kinderen een bijzondere opleiding krijgen en alle sociale contacten met “normale” mensen dreigen te verliezen.

Allerlei records willen breken om in het Guinness Records Book te komen, om duizenden “vrienden” te krijgen op Facebook of om op een voetbalveld of podium te staan met duizenden hooligans, kunnen toch moeilijk als het streefdoel aanvaard worden om zowel het individu als de massa te bevredigen? Is dat nu het belangrijkste in deze wereld?

Veel show trekt natuurlijk veel financiële middelen aan en zetten sommige kinderen van de wil aan om tot het uiterste te gaan, maar wie wordt daar nu beter van: de financiële goeroes van de media.

De kinderen vallen in de vergeetput zo gauw ze de verwachtingen niet inlossen. Drugs zijn dan niet ver te zoeken om te bekomen van hun mislukking. Laten we maatregelen nemen om dergelijke verdere evoluties te vermijden: hoe het showgehalte verminderen?

61. Swaps als geldcreatie?

Het internationaal consortium van kinderen van de wil in de financiële bank- en verzekeringswezen zijn de werkelijke machthebbers in het westen. Het zijn incarnaties van eenzelfde groepsziel met gelijkaardige doelstellingen. De politieke leiders volgen hen gedwee en het gewone volk kiest en volgt zijn politieke leiders. Het gewone volk wordt voortdurend gemanipuleerd door al deze machten, meestal zonder enige argwaan omdat er zoveel achter de schermen gebeurt.

Veel draait rond de waarde van verhandelbare zaken, zowel materieel als immaterieel. Het grote probleem is de waarde bepalen van veel dingen waarover weinig informatie kan gevonden worden en waar zogenaamde experts met de natte vinger moeten werken. Men kan dan dikwijls alleen voortgaan op het gezag van de “expert” en er is niemand die deze kan of durft tegenspreken.

Hierdoor laten banken en verzekeringen zich verleiden om grote risico's te nemen voor profijt op korte termijn. Het verzekeringswezen kan meer risico's nemen dan banken en levert tegen een kleine winst garantiebewijzen af aan de banken. De banken vullen dan hun portefeuille met deze twijfelachtige “waarde”-papieren (swaps). Aangezien er veel meer klanten zijn met onbekend of risicoprofiel leidt dit tot piramideconstructies op los zand.

De geldomloop die daardoor gecreëerd wordt is vals. Men krijgt de indruk dat er meer geld kan worden besteed dan er is. Als men dan weet dat de meeste banken slechts voor enkele % eigen kapitaal hebben, is er niet veel nodig om het hele financiële kaartenhuis te doen instorten.

Daar de banken de winsten, die ze door de risicorijke leningen en beleggingen verkregen, uiteindelijk meestal verzilveren met het opkopen van staatsobligaties, kan het op termijn niet anders dan dat de schuldenberg van Staten met lage ratings steeds toenemen. De centrale banken kunnen niet blijven staatsobligaties opkopen, die op dubieuze pijlers zijn gebouwd. Uiteindelijk is de kans groot dat ook de meer stabiele banken hun rating verlaagd zien. Het hele systeem riskeert in duigen te vallen.

De kinderen van de wil, die de leidende posities innemen in centrale banken, rating bureaus, in het verzekeringswezen en vele multinationals hebben een verpletterende verantwoordelijk en manipuleren de politiek en massamedia en bedriegen de gewone mensen om de Imperia van enkele superrijken in stand te houden. De gewone mensen moeten opdraaien om de toenemende schulden van hun Staten af te lossen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat we meer en meer in terroristische toestanden geraken en dat er andere kinderen van de wil deze toestanden beu zijn, het roer volledig willen omgooien en het huidige systeem willen destabiliseren.

Ons huidige financieel systeem is gebaseerd op verdere groei (met vals geld) en uitputting van de natuurlijke rijkdommen van deze aarde. Om dit doel te bereiken worden wij allen aangespoord om steeds meer consumptiegoederen te verbruiken en kinderen van de wil van media en marketing zijn daar zeer handig in.

Laten we alvast in deze carroussel niet meedraaien, ook al kan de verleiding groot zijn, om dingen te kopen die we niet echt nodig hebben! Er kan ook vastgesteld worden dat de centrale banken ons met negatieve renten aansporen om niet meer te sparen zodat we geneigd zouden kunnen zijn om meer te consumeren.

Hoe kan dit tij ten gronde gekeerd worden? Moeten er nu oorlogen van komen?

62. Kentering tot apotheose

We moeten het niet hebben van vele onheilsprofeten, die ons proberen angst aan te jagen. Als ze dan ook al oplossingen voorstellen, zijn het door de band niet deze die de mensheid in de juiste zin zullen doen evolueren.

De mensheid is een bocht aan het nemen en er zijn tekenen van “licht aan het einde van de tunnel”. Dat licht komt er geleidelijk aan; doordat vele mensen meer beginnen te willen i.p.v. te denken (zie hoofdstuk 16), verplaatst het zwaartepunt van de mensheid zich naar de goddelijke (vergeestelijkte) mens. Het voelen van de meeste menselijke zielen blijft echter belangrijk als we het doen en laten van de globale wereldbevolking observeren. Ons tijdelijk fysiek voertuig is in belang aan het afnemen en het verschil tussen leven en dood wordt kleiner. De groepszielen krijgen meer invloed op de gebeurtenissen in de wereld.

We kunnen vaststellen dat de frequentie van het optreden van golven van zelfvernietiging van de fysieke voertuigen (en in hun kielzog ook EQ en IQ) toeneemt. In het verre verleden waren de oorzaken te zoeken in het FQ domein. Denken we hierbij bijvoorbeeld aan het uitsterven van de dinosaurussen. En de toename is niet alleen globaal voor de hele planeet en de volkeren, maar ook individueel. Sinds de recentere gekende geschiedenis van het mensdom heeft de zelfvernietiging meer met EQ te maken. Hierbij verwijzen we naar religieuze conflicten en godsdienstoorlogen in vroegere en nog steeds hedendaagse totalitaire regimes. Ook het uitsterven van de zoogdieren heeft met EQ te maken. Meer recent zijn oorzaken te vinden in het IQ-domein onder invloed van kapitalistische, financiële en economische aberraties, waardoor een groot deel van de mensheid zichzelf vernietigt door drugs om de stress, die hierdoor wordt veroorzaakt, te ontvluchten. En op zijn beurt is het financieel-economisch systeem zichzelf aan het vernietigen, zoals we nu kunnen vaststellen met o.a. de bankencrisis. De oorzaak van deze toename verschuift gestaag in cyclussen van de ingrediënten van het FQ-EQ-IQ platform via EQ en IQ naar SQ onder invloed van het “willen”.

Wij zijn aan het vergeestelijken of vergoddelijken! Op zich is dat misschien niet zo erg op voorwaarde dat deze “willen” dezelfde richting uitgaan. Als ze tegenstrijdig zijn, kunnen ze elkaar vernietigen, zodat van onze “goddelijke” roots niets meer overblijft.

We staan voor een moeilijke opgave om de soms uiteenlopende willen van de groepszielen in dezelfde richting te laten wijzen, zodat ze kunnen gebundeld worden tot een gezamenlijke wil voor de hele mensheid. Een toenemende instroom van kinderen van de wil kan worden vastgesteld en het is niet eenvoudig om met deze kinderen om te gaan. Het moet ons dan ook niet verwonderen dat hun wilsuitingen heel uiteenlopende richtingen kunnen uit gaan. Soms moeten we kunnen aanzien hoe ze tegen alles aan botsen en veel geduld uitoefenen tot ze zelf inzien dat ze niet het juiste pad hebben gekozen.

De juiste richting waarnaar de mensheid zal moeten evolueren, wordt mettertijd duidelijker.

Iedereen kan zelf de richting naar zijn doel ontdekken. Het lijkt aangewezen dat dit in de stilte zou gebeuren. In de stilte bestaat geen ruimte en heeft de tijd geen belang.

Streven en afstevenen naar een doel, waarbij EQ en IQ de overwegende en dikwijls enige stimulansen zijn is niet de correcte aanpak. Meditatie (zie ook hoofdstuk 15 hierover) in een veralgemeend klimaat van vertrouwen, dat er op deze wijze kan komen, is hier het pad dat best wordt gevolgd. Geleidelijk aan zal op deze wijze de SQ-aanpak gekend worden. De gemeenschappelijke bestemming van de mensheid mag ons niet worden opgedrongen door sommige kinderen van de wil, die machtswellustelingen geworden zijn.

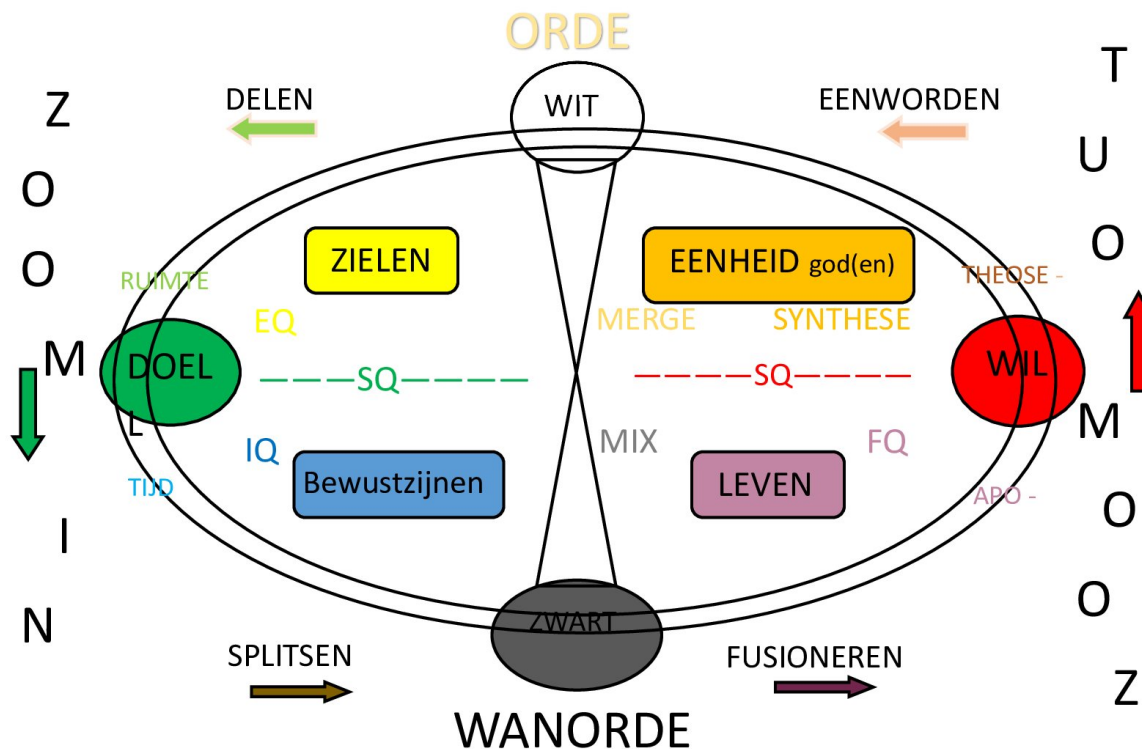
De groepszielen van de kinderen die tegen die stroom proberen in te gaan, zullen onderling botsen en met veel lijden mettertijd verdwijnen. Hier kunnen veel generaties over gaan en dit zal niet vanzelf gaan. Het tijdig onderkennen van deze problemen, liefdevolle opvoeding en juiste begeleiding door wijze mensen zijn noodzakelijk.

Na vele letterlijke en figuurlijke botsingen is er ook eindelijk toch een hoopvolle kentering gekomen in de houding van een van onze kinderen. Waar het vroeger alle problemen zelf wou oplossen, was er nu, na een levensgevaarlijke situatie, een volledige overgave en vertrouwen in externe hulp om af te geraken van een jarenlange alcoholverslaving. Er moet ook een puinhoop worden opgeruimd om naar een normaal leven te kunnen terugkeren en het ziet er naar uit dat dit veel tijd zal vragen. We hebben al ondervonden dat in moeilijke perioden aangepaste (aan de groepsziel) muziek kan helpen in plaats van alcohol. Ook geleidelijke afbouw van zware alcohol naar lichtere soorten blijkt enig soelaas te brengen. De verleiding is echter groot voor terugval.

De omgeving waarin het kind terechtkomt heeft een grote invloed op de verslaving. Hopelijk slagen we erin om het zoveel mogelijk in de juiste omgeving te houden, maar het kind van de wil heeft een “denkbeeldige” vrije wil want het begrijpt moeilijk dat afhankelijkheid van verslavende middelen en van het milieu dat deze middelen in stand houden, onvrijheid betekent. Het is een cyclus van steeds weer vallen en opstaan.

63. Synthese schema

Legende – Woordgebruik :

Hoofdstuk

FQ-EQ-IQ-SQ :	41, 50, 62
Bewustzijn / Leven :	1, 5, 6 en 7
MIX – MERGE :	6, 16
God(en) – Zielen:	2, 4, 6, 8, 10, 15, 16, 22, 30, 35, 36, 39, 41
Wit – Zwart:	1, 6, 13, 18, 38, 41, 44, 50, 54
APO – THEOSE:	62
Wanorde – Orde:	11, 12, 13
Ruimte – Tijd:	1, 2, 5, 6, 10, 14, 19, 40, 41, 45, 49, 50, 54, 56
SYNTHESE:	15, 23, 25, 36, 58
Doel – Wil : (verschil)	Voorwoord, 11
EENHEID :	5, 8, 11, 14, 25, 45, 50, 58

64. Samenvatting

Vanuit een geestelijk/abstract vertrekpunt wordt een belangrijk aspect van ons “zijn” hier in de wereld in dit boek benadrukt en het belang aangetoond om onze gezamenlijke wil te cultiveren. Vele mensen zijn van oordeel dat alles in ons leven is voorbestemd, hun lot en dat van de wereld op voorhand “door god of de goden” is bepaald en hier niet aan te ontkomen is.

Zij zitten gevangen in hun denken en in hun materiële omgeving, waarvan sommigen niet genoeg kunnen krijgen, maar waarvan anderen veel moeten ontberen en nauwelijks overleven. Hun emoties kunnen gemakkelijk oplaaien en ze voelen zich alleen, verlaten en tekort gedaan. In beide gevallen kan hun leven als zinloos worden ervaren.

In tegenstelling tot een (tot nu toe) grote meerderheid van EQ-gestuurde mensen zijn en komen er meer en meer kinderen van de wil op deze wereld, die een zeer eigengereide manier van zijn en leven hebben met voor hen zeer duidelijke objectieven, waar ze naar streven. Dit kan goede maar ook nefaste gevolgen hebben voor de hele mensheid.

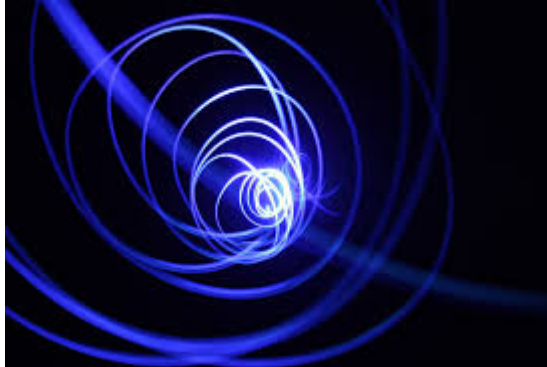
De huidige trend tot radicalisering bij een deel van de kinderen van de wil wordt niet opgelost door de radicalen fysiek uit te roeien. De geestelijke stromingen die er achter zitten blijven bestaan en worden hierdoor zelfs versterkt. De oplossing is te zoeken in het heroriënteren van deze geestelijke stromingen.

Er werd aan velen onder hen niet geleerd om hun echte wil te ontdekken of om hem goed te gebruiken om impact te hebben op wat er gebeurt en om samen te werken voor gemeenschappelijke doelstellingen. De mensen allemaal samen bepalen hun lot en het lot van de wereld. Onze gezamenlijke wil bepaalt naar waar het ene dient te evolueren. We hebben daar impact op als we onze wil leren cultiveren. Deze aanpak moet van kindsbeen af en over alle volkeren en generaties heen. Dat vraagt een andere aanpak via opvoeding en onderwijs en vraagt veel tijd en geduld.

We hebben voor deze evoluties en processen een aantal denkpistes aangehaald, die dikwijls nog veel onderzoek vereisen om een beweging in gang te zetten om het lot van de mensheid en de wereld in betere banen te leiden. Maar laten we niet stilstaan bij het verschil in aanpak in de wetenschap enerzijds en de religies en filosofieën anderzijds. Al deze wijzen hebben hun bijdrage te leveren, maar ze moeten naar elkaar groeien voor een gezamenlijke aanpak, zonder à priori's en zonder dogma's.

In onze huidige maatschappij met allerlei soorten problemen worden door een te korte termijnvisie overwegend symptomen aangepakt. Het is dweilen met de kraan open zolang de echte oorzaken van die problemen niet of onvoldoende worden aangepakt. Dit geldt niet alleen voor individuen, maar ook voor grote groepen en volkeren. Om de echte oorzaken te achterhalen is meer fundamenteel onderzoek nodig, waarvoor in dit boek enkele mogelijke denkpistes worden aangegeven. Door de echte beweegredenen multidisciplinair te doorgronden waarom, waar en wanneer iets belangrijks gebeurt in de wereld en welke krachten er achter zitten, zal men vooruitgang kunnen maken om de mensheid in haar evolutie te helpen door de juiste beslissingen en maatregelen te nemen. Ook al is de impact dikwijls slechts op lange termijn en over vele generaties heen, de aanzet hiertoe moet nu genomen worden door een gezamenlijke wil hiertoe te ontwikkelen.

Er staan veel vraagtekens in dit boek. Er werd geprobeerd om de juiste vragen te stellen en er zijn meer vragen dan antwoorden. We zijn er ons ook van bewust dat vele uitspraken en suggesties in vorige hoofdstukken door sommigen als dogmatisch zullen geïnterpreteerd worden. We proberen evenwel enkel aan te tonen dat, wanneer we uitgaan van een aantal hypothesen en denkmodellen vanuit de geestelijke sfeer, veel gebeurtenissen in deze wereld een plausibele uitleg krijgen, begrijpelijk worden en de samenhang van de verschijnselen gemakkelijker kan worden gevat.

Postscriptum: Het gesternte in de overgang van de lente naar de zomer in 2016 bij het beëindigen van dit boek is minder bekend. In het zenit merken we Arcturus op en vóór ons naar het zuiden toe het sterrenbeeld van de Schorpioen waar we Antares zien. Links ervan staat Saturnus en rechts ervan is Mars in de Weegschaal. Als we verder naar het westen kijken zien we Jupiter, Regulus en nog verder aan de horizon zakt de Maansikkel in de oceaan. Een heel mooi beeld is het om dit boek zo af te sluiten.